

4/5 (178-179)

ZIELONA GÓRA kwiecień/maj 2010

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ
ISSN 1644-7867

 FESTIWAL NAUKI
ZIELONA GÓRA 2010

Zielona Góra

13-14.06.2010

mikroskop
czy
horoskop?

KONFERENCJA REKTORÓW UCZELNI
WROCŁAWIA, OPOŁA,
CZĘSTOCHOWY I ZIELONEJ GÓRY
20 kwietnia 2010

Kaczyński Lech, Prezydent RP
 Kaczyńska Maria, Małżonka Prezydenta RP
 Kaczmowski Ryszard, były Prezydent RP na uchodźstwie
 Agacka-Indecka Joanna, Przewodniczący Naczelnej Rady Adwokackiej
 Bąkowska Ewa, wnuczka Gen. bryg. Mieczysława Smorawińskiego
 Blasik Andrzej, Dowódca Sił Powietrznych RP
 Buchacek Krystyna, wicemarszałek Senatu RP
 Borowska Anna Maria, przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
 Borowski Bartosz, przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
 Buk Tadeusz, Dowódca Wojsk Lądowych RP
 Chodakowski Miron, Prawosławny Ordynariusz Wojska Polskiego
 Cywiński Czesław, Przewodniczący Światowego Związku Żołnierzy AK
 Deptuła Leszek, przedstawiciel Parlamentu RP (PSL)
 Dębski Zbigniew, członek Kapituły Orderu Wojennego Virtuti Militari
 Dolniak Grzegorz, przedstawiciel Parlamentu RP (PO)
 Doraczynska Katarzyna, biuro prasowe Kancelarii Prezydenta
 Duchnowski Edward, Sekretarz Generalny Związku Sybiraków
 Fedorowicz Aleksander, tłumacz prezydenta RP
 Felłńska Janina, senator RP
 Fliszczyk Jarosław, funkcjonariusz BOR
 Francuz Artur, funkcjonariusz BOR
 Gągor Franciszek, szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego
 Gęsińska Grażyna, przedstawiciel Parlamentu RP (PS)
 Gilanski Kazimierz, Dowódca Garnizonu Warszawa
 Gosiewski Przemysław, przedstawiciel Parlamentu RP (poseł PS)
 Gostomski Bronisław, ks. prałat
 Handzlik Mariusz, Podsekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP
 Indrzejczyk Roman, Kapłan Prezydenta RP
 Janeczko Paweł, funkcjonariusz BOR
 Jankowski Dariusz, Biuro Obsługi Kancelarii Prezydenta RP
 Jaruga-Nowacka Izabela, przedstawiciel Parlamentu RP (SLD)
 Joniec Józef, Prezes Stowarzyszenia Parafian
 Karpiniuk Sebastian, przedstawiciel Parlamentu RP (PO)
 Karweta Andrzej, Dowódca Marynarki Wojennej RP
 Kazana Mariusz, Dyrektor Protokołu Dyplomatycznego MSZ
 Kochanowski Janusz, Rzecznik Praw Obywatelskich
 Komornicki Stanisław, Przedstawiciel Kapituły Orderu Virtuti Militari
 Komorowski Stanisław Jerzy, Podsekretarz Stanu w MON
 Krajewski Paweł, funkcjonariusz BOR
 Kremer Andrzej, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
 Król Zdzisław, Kapłan Warszawskiej Rodziny Katyńskiej 1987-2007
 Krupski Janusz, Kierownik Urzędu do Spraw Komendantów i Osób Represjonowanych
 Kurytyka Janusz, Prezes Instytutu Pamięci Narodowej
 Kwiatnik Andrzej, Kapłan Federacji Rodzin Katyńskich
 Kwiatkowski Bronisław, Dowódca Operacyjny Sił Zbrojnych RP
 Lubinski Wojciech, lekarz prezydenta RP
 Lufoborski Tadeusz, przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
 Mamińska Barbara, Dyrektor w Kancelarii Prezydenta RP
 Mamontowicz Lejek Zenona, przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
 Melak Stefan, Prezes Komitetu Katyńskiego
 Merta Tomasz, Podsekretarz Stanu w MKiDN
 Michalowski Dariusz, funkcjonariusz BOR
 Mikke Stanisław, Wiceprzewodniczący ROPWiM
 Natall-Swiat Aleksandra, przedstawiciel Parlamentu RP (PS)
 Natalsiewicz-Misier Janina, działaczka społeczna
 Nosek Piotr, funkcjonariusz BOR
 Narowski Piotr, szef PKOl
 Osawiec-Löffler Bronisława, przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
 Osinski Jan, Ordynariusz Polsey Wojska Polskiego
 Pilech Adam, Ewangelickie Duszpasterstwo Polowe
 Piskorska Katarzyna, przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
 Plazynski Maciej, Prezes Stowarzyszenia "Wspólnota Polska"
 Płoski Tadeusz, Ordynariusz Polsey Wojska Polskiego
 Pogórski-Wętkowski Agnieszka, funkcjonariusz BOR
 Potasiński Włodzisław, Dowódca Wojsk Specjalnych RP
 Przewoznik Andrzej, Sekretarz ROPWiM
 Puta Krzysztof, wicemarszałek Sejmu RP
 Rumiński Ryszard, Rektor UKSW
 Rybicki Arkadiusz, przedstawiciel Parlamentu RP
 Seweryn Wojciech, przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
 Skąpski Andrzej Sławomir, Prezes Federacji Rodzin Katyńskich
 Skrzypek Sławomir, Prezes Narodowego Banku Polskiego
 Solski Leszek, przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
 Stasiak Władysław, szef Kancelarii Prezydenta RP
 Surówka Jacek, funkcjonariusz BOR
 Szczygło Aleksander, szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego
 Szmajdziński Jerzy, wicemarszałek Sejmu RP
 Szymanski-Derezi Jolanta, przedstawiciel Parlamentu RP
 Tomaszewska Izabela, Dyrektor Zespołu Protokołowego Prezydenta RP
 Uleryk Marek, funkcjonariusz BOR
 Walentynowicz Anna, legendarna działaczka Solidarności
 Walewska-Przyjałkowska Teresa, wiceprezes Fundacji Golgota Wschodu
 Wassermann Zbigniew, przedstawiciel Parlamentu RP
 Woda Wiesław, przedstawiciel Parlamentu RP
 Wojtas Edward, przedstawiciel Parlamentu RP
 Wypych Paweł, Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezydenta RP
 Zajac Stanisław, senator RP
 Zakrzewski Janusz, wybitny polski aktor
 Zych Gabriela, przedstawiciel Rodzin Katyńskich i innych organizacji
 Lista członków załogi
 Protasiek Arkadiusz, Kapitan
 Grzywna Robert, członek załogi
 Michalak Andrzej, członek załogi
 Ziłek Artur, członek załogi
 Maciejczyk Barbara, stewardessa
 Januszko Natalia, stewardessa
 Moniuszko Justyna, stewardessa

Lech Kaczyński
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej
1949 – 2010

14 kwietnia 2010 r. w Auli Uniwersyteckiej odbyło się
nadzwyczajne, otwarte posiedzenie Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego

Jan Twardowski

Śpieszmy się

Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
zostaną po nich buty i telefon głuchy
tylko to co nieważne jak krowa się wlecze
najważniejsze tak prędkie że nagle się staje
potem cisza normalna więc całkiem nieznośna
jak czystość urodzona najprościej z rozpacz
kiedy myślimy o kimś zostając bez niego

Nie bądź pewny że czas masz bo pewność niepewna
zabiera nam wrażliwość tak jak każde szczęście
przychodzi jednocześnie jak patos i humor
jak dwie namiętności wciąż słabsze od jednej

tak szybko stąd odchodzą jak drożdż milkną w lipcu
jak dźwięk trochę niezgrabny lub jak suchy ukłon
żeby widzieć naprawdę zamykają oczy
choć większym ryzykiem rodzić się niż umrzeć
kochamy wciąż za mało i stale za późno

Nie pisz o tym zbyt często lecz pisz raz na zawsze
a będziesz tak jak delfin łagodny i mocny

Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą
i ci co nie odchodzą nie zawsze powrócą
i nigdy nie wiadomo mówiąc o miłości
czy pierwsza jest ostatnią czy ostatnia pierwsza

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA
Anetta Barska, Tomasz Belica, Joanna Bojarska,
Joanna Borgensztajn, Piotr Bubacz, Marek Dankowski,
Renata Grochowalska, Sławek Janusz, Dorota Krassowska,
Pola Kulczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz,
Alicja Lewicka-Szczegół, Magdalena Steciąg, Anna Urbańska,
Janina Wallis, Kinga Włoch

PROJEKT GRAFICZNY/OKŁADKA
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne
ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni.
Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych.
Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów,
ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za
zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w kwietniu 2010 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego
Okładka: Zakład Poligraficzny „Filip” w Zielonej Górze

UNIwersytet
ZIELONOGÓRSKI

REDAKCJA
ul. Licealna 9
65-417 Zielona Góra
tel. (0-68) 328 2593,
-2592, -2354, -2479

w numerze: <<

Profesor Diethard E. Pallaschke - sylwetka **4**

Mam ogromny szacunek do polskiej matematyki
- rozmowa Ewy Sapeńko
z Profesorem Diethardem E. Pallaschke **6**

Z obrad Senatu **8**

Zarządzenia JM Rektora **10**

Sukcesy naszych pracowników
Nagroda dla prof. Wojciecha Strzyżewskiego **14**

Zauważenia niedoskonałości w studenckich pracach
promocyjnych - prof. Edward Hajduk **12**

W labiryncie mitu - rozmowa W. Gruszczyńskiego
z dr. Bogdanem Trochą **17**

Studiować bez barier - IV Seminarium Naukowe
z cyklu „Uczelnia bez barier” **18**

Seminarium Bolońskie **21**

Wiadomości wydziałowe

Wydział Artystyczny **22**

Wydział Ekonomii i Zarządzania **26**

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji **28**

Wydział Humanistyczny **29**

Wydział Inżynierii Łądowej i Środowiska **29**

Wydział Mechaniczny **34**

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu **36**

Pion Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą **42**

XII Finał Olimpiady Wiedzy Elektrycznej
i Elektronicznej - EUROELEKTRA **44**

Program Festiwalu Nauki, Zielona Góra 2010 **47**

Ze sportu akademickiego **55**

Nowości wydawnicze **55**

PROFESOR DIETHARD PALLASCHKE

Profesor Diethard Ernst Pallaschke jest wybitnym matematykiem niemieckim współpracującym od wielu lat z matematykami polskiego środowiska matematycznego, w tym między innymi z matematykami środowiska zielonogórskiego. W ramach tej współpracy, obok prowadzonych wspólnych badań naukowych, Profesor Pallaschke wydatnie wspierał w latach 1977 - 2008 młodych polskich matematyków w ich rozwoju naukowym, tworząc w kierowanym przez Niego Instytucie Statystyki i Matematycznej Teorii Gospodarki na Uniwersytecie w Karlsruhe, warunki do ich okresowych staży naukowych finansowanych przez niemieckie fundacje stypendialne DAAD i Fundację Humboldta.

Profesor Diethard Ernst Pallaschke urodził się 30 czerwca 1940 roku w miejscowości Friedland przynależnej obecnie do Rosji. Swoje wykształcenia matematyczne zdobył na Uniwersytecie w Bonn, uzyskując tam kolejno w latach 1967 oraz 1970 stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego nauk matematycznych. W latach 1972 - 1977 był zatrudniony na stanowisku profesora nadzwyczajnego kolejno na Uniwersytetach w Bonn, Darmstadt i Münster. Od roku 1977 do października 2008 roku zatrudniony był na stanowisku profesora zwyczajnego na Uniwersytecie w Karlsruhe, gdzie od 1981 roku pełnił funkcję Dyrektora Instytutu Statystyki i Matematycznej Teorii Gospodarki. Od października 2008 roku Profesor Pallaschke jest profesorem emerytowanym tego Uniwersytetu.

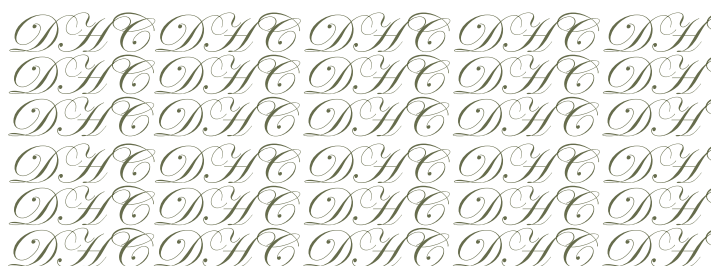
Profesor Diethard Ernst Pallaschke jest wybitnym specjalistą z zakresu teorii optymalizacji i analizy wypukłej. W latach 1997 i 2002 opublikował z tego zakresu dwie współautorskie monografie wydane przez Kluwer Academic Publishers. Ponadto tej problematyce poświęcił ponad 40 prac współautorskich opublikowanych w renomowanych czasopismach matematycznych o zasięgu międzynarodowym. Współautorami większości z nich są polscy matematycy.

Jednym z ważniejszych wyników badań Profesora Pallaschke dotyczących teorii optymalizacji jest modyfikacja metody elipsoidalnej rozwiązywania problemów programowania liniowego

prowadząca do jej praktycznej stosowalności z wykorzystaniem technik komputerowych. Profesor Diethard Pallaschke wspólnie z Hermanem Königem zmodyfikowali metodę rekurencyjnej konstrukcji elipsoid wprowadzając specjalne mechanizmy ich obcinania. To w istotny sposób poprawiło efektywność tej metody w praktycznym jej zastosowaniu.

Ważne wyniki badań Profesora Pallaschke dotyczące ogólnej teorii optymalizacji zostały zawarte w Jego współautorskiej monografii *Foundations of Mathematical Optimization - Convexity without Linearity*, gdzie wspólnie z Profesorem Stefanem Rolewiczem między innymi rozwinęli teorię optymalizacji w nieskończonej wymiarowej przestrzeni liniowo-topologicznych.

Profesor Diethard Pallaschke posiada również ważne osiągnięcia naukowe dotyczące ogólnych metod badania nieliniowych problemów optymalizacji. Obok współudziału w tworzeniu podstaw teorii rachunku quasi-różniczkowego, Profesor Pallaschke, wspólnie z Ryszardem Urbańskim, prowadził między innymi rozległe badania kraty Minkowskiego-Radstrema-Hörmandera. W ich wspólnej monografii *Pairs of Compact Convex Sets - Fractional Arithmetic with Convex Sets* badali

między innymi problem minimalnej reprezentacji elementów tej kraty.

W latach 1969 - 1984 Profesor Diethard Pallaschke prowadził również badania naukowe z zakresu analizy funkcjonalnej i ekonomii matematycznej. Wyniki tych badań opublikowane zostały w Jego 7 indywidualnych i 6 współautorskich pracach naukowych. Wszystkie z wymienionych wyżej prac naukowych Profesora Pallaschke opublikowane zostały w czasopismach bądź materiałach pokonferencyjnych o uznanej wysokiej renomie międzynarodowej, między innymi takich jak: *Pacific Journal of Optimization*, *Journal of Convex Analysis*, *Optimization*, *Journal of Global Optimization*, *Set-Valued Analysis*, *Optimization Methods and Software*.

Dorobek publikacyjny Profesora Pallaschke zawiera ponadto tłumaczenia na język niemiecki dwóch polskich monografii: Stefan Rolewicz, *Analiza funkcjonalna i teoria sterowania* oraz Jerzy Ławrynowicz, *Rachunek wariacyjny ze wstępem do programowania matematycznego*, wydanych w Polsce, odpowiednio w latach 1974 i 1977 przez PWN i WNT.

O autorytecie naukowym Profesora Dietharda Pallaschke w międzynarodowym środowisku matematycznym świadczy, między innymi, Jego udział w Kolegiach i Komitetach Redakcyjnych takich czasopism matematycznych jak: *Journal of Dynamical and Control Systems*, *Journal of Convex Analysis*, *Applicationes Mathematicae* oraz *Optimization*, pełniąc przez wiele lat funkcję Redaktora Naukowego tego czasopisma.

Profesor Diethard Pallaschke brał czynny udział w wielu międzynarodowych konferencjach naukowych, zarówno jako ich uczestnik jak i ich współorganizator. Materiały pokonferencyjne 12 konferencji organizowanych przez Profesora Pallaschke we współpracy międzynarodowej z wieloma zagranicznymi ośrodkami matematycznymi były wydawane przez takie wydawnictwa jak North-Holland Publ. Company i Springer-Verlag. Profesor Pallaschke był współredaktorem ośmiu tomów tych wydawnictw.

Obok aktywnej działalności naukowej Profesor Diethard Pallaschke prowadził w czasie swojej aktywności zawodowej bogatą działalność dydaktyczną, zarówno jako nauczyciel akademicki jak i opiekun, recenzent i promotor młodej kadry naukowej. W latach 1977 - 2008 wypromował 15 doktorów nauk matematycznych, z których czterech zatrudnionych zostało już na stanowiskach profesorów w niemieckich i angielskich uniwersytetach (Duisburg-Essen, Dortmund, Köln, Cambridge).

Profesor Diethard Pallaschke prowadził szeroką współpracę naukową z ośrodkami matematycznymi Warszawy, Poznania, Katowic i Zielonej Góry. Jako Dyrektor Instytutu Statystyki i Matematycznej Teorii Gospodarki Uniwersytetu w Karlsruhe wspierał skutecznie rozwój naukowy młodej

REKTOR i SENAT

UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

oraz RADA WYDZIAŁU
MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

zapraszają na

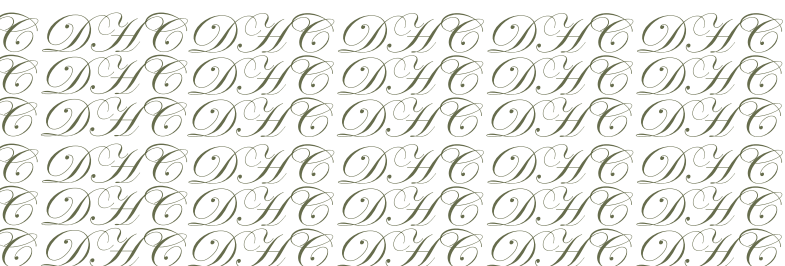
UROCZYSTOŚĆ NADANIA TYTUŁU DOCTORA HONORIS CAUSA

Profesorowi Diethardowi Pallaschke

z Uniwersytetu w Karlsruhe

Uroczystość odbędzie się
14 czerwca 2010 roku o godz. 12.00

w Auli Rektoratu
Uniwersytetu Zielonogórskiego,
nr 205 (II piętro, ul. Licealna 9)

kadry tych ośrodków poprzez pozytywne opiniowanie ich wniosków o stypendia finansowane przez fundacje DAAD i Humboldta oraz gotowość przyjmowania tych stypendystów w kierowanym przez siebie Instytucie. W szczególności, dzięki tej aktywności Profesora Pallaschke swoje staże doktoranckie habilitacyjne odbyli w Uniwersytecie w Karlsruhe profesorowie Andrzej Cegielski i Jerzy Motyl z naszego ośrodka matematycznego. Miałem również zaszczyt współpracować w latach 1981 - 1997 z Profesorem Pallaschke. W trakcie kilkakrotnych moich pobytów w Uniwersytecie w Karlsruhe opracowałem tam znaczną część mojej monografii *Differential Inclusions and Optimal Control* opublikowanej w 1991 roku przez Kluwer Academic Publishers.

Efektami skutecznej szerokiej współpracy Profesora Pallaschke z polskimi matematykami są liczne współautorskie publikacje ze Stefanem Rolewiczem z Instytutu Matematyki PAN w Warszawie oraz Ryszardem Urbańskim, Henrykiem Hudzikim i Jerzym Grzybowskiem z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Między innymi wymienione wyżej monografie Profesora Pallaschke zostały napisane we współpracy ze Stefanem Rolewiczem i Ryszardem Urbańskim. O głębokim związku naukowym Profesora Dietharda Pallaschke z polskim środowiskiem matematycznym świadczą wymienione wyżej Jego tłumaczenia na język niemiecki dwóch monografii polskich matematyków (S. Rolewicz i J. Ławrynowicz) opublikowanych przez PWN i WNT. Jest również autorem artykułu popularno-naukowego w języku polskim zamieszczonym w wydawnictwie Polskiego Towarzystwa Matematycznego - Wiadomości Matematyczne. W roku 1985 uczestniczył w Zjeździe Krajowym tego Towarzystwa w Kielcach, gdzie wygłosił jeden z referatów plenarnych.

Biorąc pod uwagę całokształt działalności naukowo-dydaktycznej i organizacyjnej dotyczącej współpracy z polskim środowiskiem matematycznym Profesora Dietharda Pallaschke można stwierdzić, że należy On do grupy wybitnych niemieckich matematyków posiadający ugruntowane osiągnięcia naukowe z zakresu teorii optymalizacji, analizy funkcjonalnej i wypukłej, prowadzącym skutecznie kształcenie młodej kadry naukowej i wspierającym w ramach wieloletniej współpracy naukowej z polskim środowiskiem matematycznym rozwój młodych polskich matematyków reprezentujących, między innymi, zielonogórskie środowisko matematyczne. To w pełni uzasadnia wniosek o nadanie Profesorowi Diethardowi Ernstowi Pallaschke tytułu Doktora *Honoris Causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Prof. dr hab. Michał Kisielewicz

MAM OGROMNY SZACUNEK DO POLSKIEJ MATEMATYKI

» Rozmowa Ewy Sapeńko
z Profesorem Diethardem Pallaschke

> **Panie Profesorze, od wielu lat współpracuje Pan z polskimi matematykami. Jak postrzega ich Pan na tle matematyków innych narodowości?**

Polska matematyka ma długą tradycję i jest bardzo, bardzo znana. Ma wybitnych przedstawicieli, jak chociażby Stefan Banach czy Kazimierz Kuratowski - współtwórcy polskiej szkoły matematycznej, która do dziś cieszy się ogromnym uznaniem w całym matematycznym świecie. Osobiście mam ogromny szacunek dla polskiej matematyki.

> **A Zielona Góra? Nasze środowisko matematyków?**

W Zielonej Górze jest bardzo dobry Uniwersytet. Absolutnie nie powinniście mieć żadnych kompleksów. Pracują tu świetni specjaliści. Ich badania naukowe, publikacje są znane i uznane nie tylko w Europie, ale na całym świecie.

> **Od kiedy Pan Profesor współpracuje z polskimi matematykami?**

Od bardzo dawna, chyba już od 1977 r. Wtedy po raz pierwszy zetknąłem się z profesorem Stefanem Rolewiczem. Napisaliśmy wspólnie książkę - *Podstawy optymalizacji matematycznej*. Było to dla mnie bardzo pozytywne doświadczenie i bardzo dobrze wspominam nasze pierwsze spotkanie. Później jeszcze wiele razy wspólnie pracowaliśmy. Poza tym pracowałem też z wieloma innymi polskimi matematykami.

> **Jak często bywa Pan w Polsce?**

Bardzo często. Chociaż paradoksalnie częściej przyjeżdżałem tu w latach 80., kiedy granice były jeszcze zamknięte. Wtedy było dużo trudniej. Do każdego wyjazdu trzeba się było dobrze przygotować i zaplanować, bo następny przyjazd mógł nastąpić nie wiadomo kiedy. Dzisiaj te wszystkie niedogodności już nie istnieją. Można poruszać się dowolnie po całej Europie. Ale co najważniejsze,

są inne, bardziej praktyczne sposoby porozumiewania się. W dobie Internetu poczta elektroniczna na tyle ułatwia komunikację, że osobiste wizyty nie są już niezbędne. Dlatego teraz rzadziej, niż było to kiedyś, bywam w Waszym kraju. Ale kontakty z polskimi naukowcami mam nadal bardzo częste. Bardzo cieszę się, że Polska znalazła się w Unii Europejskiej. Nareszcie jest tu normalnie.

> **Czy obserwuje Pan duże zmiany w Polsce po tym, kiedy zostaliśmy państwem członkowskim?**

Ooo, tak. Praktycznie jest to nowy kraj. Polska wypiękniała, jest bardzo zadbana. Praktycznie zniknęły różnice pomiędzy Polską a Niemcami. Jedyna rzecz, jaka nas jeszcze różni, to mentalność naszych narodów. Moim zdaniem Polacy to są normalni, mili ludzie, natomiast Niemcy to potworni formalisci - i to jest dzisiaj chyba jedyna różnica między nami.

> **Proszę powiedzieć czy równie dobrze układa się Panu współpraca z innymi krajami?**

Jako Redaktor czasopisma *Optimization* utrzymywałem kontakty z wiodącymi grupami badawczymi w zakresie optymalizacji. Szczególnie ścisłe kontakty mam z naukowcami w USA, na przykład z Borysem Mordukhovichem, z naukowcami w Izraelu, na przykład z Alexandrem Ioffe, Simeonem Reichem i Yairem Censorem, z naukowcami w Rosji, na przykład z Władimirem Demjanowem i Rewazem Gamkrelidze i z naukowcami z Australii, na przykład z Alexandrem Rubinowem, który, niestety, zmarł w miedzy czasie. Szczególnie bliskie kontakty miałem również z naukowcami francuskimi, na przykład z Alfredem Auslenderem i Jean-Paulem Penot, z którym organizowałem Niemiecko-Francuską Konferencję z Optymalizacji w roku 1989. Jednak muszę podkreślić, że przede wszystkim pracuję z Polakami, z prof. Stefanem Rolewiczem z Instytutu Matematycznego PAN i z kolegami z UAM w Poznaniu: prof. Ryszardem Urbańskim, prof. Henrykiem Hudzikim, dr. Jerzym Grzybowskiem i dr. Hubertem Przybycieniem. Z kolegami z Zielonej Góry również współpracujemy razem już od wielu, wielu lat i zamierzamy tę współpracę dalej kontynuować. Mamy bogate plany na przyszłość. Ale jak mówiliśmy już wcześniej, dzisiejsza Europa daje tak duże możliwości, że nie musimy się już ograniczać.

> **Panie Profesorze, pozytywnie Pan ocenia współpracę naukową pomiędzy Polską a Niemcami. A jak według Pana wyglądają generalnie stosunki polsko-niemieckie? Czy politycy spełniają swoje zadanie, czy może tylko zbijają wyłącznie swój kapitał polityczny? Stosunki polsko-niemieckie zawsze budziły dużo emocji po obu stronach Odry.**

Wszystko to co się dzisiaj dzieje w polsko-niemieckiej polityce, określam jako „zanieczyszczanie klimatu”. Osobiście protestowałem przeciwko takim działaniom polityków. Może za parę lat zapomnimy o wszystkim, ale na razie sytuacja jest taka, a nie inna. Niemcy woleliby, aby ludzie nie rozmawiali o tym co się dzieje w stosunkach polsko-niemieckich. Ja jestem przeciwny takiemu postępowaniu. Jeżeli ktoś komuś wyrządza krzywdę, nie można od niego oczekiwać, że ten będzie milczał. Trzeba

tutaj też podkreślić aspekt ekonomiczny. Niemcy żądają odszkodowań za mienie pozostawione w Polsce i ja uważam, że w tej sprawie nie powinien zabierać głosu rząd polski. To rząd niemiecki powinien załatwić te sprawy. Jest to dla mnie osobiście bardzo przykra sprawa i wolalbym o niej więcej nie mówić.

> **Wracamy w takim razie do matematyki - w jakich dziedzinach Pan współpracuje z polskimi matematykami?**

Na początku zajmowaliśmy się analizą funkcjonalną, później teorią optymalizacji, a teraz zajmujemy się analizą wypukłą. Pracujemy razem z prof. Stefanem Rolewiczem z Warszawy, z grupą poznańskich matematyków pod kierunkiem prof. Ryszarda Urbańskiego, z prof. Andrzejem Cegielskim i z prof. Michałem Kisielewiczem z Zielonej Góry. Organizujemy wspólnie międzynarodowe konferencje, spotykamy się u mnie w Karlsruhe, zapraszamy też młodych, zdolnych matematyków i razem „robimy” matematykę. W Instytucie panuje wtedy bardzo kreatywna atmosfera i mamy konkretne efekty naszych spotkań. Jednym z takich „efektów” mówiąc najprościej, jest odpowiednik rachunku ułamkowego dla zbiorów wypukłych. Za zbiór wypukły możemy uznać na przykład jajko, piramidę, itp. W tym przypadku jest możliwe dodawanie dwóch zbiorów, tak jak jest możliwe mnożenie liczb. Podobnie jak ułamek jest parą liczb wymiernych (licznik i mianownik), można mówić o parach zbiorów wypukłych, traktując je jako pewnego rodzaju ułamki (na przykład: jajko łamane przez piramidę). I tutaj nasuwa się pytanie - tak jak dla ułamków liczbowych - czy można taki ułamek skrócić, czy też może jest to ułamek nieskracalny? Bo na przykład jeżeli mam ułamek: prostokąt łamany przez linię, to mogę go skrócić sprowadzając prostokąt do linii a linię do punktu. Ale jeżeli mam jajko łamane przez piramidę, to tego ułamka już skrócić nie mogę. Teoria, która powstała na bazie tych pytań jest niezwykle interesująca i ma szerokie zastosowanie, na przykład w teorii kryształów, w klasyfikacji danych, w rachunku różniczkowym. I to jest właśnie nasza praca, która mnie bardzo pasjonuje (śmiech). [Prof. Pallaschke na ten temat napisał ok. 20 prac naukowych z polskimi matematykami - od red.]

> **Jakie ma Pan plany na przyszłość?**

Próbujemy teraz wspólnie z kolegami z Zielonej Góry zorganizować konferencję naukową, przygotowujemy granty i projekty. Na tym się teraz skupiamy i oczekujemy na efekty w niedalekiej przyszłości.

> **A czym zajmuje się Pan w wolnych od matematyki chwilach? Jak są Pana pozazawodowe pasje?**

Bardzo lubię jeździć na rowerze i pływać. Kocham lasy, jeziora i mój ogród, w którym mam dużo pracy. Prowadzę normalne życie - mam żonę i jedną córkę. Nic nadzwyczajnego.

> **Dziękuję za rozmowę.**

rozmawiała Ewa Sapeńko

Z OBRAD SENATU

» Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 24 marca 2010 r. podjął następujące uchwały:

- > **Nr 255** w sprawie nadania profesorowi Diethardowi Ernestowi Pallaschke tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Senat nadał tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego profesorowi Diethardowi Ernstowi Pallaschke.

- > **Nr 256** zmieniająca uchwałę nr 362 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 listopada 2007 r. w sprawie przyjęcia systemu zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadzająca tekst jednolity uchwały.

Senat przyjął zmiany w załączniku do uchwały nr 362 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 listopada 2007 roku w sprawie przyjęcia systemu zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego.

1. Zmieniono m.in. § 16, który otrzymał następujące brzmienie:
„Środki budżetowe przeznaczone na realizację zadań finansowych jednostki są przyznawane w formie następujących funduszy budżetowych:
 - a) Fundusz wynagrodzeń,
 - b) Fundusz naukowo-badawczy,
 - c) Fundusz kształcenia studentów niestacjonarnych,
 - d) Fundusz studiów podyplomowych,
 - e) Fundusz działalności ogólnej uczelni,
 - f) Fundusz działalności ogólnej jednostki,
 - g) Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów,
 - h) Fundusz inwestycyjny,
 - i) Fundusz wyodrębniony,
 - j) Fundusz działalności studenckiej.”
2. Zmieniono m.in. § 32, który otrzymał następujące brzmienie:
„Fundusz pomocy materialnej dla studentów i doktorantów tworzony jest z:
 - 1) dotacji z budżetu państwa na zadania związane z bezzwrotną pomocą materialną, o której mowa w art. 94 ust. 1 pkt 7 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym,
 - 2) opłat za korzystanie z domów studenckich,
 - 3) opłat za korzystanie ze stołówek studenckich, innych przychodów, w tym opłat za wynajem pomieszczeń w domach i stołówkach studenckich,
 - 4) niewykorzystanych w poprzednim roku budżeto-

wym środków funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów.”

3. Zmieniono także § 33, który otrzymał następujące brzmienie:

„Z funduszu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów wydzielone zostają:

- 1) fundusz stypendialny obejmujący świadczenia pieniężne pomocy materialnej, o których mowa w art. 173 ust. 1 oraz art. 199 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym,
- 2) fundusz remontowy domów i stołówek studenckich,
- 3) fundusz modernizacji i utrzymania domów i stołówek studenckich,
- 4) fundusz realizacji zadań związanych z przyznawaniem, i wypłacaniem stypendiów i zapomóg, w wysokości nie przekraczającej w danym roku budżetowym 0,2% dotacji z budżetu państwa.”

4. Zmieniono § 35, który otrzymał następujące brzmienie:

„Fundusz remontowy domów i stołówek studenckich tworzy się z:

- 1) odpisu z dotacji z budżetu państwa na pomoc materialną, w wysokości ustalonej na każdy rok budżetowy przez rektora w porozumieniu z organami uchwałodawczymi samorządu studentów i doktorantów,
- 2) niewykorzystanych w poprzednim roku budżetowym środków dotacji budżetu państwa na remonty domów i stołówek studenckich zgodnie z art. 103 ust. 7 w związku ust. 2 pkt 1 - 4 z zastrzeżeniami zawartymi ust. 3 - 5 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym,
- 3) odpisu z nadwyżki przychodów z tytułu korzystania z domów i stołówek studenckich nad kosztami utrzymania domów i stołówek studenckich, w wysokości ustalonej na każdy rok budżetowy przez Rektora.”

5. Zmieniono § 36, który otrzymał następujące brzmienie:

„Fundusz stypendialny tworzy się z:

- 1) dotacji z budżetu państwa na pomoc materialną w części pozostałej po dokonaniu odpisu na fundusz remontowy domów i stołówek studenckich, o którym mowa w § 35 pkt 1,
- 2) niewykorzystanych w poprzednim roku budżetowym środków funduszu stypendialnego,
- 3) odpisu z nadwyżki przychodów z tytułu korzystania z domów i stołówek studenckich nad kosztami utrzymania domów i stołówek studenckich, w wysokości ustalonej na każdy rok budżetowy przez Rektora.”

6. Zmieniono § 54, który otrzymał następujące brzmienie:

„Środki będące w dyspozycji Pionu Prorektora ds. Studenckich tworzy się z następujących źródeł:

- 1) dotacji z budżetu państwa zgodnie z § 17,
- 2) dotacji z budżetu państwa na pomoc materialną dla studentów i doktorantów w części przeznaczonej na stypendia i zapomogi oraz niewykorzystanych w poprzednim roku budżetowym środków

funduszu stypendialnego,

- 3) z opłat za korzystanie z domów oraz stołówek studenckich oraz innych przychodów, w tym opłat za wynajem pomieszczeń w domach i stołówkach studenckich oraz nadwyżki przychodów z tytułu korzystania z domów i stołówek studenckich nad kosztami utrzymania domów i stołówek studenckich,
- 4) dotacji celowych,
- 5) projektów unijnych,
- 6) odpisu z dotacji dydaktycznej na fundusz działalności studenckiej,
- 7) innych przychodów.”

Tekst jednolity uchwały dostępny jest w całości na stronie internetowej Uniwersytetu Zielonogórskiego w zakładce aktów prawnych.

> **Nr 257 w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.**

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. hab. inż. Krzysztofowi Patanowi nagrody indywidualnej I stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za rozprawę habilitacyjną pt.: „Artificial neural networks for the modeling and fault diagnosis of technical process” Wydawnictwo Springer, Berlin, 2008.

> **Nr 258 w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.**

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. hab. Andrzejowi Drzewińskiemu, prof. UZ i mgr. inż. Arturowi Barasińskiemu nagrody zespołowej II stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za cykl publikacji naukowych mających istotny wpływ na stan wiedzy i kierunki dalszych badań związanych z modelowaniem zjawisk fizykochemicznych.

> **Nr 259 w sprawie opinii wniosku o przyznanie nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.**

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek o przyznanie dr. Bogumile Tarasiewicz-Ciesielskiej nagrody indywidualnej I stopnia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za monografię pt.: „Wesele łemkowskie. Obrzęd i muzyka. Tradycja a współczesność. Łemkowski Zespół Pieśni i Tańca „Kyczera”, Legnica 2009.

> **Nr 260 - 263 w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.**

Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z następującymi nauczycielami akademickimi mianowanymi na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust. 2 w zw. z § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego:

1. dr. Bogdanem Roszakiem,
2. mgr Agnieszką Łazar - Kinal,
3. mgr Izabelą Taraszczuk,
4. mgr. Andrzejem Zychłą.

> **Nr 264 w sprawie opinii dotyczącej utworzenia w strukturze organizacyjnej Centrum Komputerowego jednostki administracyjnej do realizacji projektu „Rozbudowa 21 środowiskowych sieci teleinformatycznych nauki - NewMAN” i zmiany regulaminu organizacyjnego Centrum Komputerowego.**

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie utworzenia

w strukturze organizacyjnej Centrum Komputerowego jednostki administracyjnej do realizacji projektu „Rozbudowa 21 środowiskowych sieci teleinformatycznych nauki - NewMAN.

Senat wyraził pozytywną opinię także w sprawie zmiany § 5 regulaminu organizacyjnego Centrum Komputerowego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 181 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 czerwca 2009 r. w sprawie opinii dotyczącej regulaminu organizacyjnego Centrum Komputerowego, który otrzymał następujące brzmienie:

„Centrum Komputerowe Uniwersytetu Zielonogórskiego tworzą:

1. Dyrektor Centrum Komputerowego UZ, zwany dalej Dyrektorem,
2. Sekretariat,
3. Pracownia administratorów Centrum Komputerowego UZ,
4. Pracownia oprogramowania i komputeryzacji zarządzania Centrum Komputerowego UZ ,
5. Zespół eksploatacji i zarządzania ZMSK ZielMAN,
6. Studium szkoleniowe Regionalnej i Lokalnej Akademii CISCO,
7. Realizacja Projektów Unijnych - PLATON - Centrum Komputerowe UZ do realizacji projektu unijnego pn. Platforma Obsługi Nauki PLATON - Umowa nr 207/PCSS/2009 z dnia 22.06.2009 r.,
8. Realizacja Projektów Unijnych - NewMAN - Centrum Komputerowe UZ do realizacji projektu unijnego pn. „Rozbudowa 21 środowiskowych sieci teleinformatycznych nauki - NewMAN.”

> **Nr 265 zmiana uchwały nr 195 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne oraz wprowadzająca tekst jednolity uchwały.**

Senat wprowadził w uchwale nr 195 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie szczegółowych zasadach pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne następujące zmiany:

1. w § 1 skreślono ust 1 pkt 2, a ust. 3 otrzymał nr 2;
2. zmieniono § 2 ust. 6, który otrzymał następujące brzmienie:

„W przypadku, gdy wzrosną koszty kształcenia w Uczelni wskutek obciążeń wynikających ze zmiany powszechnie obowiązujących przepisów prawa, lub wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych publikowany przez Prezesa GUS, wzrośnie o więcej niż 5% w stosunku do jego wartości w miesiącu, w którym Rektor wydał ostatnie zarządzenie zmieniające wysokość opłat dla danego kierunku studiów, wysokość opłat dla tego kierunku może ulec podwyższeniu o wskaźnik wzrostu kosztów kształcenia lub wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych.”

3. zmieniono § 4, który otrzymał następujące brzmienie:

„1. Niezależnie od tego, czy prowadzący zajęcia zwolni studenta od obowiązku uczestnictwa w zajęciach, student zobowiązany jest do uiszczenia następujących opłat:

- 1) opłat za pojedyncze kursy realizowane na studiach niestacjonarnych oraz pojedyncze

kursy na studiach stacjonarnych realizowane w trybie powtarzania zajęć lub nieobjęte planem studiów;

- 2) opłat, które wnoszą studenci studiów stacjonarnych skierowani na powtarzanie semestru z powodu niezadowalających wyników w nauce i studenci studiów niestacjonarnych skierowani na powtarzanie semestru;
- 3) opłat, które wnoszą studenci wznawiający studia po skreśleniu z listy studentów z powodu niezadowalających wyników w nauce;

2. W przypadku nieuiszczenia w terminie którejkolwiek z rat opłat określonych w ust. 1 pkt 1-3, postanowienia § 3 ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.”

4. zmieniono treść § 6 , który otrzymał następujące brzmienie:

„1. Opłata za każdą godzinę konsultacji i egzaminu na studiach niestacjonarnych - eksternistycznych wnoszona jest przed odbyciem konsultacji lub egzaminu.

2. Student studiów niestacjonarnych - eksternistycznych może ubiegać się o zgodę na udział za odpłatnością w zajęciach dydaktycznych na studiach stacjonarnych lub niestacjonarnych. Opłaty za zajęcia wnoszone są w tym przypadku według zasad określonych dla innych studiów niestacjonarnych. Opłaty nie mogą być wyższe niż opłaty ustalane zgodnie z § 2 ust. 2.

3. Opłaty za studia podyplomowe i kursy dokształcające wnosi się jednorazowo za każdy semestr, w ciągu dwóch tygodni od dnia podania do wiadomości słuchaczy informacji o harmonogramie zajęć.”

- > **Nr 266** w sprawie opinii dotyczącej wysokości opłat za zajęcia dydaktyczne na studiach niestacjonarnych.

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie ustalenia stawek podstawowych opłat w następujących wysokościach:

1. za zajęcia dydaktyczne na studiach niestacjonarnych na kierunku *informacja naukowa* i *bibliotekoznawstwo* od semestru zimowego 2010/2011 w kwocie 1800 zł,
2. za kurs seminarium dyplomowe realizowane w trybie powtarzania zajęć - w kwocie 500 zł.

- > **Nr 267** w sprawie utworzenia kierunku studiów „automatyka i robotyka”.

Senat wyraził zgodę na utworzenie kierunku studiów „automatyka i robotyka”, prowadzonego w formie stacjonarnych i niestacjonarnych studiów drugiego stopnia.

- > **Nr 268** w sprawie wyrażenia opinii o utworzeniu studiów podyplomowych.

Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie utworzenia następujących studiów podyplomowych:

1. Strategie rozwiązywania problemów społecznych - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.
2. Programowane sterowniki logiczne - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

» JM Rektor wydał zarządzenia:

- > **Nr 18** z dnia 22 lutego 2010 r. zmieniające zarządzenie nr 41 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 21 września 2009 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadzająca tekst jednolity regulaminu.

JM Rektor w regulaminie pomocy materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 41 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 21 września 2009 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu pomocy materialnej dla studentów i doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego wprowadził następujące zmiany:

1. zmienił się § 4 ust. 9, który otrzymał następujące brzmienie:

„Stypendia, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1)-3) i 6)-7) i § 2 ust. 2 pkt 1) i 3)- 6) wypłacane są w równych ratach miesięcznych, do ostatniego dnia każdego miesiąca. Stypendium za pierwszy miesiąc wypłaca się do ostatniego dnia tego miesiąca, gdy decyzja o przyznaniu została podjęta do 12 dnia tego miesiąca oraz do ostatniego dnia następnego miesiąca, gdy decyzja została podjęta po 12 dniu danego miesiąca.”

- > **Nr 19** z dnia 25 lutego 2010 r. zmieniające zarządzenie Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego nr 33 z dnia 20 lipca 2009 roku w sprawie wysokości opłat za miejsce w domach studenckich w roku akademickim 2009/2010 i wprowadzający tekst jednolity.

JM Rektor w zarządzeniu nr 33 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 20 lipca 2009 roku w sprawie opłat za miejsce w domach studenckich w roku akademickim 2009/2010 wprowadził następujące zmiany:

a) zmienił § 5 ust. 1 który otrzymał następujące brzmienie:

„1. Osoby wymienione w § 1 ust. 1 i 2 oraz przyjęte na I rok studiów opłaty miesięczne wnoszą w terminie do ostatniego dnia danego miesiąca, natomiast kaucję najpóźniej w dniu zakwaterowania.”,

b) w § 5 dodał ust. 3 o następującym brzmieniu:

„3. W przypadku przedłużenia pobytu, na miesiąc marzec (bez wykwaterowania), osoby kończące studia pierwszego stopnia po semestrze zimowym wnoszą opła-

ty za ten miesiąc według § 1 ust. 3 i 4.”

JM Rektor wprowadził także tekst jednolity, który jest dostępny w całości na stronie internetowej Uniwersytetu Zielonogórskiego w zakładce aktów prawnych.

> **Nr 20 z dnia 25 lutego 2010 r. sprawie zmiany regulaminu pracy Uniwersytetu Zielonogórskiego.**

JM Rektor w § 15 ust. 1 regulaminu pracy Uniwersytetu Zielonogórskiego stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 40 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 10 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu pracy w Uniwersytecie Zielonogórskim (z p. zm.) dodał punkt 4, który otrzymał następujące brzmienie:

„4) pracownicy biblioteki i informacji naukowej wykonujący pracę zmianową rozpoczynają pracę na I zmianie między godz. 7.00 a 8.00, a na II zmianie między godz. 10.00 a 12.00.”

> **Nr 21 z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim.**

JM Rektor wprowadził regulamin udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

> **Nr 22 z dnia 11 marca 2010 r. zmieniające zarządzenie nr 3 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 15 stycznia 2009 r. w sprawie limitów przyjęć na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2009/2010.**

JM Rektor w zarządzeniu nr 3 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 15 stycznia 2009 roku w sprawie limitów przyjęć na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2009/2010 zmienił na 28 osób limit przyjęć na studia stacjonarne drugiego stopnia na kierunku informatyka na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji.

> **Nr 23 z dnia 17 marca 2010 r. w sprawie składu komisji rekrutacyjnych oraz określenia wysokości wynagrodzeń dla osób biorących udział w rekrutacji na studia.**

JM Rektor w niniejszym zarządzeniu wprowadził, iż:

1. W skład komisji rekrutacyjnej powołanej przez dziekana oraz uczelnianej komisji rekrutacyjnej wchodzi: przewodniczący, sekretarze, członkowie.
2. Liczba sekretarzy oraz liczba członków komisji rekrutacyjnych powołanych przez dziekanów do przeprowadzania rekrutacji na studia pierwszego i drugiego stopnia nie mogą być większe niż liczba kierunków studiów, na które jest prowadzona rekrutacja na danym wydziale, bez rozdzielenia ze względu na stopień i formę studiów.
3. W przypadku gdy rekrutacja na studia pierwszego stopnia jest prowadzona od razu na specjalność na kierunku studiów, dopuszcza się liczbę sekretarzy taką, jak liczba specjalności na studiach pierwszego stopnia.
4. Członkiem komisji rekrutacyjnej nie może być pracownik uczelni nie będący nauczycielem akademickim.
5. Egzaminy, rozmowy kwalifikacyjne lub sprawdziany umiejętności mogą przeprowadzać tylko wyznaczeni przez dziekana nauczyciele akademicy lub specjaliści, zwani dalej egzaminatorami. Egzaminatorzy mogą nie wchodzić w skład komisji rekrutacyjnej.

W dalszej kolejności JM Rektor zarządził, iż:

1. Nauczycielowi akademickiemu pełniącemu funkcję przewodniczącego, sekretarza lub członka uczelnianej komisji rekrutacyjnej przysługuje wynagrodzenie w wysokości zależnej od liczby kandydatów na studia pierwszego i drugiego stopnia na uczelni, według stawek podanych w poniższej tabeli:

funkcja	liczba kandydatów				
	do 2000	2001 - 4000	4001 - 6000	6001 - 8000	od 8001
przewodniczący	600 zł	750 zł	900zł	1050zł	1200zł
członek	500 zł	600 zł	700zł	800zł	900zł
sekretarz	600 zł	750 zł	900zł	1050zł	1200zł

2. Nauczycielowi akademickiemu pełniącemu funkcję przewodniczącego, sekretarza lub członka komisji rekrutacyjnej powołanej przez dziekana wydziału do przeprowadzenia rekrutacji na studia pierwsze-

go i drugiego stopnia, przysługuje wynagrodzenie w wysokości zależnej od łącznej liczby kandydatów na studia pierwszego i drugiego stopnia na wydziale, według stawek podanych w poniższej tabeli:

funkcja	liczba kandydatów				
	do 400	401 - 800	801 - 1200	1201 - 1600	od 1601
przewodniczący	600 zł	750 zł	900zł	1050zł	1200zł
członek	500 zł	600 zł	700zł	800zł	900zł
sekretarz	600 zł	750 zł	900zł	1050zł	1200zł

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2 oblicza się na podstawie łącznej liczby zarejestrowanych kandydatów na studia stacjonarne i niestacjonarne we wszystkich rekrutacjach na semestr zimowy oraz na semestr letni na dany rok akademicki.
4. Za przeprowadzenie pojedynczego egzaminu, rozmowy kwalifikacyjnej lub sprawdzianu umiejętności dla jednego kandydata w rekrutacji na studia pierwszego lub drugiego stopnia, egzaminatorowi przysługuje wynagrodzenie w wysokości 15,00 zł, przy czym wynagrodzenie to może być wypłacone tylko jednemu, wskazanemu przez przewodniczącego komisji rekrutacyjnej, egzaminatorowi prowadzącemu egzamin, rozmowę kwalifikacyjną lub sprawdzian umiejętności, niezależnie od liczby członków komisji egzaminacyjnej.
5. Za przeprowadzenie postępowania rekrutacyjnego na studia doktoranckie nie pobiera się opłat od kandydatów i nie wypłaca wynagrodzeń osobom wchodzącym w skład komisji rekrutacyjnych oraz innym osobom biorącym udział w rekrutacji na te studia.
6. Łączne wynagrodzenie nauczyciela akademickiego z tytułu pełnienia funkcji w komisjach rekrutacyjnych, za przeprowadzenie egzaminów, rozmów kwalifikacyjnych lub sprawdzianów umiejętności oraz za inne prace związane z postępowaniem rekrutacyjnym, nie może być niższe niż 25% i wyższe niż 70% stawki minimalnego wynagrodzenia zasadniczego asystenta określonego w rozporządzeniu w sprawie warunków wynagradzania za pracę i przyznawania innych świadczeń związanych z pracą dla pracowników zatrudnionych w uczelni publicznej.
7. Wynagrodzenie nauczycieli akademickich zatrudnionych na uczelni na podstawie mianowania albo umowy o pracę, za udział w pracach związanych z postępowaniem rekrutacyjnym, wypłacane jest po zakończeniu rekrutacji na dany rok akademicki, na podstawie imiennych list sporządzonych przez dziekanów i prorektora ds. studenckich.
8. Pracownikowi uczelni pełniącemu funkcję sekretarza komisji rekrutacyjnej innej niż określona w ust. 5, nie będącemu nauczycielem akademickim, przysługuje wynagrodzenie ustalane na podstawie liczby kandydatów przypadających na jednego sekretarza komisji, według stawek za jednego kandydata podanych w poniższej tabeli:

funkcja	komisja rekrutacyjna	
	uczelniana	powołana przez dziekana
sekretarz	0,30 zł	1,50 zł

9. Wynagrodzenie sekretarza komisji rekrutacyjnych nie będących nauczycielami akademickimi za udział w pracach związanych z postępowaniem rekrutacyjnym, wypłacane jest odrębnie po zakończeniu rekrutacji na semestr zimowy oraz semestr letni, na podstawie umów zleceń.
10. Dodatkowe wynagrodzenie dla osób nie będących w składzie komisji rekrutacyjnych i nie będących egza-

minatorami za udział w pracach związanych z przygotowaniem rekrutacji i postępowaniem rekrutacyjnym, ustalają dziekani i prorektor ds. studenckich.

11. Upoważnia się dziekanów działających łącznie z kwestorem oraz prorektora ds. studenckich do zawierania umów zleceń z osobami określonymi w ust. 9 i 10.
12. Sprawozdania finansowe z rekrutacji, zawierające imienne wykazy wszystkich osób uczestniczących w pracach związanych z przygotowaniem rekrutacji i postępowaniem rekrutacyjnym oraz ich wynagrodzeń, przekazywane są Rektorowi w terminie miesiąca po zakończeniu rekrutacji.

> **NR 24 z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie powołania Zespołu ds. poszerzenia oferty kształcenia na Uniwersytecie Zielonogórskim.**

JM Rektor powołał Zespół ds. poszerzenia oferty kształcenia na Uniwersytecie Zielonogórskim w zakresie nauk medycznych w następującym składzie:

1. dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek, prof. UZ - Prorektor ds. Jakości Kształcenia,
2. dr hab. Zbigniew Izdebski, prof. UZ - Dziekan Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu,
3. prof. zw. dr hab. n. med. Anna Boroń-Kaczmarek - Kierownik Katedry Zdrowia Publicznego,
4. dr n. med. Paweł Jarmużek - Katedra Zdrowia Publicznego,
5. mgr inż. Franciszek Orlik - Kanclerz.

> **Nr 25 z dnia 1 kwietnia 2010 r. w sprawie zmiany oraz wprowadzenia tekstu jednolitego regulaminu organizacyjnego Centrum Komputerowego Uniwersytetu Zielonogórskiego.**

JM Rektor wprowadził zmianę § 5 regulaminu organizacyjnego Centrum Komputerowego Uniwersytetu Zielonogórskiego wprowadzonego zarządzeniem nr 30 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 czerwca 2009 r. w sprawie ustalenia regulaminu organizacyjnego Centrum Komputerowego Uniwersytetu Zielonogórskiego, który otrzymał następujące brzmienie:

„Centrum Komputerowe Uniwersytetu Zielonogórskiego tworzą:

1. Dyrektor Centrum Komputerowego UZ, zwany dalej Dyrektorem,
2. Sekretariat,
3. Pracownia administratorów Centrum Komputerowego UZ,
4. Pracownia oprogramowania i komputeryzacji zarządzania Centrum Komputerowego UZ,
5. Zespół eksploatacji i zarządzania ZMSK ZielMAN,
6. Studium szkoleniowe Regionalnej i Lokalnej Akademii CISCO,
7. Realizacja Projektów Unijnych - PLATON - Centrum Komputerowe UZ do realizacji projektu unijnego pn. Platforma Obsługi Nauki PLATON - Umowa nr 207/PCSS/2009 z dnia 22.06.2009 r.,
8. Realizacja Projektów Unijnych - NewMAN - Centrum Komputerowe UZ do realizacji projektu unijnego pn.

„Rozbudowa 21 środowiskowych sieci teleinformatycznych nauki - NewMAN.”

- > **Nr 26** z dnia 1 kwietnia 2010 r. w sprawie zmiany oraz wprowadzenia tekstu jednolitego regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

JM Rektor wprowadził następujące zmiany w § 9 regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim, wprowadzonego zarządzeniem nr 21 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 2 marca 2010 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim, który otrzymał brzmienie:

- „1. Komisję przetargową powołują - na wniosek Realizatora-odpowiednio osoby, o których mowa w § 4 ust. 1 - 3. W szczególnych przypadkach osoba powołująca komisję może ją odwołać i powołać komisję w innym składzie.
2. Osoby, o których mowa w § 4 ust. 1 - 3 powołują komisję przetargową spośród osób reprezentujących różne specjalności, dobranych w zależności od specyfiki zamówienia.
3. W postępowaniach przetargowych dotyczących projektów współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej w skład komisji przetargowej powoływana jest osoba pełniąca w projekcie funkcję Kierownika/Koordynatora Projektu.
4. Dokumentacja związana z przetargami do projektów współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej jest przedkładana Działowi Programów Unijnych w celu zaopiniowania w zakresie promocji projektu (sprawdzenia prawidłowości zastosowanych logotypów, tytułu projektu, numeru umowy, priorytetu itd.), kwalifikowalności kosztów zgodnie z obowiązującymi wytycznymi do danego działania oraz zgodności procedury i dokumentacji z wytycznymi projektu. Dokumentacja związana z przetargami do projektów ramowych współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej, badawczo-rozwojowych, programów naukowo-badawczych koordynowanych przez właściwych ministrów jest przedkładana do zaopiniowania odpowiedniemu działowi w pionie prorektora ds. nauki i współpracy z zagranicą.
5. W postępowaniach, niezależnie od wartości zamówienia i późniejszego wyboru trybu, komisja przetargowa wraz z przewodniczącym liczy minimum trzech członków.
6. Niezwłocznie po powołaniu komisji przetargowej jej członkowie oraz osoby, o których mowa w § 4 ust. 1 - 3 podejmujące decyzje w danym postępowaniu, zobowiązane są złożyć oświadczenia o nie podleganiu wyłączeniu z postępowania w trybie art. 17 Ustawy na właściwym druku ZP.
7. W momencie powzięcia informacji o okolicznościach stanowiących podstawę wyłączenia z postępowania osoby składające oświadczenie zobowiązane są do jego weryfikacji i wyłączenia z postępowania.
8. Wystąpienie okoliczności wymienionych w art. 17

Ustawy w stosunku do członka komisji lub nie złożenie przez niego oświadczenia, o którym mowa w ust. 3, skutkuje wyłączeniem go ze składu komisji przetargowej.

9. Jeżeli na skutek wyłączenia komisja przetargowa liczy mniej niż trzech członków lub wyłączeniu podlega przewodniczący komisji, odpowiednio osoba o której mowa w § 4 ust. 1 - 3, powołuje nową komisję przetargową.
10. Do członków nowej komisji przetargowej stosuje się odpowiednio zapisy § 12.
11. Przewodniczący komisji przetargowej kieruje jej pracami i występuje w jej imieniu.
12. Sekretarzem komisji jest pracownik Realizatora.
13. Członkiem komisji nie może być Rektor ani osoba powołująca daną komisję.
14. Powołanie komisji następuje z imiennym wskazaniem pracowników Realizatorów i/lub Wnioskodawców odpowiedzialnych za przygotowanie opisu przedmiotu zamówienia (jego sporządzenie lub weryfikację) zgodnie z Ustawą i za określenie warunków specjalistycznych w danym postępowaniu oraz za inne czynności w zależności od specyfiki zamówienia.
15. Komisja przetargowa rozpoczyna swoją pracę z dniem jej powołania. Na każdym etapie swojej pracy, komisja ma prawo korzystać z opinii odpowiednich jednostek Zamawiającego. Opinie składane są w formie pisemnej do przewodniczącego komisji.
16. Członkowie komisji odpowiedzialni za przygotowanie opisu przedmiotu zamówienia są zobowiązani do złożenia oświadczeń o zgodności przygotowanego przez nich opisu z Ustawą, a w przypadku robót budowlanych również o jego zgodności z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z 2 września 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy dokumentacji projektowej, specyfikacji technicznej wykonania i odbioru robót budowlanych oraz programu funkcjonalno-użytkowego (Dz. U. nr 202, poz. 2072 wraz z p. zm.).
17. Członkowie komisji przetargowej powołani w jej skład mają obowiązek uczestniczyć we wszystkich jej posiedzeniach.
18. Kierownik Zamawiającego z własnej inicjatywy lub na wniosek komisji przetargowej może powołać biegłych.”

JM Rektor wprowadził tekst jednolity regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

*Joanna Bojarska
Biuro Prawne*

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD
ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

NAGRODA DLA PROF. WOJCIECHA STRZYŻEW- SKIEGO

26 marca prof. **Wojciech Strzyżewski** (Dziekan Wydziału Humanistycznego) odebrał w Warszawie **nagrodę im. Adama Heymowskiego** przyznaną przez **Polskie Towarzystwo Heraldyczne** za swoją ostatnią książkę pt.: *Herby i tytuły. Pieczęć szlachecka w księstwie głogowskim (XVI-XVIII wiek)*. Nagroda ta jest w środowisku historyków cenionym wyróżnieniem. Polskie Towarzystwo Heraldyczne przyznaje tę nagrodę raz do roku za "najlepsze prace z zakresu heraldyki, genealogii i nauk pokrewnych". Prof. Wojciech Strzyżewski za tę pracę otrzymał również Lubuski Wawrzyn Naukowy (Miesięcznik nr 3 (177)).

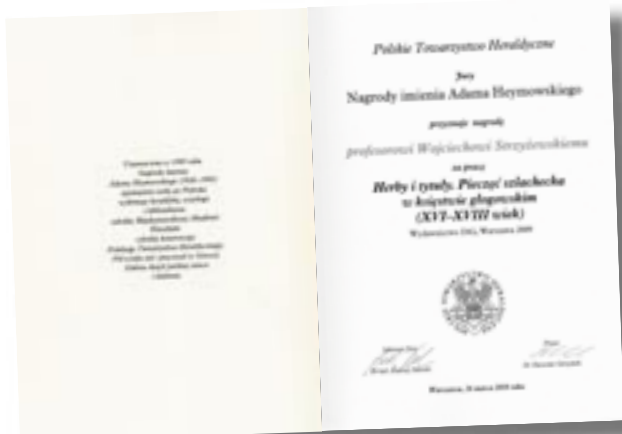
Profesor Strzyżewski już po raz drugi został laureatem nagrody im. A. Heymowskiego (po raz pierwszy w roku 1999), a rok temu to prestiżowe wyróżnienie uzyskał jego doktorant - Tomasz Kałuski za swoją pracę doktorską.

Współwydawcą książki *Herby i tytuły. Pieczęć szlachecka w księstwie głogowskim (XVI-XVIII wiek)* była Oficyna Wydawnicza UZ.

Nagroda im. Adama Heymowskiego została ustanowiona w 1995 r. Upamiętnia ona osobę wybitnego heraldyka, socjologa i bibliotekarza, członka Międzynarodowej Akademii Heraldyki oraz członka honorowego Polskiego Towarzystwa Heraldycznego.

Pieczęć szlachecka przekazywała wiele treści. Analiza zachowanego materiału sfragistycznego pozwalała na próbę odczytania pewnego kodu kulturowego niegdyś jasnego dla wszystkich, dziś już zrozumiałego dla specjalistów. Jednym z nich jest Wojciech Strzyżewski, który dzięki analizie pieczęci szlachty księstwa głogowskiego przybliżył dzisiejszemu czytelnikowi jego książki obraz ówczesnej społeczności.

esa

ZOBACZYSZ na FESTIWALU NAUKI

Trzynastego...

Ewa Sapeńko

Któż z nas nie wzdryga się, kiedy czarny kot przebiegnie drogę, albo kto nie łapie się za guzik, kiedy widzi kominiarza?

O odruchowym poszukiwaniu czterolistnej koniczyny na łące, czy łusce świątecznego karpia w portfelu nie wspomnę ;)

Wiara w horoskopy, przesady i gusła tkwi chyba w każdym, niezależnie od wieku i wykształcenia, a astrologia czy numerologia na co dzień goszczą w naszym życiu.

No bo nikt mi nie wmówi, że to jest przypadek, że Festiwal Nauki, w którym będziemy mówić o granicy pomiędzy mitem, przesadą, stereotypem a nauką odbywa się, po pierwsze - po raz siódmy, a po drugie - 13-ego!

Proces o czary Katarzyny Funcke

Zielonogórskie procesy czarownic, które miały miejsce w poł. XVII wieku należą do najciemniejszych kart w dziejach miasta.

Treść zachowanych protokołów sądowych odzwierciedla nie tylko przebieg tych procesów, ale również niedolę oskarżonych niewiast. Były to czasy upadku gospodarczego miasta po wojnie 30. letniej i czasy prześladowań religijnych, które sprzyjały procesom o czary i wznoszonym stosom.

Inscenizacja procesu zielonogórskich czarownic, którą zobaczymy w niedzielne popołudnie na scenie przy zielonogórskim Teatrze, nawiązuje do autentycznych wydarzeń w historii miasta z 1654 roku.

Scenariusz został przygotowany w oparciu o autentyczne zapiski z epoki. W inscenizacji udział wezmą studenci i pracownicy Instytutu Historii UZ.

Po inscenizacji mieszkańcy miasta będą mogli zrobić sobie z uczestnikami w strojach z epoki pamiątkowe zdjęcia.

ZAUWAŻENIA NIEDOSKO- NAŁOŚCI

W STUDENCKICH
PRACACH PROMOCYJNYCH

Edward Hajduk

Trzynastego...

Zresztą trzynastka
rozpoczęła już swoją podstawną „działalność”.
Właśnie dawno zaplanowane i umówione rzeczy
zaczęły się „sypać”...
Ale dość tego, grunt to pozytywne myślenie:)
Siódemka jest magiczną liczbą,
więc zneutralizuje złowróżbną trzynastkę. I tego
się będziemy trzymać!
A o tym, co zobaczymy podczas
tegorocznego Festiwalu Nauki,
informujemy na stronach naszego Miesięcznika.
Szczegółowy program
jak zwykle na końcu numeru.

**Zielonogórskie
procesy czarownic
jako symbol złej magii
i przesądów**

dr Jarochna Dąbrowska-Burkhardt

W proponowanym wykładzie
omówione zostaną wydarzenia
historyczne, które poruszyły
społeczność zielonogórską w XVII
wieku, kiedy to Zielona Góra była,
nie licząc Świebodzina, najbardziej
na północ wysuniętym miastem
Monarchii Habsburskiej. W okresie
tym
odbywały się tutaj procesy czarownic,
które utożsamiano ze złą magią oraz
nieczystymi i piekielnymi mocami.
Wykład ma na celu przybliżyć
poszczególne, oskarżane wówczas
o niecny proceder osoby, oraz
przedstawić wymierzane
im za niego kary.

Czytając prace promocyjne różnego poziomu formalnego, studentów różnych uczelni, zauważam liczne uchybienia w stosunku do reguł dobrej roboty. Uchybienia te nie ulegają redukcji ale tak sądzę, powtarzają się lub nawet przyrasta ilość prac o niektórych uchybieniach.

Odnoszę te zauważenia do prac empirycznych, które mają trzy części: teoretyczną, metodologiczną i empiryczną.

O jakich uchybieniach chcę pisać?

A. Pierwsze to niespójność pracy a ma ona różne empiryczne postacie:

- a) skrajna: literatura wymieniona w bibliografii nie zawiera publikacji, które omawiają takie same problemy, jakie sugeruje temat pracy, w skrajnym przypadku nie zawiera żadnej publikacji zgodnej z tematem pracy;
- b1) umiarkowana ale uchwytna: bez szczególnej analizy np. w części metodologicznej są problemy a hipotezy nie są merytorycznie skorelowane z problemami, w części empirycznej nie są sprawdzane i we wnioskach nie ma opinii autora pracy o relacji wyniki badań-hipotezy;
- b2) umiarkowana ale dostrzegalna po wnikliwym oglądzie, brak konsekwentnej analizy wyników badań z wykorzystaniem tego samego rodzaju zmiennych niezależnych (uwarunkowań) np. płci, wieku, wykształcenia itp. analiza odpowiedzi na jedno pytanie merytoryczne z podziałem badanych ze względu na płeć a drugiego tylko z podziałem wg wieku
- b3) umiarkowana a trudniej uchwytna: to wyeksponowanie w zakończeniu pracy postulatów zamiast wniosków z analizy wyników badań a także odczytywanie wyników badań zredukowanych do podania jaki procent odpowiedzi typu „a” udzieliły kobiety, a jaki procent mężczyźni bez próby wyprowadzenia wniosku dotyczącego korelacji owych odpowiedzi z płcią i bez próby wskazania czy odpowiedzi na to samo pytanie wyraźniej są zróżnicowane przez płeć, czy przez wiek respondentów i bez zasygnalizowania, które wyniki badań, służą sprawdzeniu hipotezy.
- b4) trudno uchwytnie jest obliczanie procentów niezgodne z przyjętym przypuszczeniem, domysłem autora pracy o korelacji odpowiedzi respondentów np. z typem ich rodziny

Typ rodziny		Czy jesteś zadowolony z . . . ?	
		Tak	Nie
	Pełna	63%	52%
	Niepełna	37%	48%
		100%	100%

- b5) trudno uchwytne jest obliczenie procentów od liczby badanych (N=100%) zamiast oddzielne obliczenie procentów dla każdej kategorii zmiennej niezależnej np. dla kobiet i mężczyzn a taki domysł był sprawdzany.

Czy jesteś zadowolony z . . . ?	K	M	
Tak	40%	18%	58%
Nie	22%	20%	42%
	62%	38%	100%

- b6) trudno uchwytne ale zgoda powszechne posługiwanie się językiem normatywnym lub wartościującym, gdy wymagany jest język opisu zjawisk, zdarzeń cech lub zależności między
- b7) utożsamianie dwóch porządków: fizycznego i logicznego np. oznaczenie fragmentu tekstu: „Dysfunkcjonalność. Psychologiczny i socjologiczny aspekt definicji” Dysfunkcjonalność czegoś (np. rodziny) jest składnikiem porządku fizycznego. Definicja jest składnikiem porządku logicznego. Sądzę, że nie ma ona aspektów psychologicznych ani socjologicznych a definiowana jest przez psychologów lub socjologów.

B. Uchybienia w części metodologicznej

- Różne sposoby komunikowania problemów w tej samej pracy np.
 - jaki jest związek aspiracji młodzieży z wykształceniem ojca?
 - czy aspiracje młodzieży są wysokie czy niskie?
- Sformułowanie hipotezy, która nie koreluje merytorycznie z problemem
- Mnożenie ilości hipotez, które w badaniach autora nie mogą być sprawdzone
- Sformułowanie hipotez za pomocą zdań pytajnych
- Rezygnacja z tworzenia hipotez wspomagana argumentem: „praca moja jest opisem i nie wymaga tworzenia hipotez”. Ten rodzaj argumentu wskazuje wyraźnie na niedobór wiedzy metodologicznej jego autora o tym, że tekst naukowy, w naukach empirycznych, powinien być komunikowany za pomocą języka opisowego. Ten postulat nie obowiązuje wówczas, gdy praca jest projektem.

Sprawdzeniu poddawane są zdania opisujące to, do czego się odnoszą. Innym wątkiem tego nieporozumienia jest to, co zdanie opisuje:

- fakty jednostkowe, cechy obiektów, np. rodziny
- związki między zjawiskami, zdarzeniami lub cechami, związki korelacyjne, przyczynowe itp.

Jeżeli autor argumentu przez ów argument wyklucza opis, o którym piszemy w pkt. „b”, konsekwentnie postępując nie powinien dzielić badanych np. z uwzględnieniem płci, wieku itp. a właśnie takie podziały badanych stosuje autor wiedział, że opis czegoś pozostaje w opozycji do oceny stanu opisywanego lub do postulatu zachowania owego stanu albo jego likwidacji. Nie dostrzegam takiego subtelności wyróżnienia sensu wypowiedzi: „moja praca jest opisowa...” w tekstach mi znanych.

Innym wskaźnikiem niedoboru wiedzy teoretycznej jest taka myśl przyjmowana przez niektórych autorów prac promocyjnych: „badania przeprowadziłem zgodnie z paradygmatem, który nie narzuca założeń teoretycznych”. Nieco przekornie można powiedzieć, że tak sformułowana myśl jest założeniem teoretycznym owych badań. Inne wątpliwości wywołane przez tak sformułowaną myśl zawieszam, bowiem ich artykulacja wymaga obszerniejszego doboru kontrargumentów.

W dwóch częściach pracy teoretycznej i metodologicznej, mamy nadmiar definicji bez próby wskazania różnic i wielość podziałów ludzi, gdy do analizy wyników badań wykorzystywane są tylko niektóre podziały np. typ społeczności terytorialnej i płeć albo płeć i wiek. Wybór podziałów nie

jest wspomagany żadną argumentacją. Dwa argumenty są prawdopodobnie akceptowane:

- odzworowanie praktyki opisanej w tekstach publikowanych,
- łatwość opisu, analizy wyników badań, gdy zmienna niezależna ma dwie kategorie np. miasto, wieś albo kobiety, mężczyźni

C. W monografii instytucji są też uchybienia:

- niespójność tekstu części empirycznej z problemem przedstawionym w części metodologicznej,
- budowa części empirycznej odbiega od modelu sześciopunktowego: 1) zadania instytucji, 2) warunki realizacji zadań, 3) kategorie klientów instytucji, 4) rodzaje usług realizowanych w stosunku do klientów, 5) partnerzy instytucji, 6) efektywność działalności instytucji
- przyjmowanie różnych okresów w działalności instytucji przy opisie takich aspektów, jakie przedstawione zostały wyżej w pkt. „b”.

D. W pracach studium indywidualnego przypadku pisanych przy wykorzystaniu wyników wywiadów są takie uchybienia:

- nieczytelne kryteria doboru respondentów,
- cytowanie wypowiedzi respondentów bez próby eksponowania różnic lub podobieństw ich poglądów
- ograniczenia komentarzy do oceny odpowiedzi respondentów

E. Recenzje prac empirycznych wskazują na detale typu: nazwy rozdziałów, przypisy, interpunkcje, liczba osób badanych itp. zamiast oceny spójności pracy, konsekwentności analizy wyników badań, wyprowadzanie wniosków z analizy wyników badań pracy, język pracy opisowy, ocenny czy normatywny, sposób odczytywania wyników badań empirycznych, skoncentrowany na danych brzegowych czy na korelacjach. Ocena pracy odnoszona jest do proceduralnych wątków np. przypisów, aneksów, a nie do jej konstrukcji, spójności, sposobu porządkowania wiedzy przez jej autora.

Utrwaleniu takiego schematu recenzji prac promocyjnych sprzyja recenzowanie prac promocyjnych przez tych samych recenzentów, prac pisanych u tych samych promotorów.

F. Egzamin promocyjny

- Recytacja odpowiedzi na pytania prawdopodobnie znane znacznie wcześniej i zupełna nieporadność w tworzeniu odpowiedzi na pytania dotyczące wyników *badani* opisanych w części empirycznej własnej pracy adresata pytania. Konsekwencje takich ułatwień opisujemy oddzielnie. Ograniczenia rozmiarów recytacji sprzyja rozwiązaniu przyjęte w Instytucie Socjologii UZ.
- Odpowiedzi adresatów pytania o metody badań sprowadza się do opisu czynności, bez prób wskazania, jakie są prawdopodobne poznawcze efekty owych czynności.
- Utożsamianie metody badań - studium indywidualnych przypadków z metodą pracy socjalnej - praca z indywidualnym przypadkiem.

Do zauważenia uchybień motywuje mnie domysł, że nie unikamy w edukacji studentów niedbałości o jakość a nasi partnerzy nie dostrzegają niekiedy ewidentnej fuszerki, jaką sami produkują. Może ograniczymy jej rozmiary.

Nie sugeruję żadnych przypuszczeń odnośnie proporcji wkładu do powstania dzieła nieudanego różnych podmiotów, wszak taka sugestia wymaga analizy każdego przypadku oddzielnie. Sygnalizuję zauważenia jako problem, którego rozmiary i następstwa społeczne skłaniają do modyfikacji nastawienia różnych podmiotów do obowiązku konstruowania promocyjnych tekstów naukowych.

Kontrola formalna eliminująca prace z nadmiarem zapożyczeń nie zapobiega tworzenia tekstów obciążonych wskazanymi uchybieniami. Znaczenie edukacyjne owych uchybień pomniejsza - tak sądzę - obecność w obiegu prac publikowanych, także takich, które podobne uchybienia zawierają. Pisanie o uchybieniach nadwątla moją wiarę w moc sprawczą eksponowania jedynie udanych działań. ■

KONFERENCJA „FANTASTYCZNOŚĆ I CUDOWNOŚĆ” ODBĘDZIE SIĘ BĘDZIE 24 - 25 MAJA, W GMACHU BIBLIOTEKI WOJEWÓDZKIEJ IM. C.K. NORWIDA

W LABIRYNCIE MITU

Rozmowa Waldemara Gruszczyńskiego - Prezesa Zielonogórskiego Klubu Fantastyki „Ad Astra” z dr. BOGDANEM TROCHĄ, kierownikiem Pracowni Mitopoetyki i Filozofii Literatury Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego, pomysłodawcą i kierownikiem konferencji „Fantastyczność i cudowność”

> **Fantastyczność i cudowność to terminy przynależące raczej do literatury popularnej, która nie ma w Polsce jeszcze zbyt wielu badaczy. Skąd zatem pomysł zorganizowania w Zielonej Górze takiej konferencji?**

Jaki jest sens zajmować się czymś, co jest już po raz setny analizowane? Dlatego właśnie wzięliśmy na celownik fantastyczność. A mówiąc serio, literaturą popularną w Polsce zajmuje się już bardzo duży krąg badaczy. I właśnie z ich kłopotów terminologicznych, które występują przy próbach opisu mitu lub tekstów mitopoetyckich zrodził się pomysł na konferencję. Chodziło nam o zwrócenie uwagi na fakt, że pojęcia cudowność oraz fantastyczność, często występujące w rozmaitych definicjach mitu, mają różne konotacje dla filologów i chociażby teologów. A co za tym idzie określają inne aspekty znaczeń tekstów kultury, które mogą być przedmiotem namysłu zarówno specjalistów jednej i drugiej dziedziny. Mówiąc najogólniej zależało nam na fuzji refleksji badaczy zajmujących się tekstami, będącymi wytworem czystej fantazji oraz tekstami powiązanymi z doświadczeniem religijnym, w tym także mitycznym. Pojęcia te ciągle są rozmaicie używane i cieszy nas fakt, że możemy gościć przedstawicieli rozmaitych nauk, począwszy od filologii, przez etnologię, filozofię, religioznawstwo czy psychologię. To, co jest wspólne dla nas, to z jednej strony namysł nad obecnością mitu we współczesnych i dawnych tekstach kultury, a także badanie funkcji mitu w świecie współczesnego człowieka. Od samego początku konferencja miała charakter interdyscyplinarny, z dużym naciskiem na aspekt obecności mitu w literaturze. Od trzech lat ilość prelegentów przekracza czterdzieści osób prezentujących najważniejsze ośrodki naukowe w Polsce, co chyba pokazuje, że pomysł okazał się ciekawy.

> **Dlaczego problematyka mitu budzi zainteresowanie badaczy reprezentujących tak różne dziedziny nauki?**

Przed wszystkim należy pamiętać, że mit jest wielo-

DR BOGDAN TROCHA, FOT. MAMERT JANON

aspektowy i wielopłaszczyznowy. Odpowiedzi na pytanie o jego atrakcyjność można szukać u psychologów, teologów, filozofów, socjologów, religioznawców i filologów, a każda z nich będzie inna. Slochower pisząc o tekstach mitopoetyckich twierdził, że powrót do mitu jest powrotem do źródeł autentycznej twórczości, Campbell widział w naszych działaniach archaiczne wzorce mityczne, ku czemu skłaniał się także Kerenyi. Eliade natomiast twierdził, że człowiek pełny to homo religiosus, czy też homo mythicus. Mit może być atrakcyjny zewnętrznie, jako ciekawa fabuła, co często widać w tekstach powieści fantasy, niesie jednak ze sobą sens takiego obrazu świata, jakiego nauka nie jest w stanie zaproponować współczesnemu człowiekowi. Chodzi oczywiście o nadawanie sensu śmierci, cierpieniu, złu i dobru. Współczesne wykorzystywanie mitu w literaturze i sztuce domaga się refleksji wykraczającej poza horyzont estetyczny i poszukiwanie nowych hermeneutyk dla tego, co wyrażają stare narracje we współczesnym tekstowym świecie.

> **Jakiemu aspektowi mitu poświęcona jest tegoroczna, czwarta już edycja konferencji?**

W tym roku skupimy się wokół zagadnień mitu - literatury i Tajemnicy, wyznaczając w micie i literaturze przestrzeń wyrażania niewyraźnego, podejmowania spekulacji wokół niepoznawalnego oraz wszelkich konsekwencji stylistycznych i poznawczych z tym związanych.

> **Które z wykładów szczególnie polecałby Pan słuchaczom?**

Sądząc po przysłanych abstraktach oraz pamiętając minione konferencje śmiem twierdzić, że nie będzie nudnych referatów. Staramy się, aby w przygotowywanych przez nas materiałach konferencyjnych znalazły się abstrakty wszystkich wystąpień, co pozwoli słuchaczom na łatwiejszy wybór. Wszystkich serdecznie zapraszam. Konferencja odbywać się będzie w dniach 24 - 25 maja, w gmachu Biblioteki Wojewódzkiej im. C.K. Norwida, która jest naszym partnerem organizacyjnym. Wspierają nas też Katedra Teologii Moralnej i Duchowości oraz Katedra Teologii Pastoralnej, Liturgiki i Homiletyki Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Szczecińskiego, a także Zielonogórski Klub Fantastyki „Ad Astra”.

IV SEMINARIUM NAUKOWE Z CYKLU
„UCZELNIA BEZ BARIER” PT.

STUDIOWAĆ BEZ BARIER

UNIwersytet Zielonogórski,
16 MARCA 2010 ROKU

Tradycją już na Uniwersytecie Zielonogórskim stało się obchodzenie dnia poświęconego niepełnosprawnym studentom. Jest to zawsze wyjątkowy dzień - dzień, w którym - jak w żaden inny - tak wiele mówi się o osobach z niepełnosprawnościami, które podjęły wyzwanie realizowania roli studenta. Zabierają także, a może przede wszystkim, głos sami studenci z niepełnosprawnościami, którzy mówią o swoich sprawach, problemach i potrzebach, wskazują na liczne ograniczenia oraz ukazują swe różnorodne możliwości.

Tak było i tym razem. To już czwarta edycja cyklu spotkań o charakterze konferencyjnym pod nazwą *Uczelnia bez barier* organizowanych przez Radę Studentów Niepełnosprawnych Uniwersytetu Zielonogórskiego wspieraną przez Pełnomocnika Rektora ds. Niepełnosprawnych Studentów - dr. Marcina Garbatą i Opiekuna Naukowego

RSN UZ - dr Helenę Ochonczenko. Patronat nad przedsięwzięciem objął JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego - prof. Czesław Osękowski.

Spotkaniom zawsze towarzyszy idea przybliżania i upowszechniania wiedzy na temat funkcjonowania studentów z niepełnosprawnościami, wymiany doświadczeń i integracji środowiska akademickiego.

Myślą wiodącą tegorocznej edycji Dnia Niepełnosprawnego Studenta było hasło: *Studiować bez barier*. Organizatorom i uczestnikom konferencji z całą pewnością udało się „wygrać” ze stereotypami i powszechnymi opiniami o niezaradności i niskiej aktywności osób dotkniętych niepełnosprawnością. Ukazali bowiem osoby te jako „ludzi sukcesu”, aktywne na wielu płaszczyznach życia społecznego. Okazało się, że mimo doświadczania niepełnosprawności, osoby realizują wiele ról społecznych, spełniają się nie tylko zawodowo, ale również naukowo, artystycznie, są aktywnymi sportowcami i wolontariuszami pomagając innym, którzy tej pomocy potrzebują bardziej niż oni sami. Dążą do samorealizacji osiągając zamierzony cel, nie gorzej niż osoby pełnosprawne.

Pamiętając edycje poprzednie i ich tematykę (2005 r. - *Uczelnia bez barier*, 2006 r. - *Sukces bez barier*, 2007 r. - *Aktywność bez barier*), tegoroczną edycję należy uznać za wyjątkową.

Po uroczystym otwarciu Konferencji przez prof. Longina Rybińskiego - Prorektora ds. Studenckich, prof. Grażynę Miłkowską - Przewodniczącą Kapituły Wolontariatu Osoby Niepełnosprawnej i dr. Marcina Garbatą - Pełnomocnika Rektora ds. Niepełnosprawnych Studentów, po raz pierwszy w dziejach Uczelni miało miejsce uroczyste wręczenie Certyfikatu Wolontariusza Osoby Niepełnosprawnej, będącego wyrazem uznania dla dobrowolnego, bezpłatnego, świadomego świadczenia pracy przez jednych studentów

na rzecz innych - studentów z niepełnosprawnościami. Aktu wręczenia Certyfikatów dokonali prof. Longin Rybiński oraz prof. Grażyna Miłkowska. Certyfikaty odebrały następujące osoby: Joanna Łowczyńska, Jadwiga Boruch, Anna Spiecha, Tomasz Spiecha, Łukasz Ławrowski. Reakcja uczestników seminarium dodatkowo mogła utwierdzić nagrodzonych w słuszności realizacji tej cennej postawy życiowej.

Ważnym wydarzeniem Dnia Niepełnosprawnego Studenta było Seminarium Naukowe *Studiować bez barier*, które charakteryzowało się ogromnym dynamizmem. Liczba prelegentów i istotność poruszanych przez nich kwestii sprawiły, że seminarium spotkało się z dużym zainteresowaniem na Uczelni i zyskało pozytywne oceny uczestników.

Uczestnicy Seminarium w pierwszej jego części z uwagą wysłuchali wystąpień gości specjalnych Seminarium.

Wiceprezydent Miasta Zielona Góra - Wioleta Haręźlak przybliżyła zebranym działania władz miasta na rzecz osób niepełnosprawnych. Podejmowane liczne inicjatywy sprawiają, że Zielona Góra staje się miastem, w którym niepełnosprawni coraz częściej czują się pełnoprawnymi jego mieszkańcami. Dostrzeżenie w Uniwersytecie Zielonogórskim lidera w walce o likwidację różnorodnych barier społecznej integracji osób niepełnosprawnych a w osobie Pełnomocnika Rektora ds. Niepełnosprawnych Studentów człowieka „dociekliwego, cierpliwego i zawsze skutecznego” dobrze rokuje dla dalszej współpracy.

Profesor Edwin Tytyk z Politechniki Poznańskiej w swoim wystąpieniu na temat: *Problemy inżynierii ergonomicznej przy dostosowaniu środowiska szkolnego do potrzeb osób z niepełnosprawnościami* sprawił, że te trudne treści stały się zrozumianymi, a ich istotność dla lepszego funkcjonowania osób doświadczających

niepełnosprawności czymś bardzo oczywistym.

Prof. Jerzy Olszewski z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu poprzez wystąpienie: *Wykorzystanie zaleceń ergonomii w likwidowaniu barier architektoniczno - urbanistycznych studentów z niepełnosprawnościami*, jednoznacznie wskazał na nierozzerwalność nauki i działalności praktycznej w podnoszeniu jakości życia osób doświadczających niepełnosprawności.

W I sesji plenarnej miało miejsce wystąpienie mgr. Damiana Dudaty z Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu, będącego Pełnomocnikiem Rektora Uczelni ds. Studentów Niepełnosprawnych. W wystąpieniu: *Funkcjonowanie osób z dysfunkcją słuchu na uczelni wyższej*, zaprezentowana została zarówno problematyka samej dysfunkcji, jak i konsekwencji jej doświadczania w funkcjonowaniu młodych ludzi.

Wiele emocji i refleksji wywołało pytanie postawione w wystąpieniu dr Doroty Niewiedział: *Dlaczego nie lubimy osób niepełnosprawnych?* Nie było intencją prelegentki oskarżanie, czynienie wyrzutów, moralizowanie, lecz uświadomienie pewnych psychologicznych mechanizmów stosunku do osób niepełnosprawnych. Ich znajomość pozwolić może wielu pełnosprawnym zrozumieć własne emocje przeżywane w kontakcie z osobą niepełnosprawną.

W programie Seminarium znalazło się także wystąpienie prof. Grażyny Miłkowskiej na temat: *Profilaktyka zdrowia studentów z niepełnosprawnościami*.

Niech nie będzie tylko ciekawostką informacja, że w Seminarium brała udział Pani Cecylia Danielak z Polskiego Związku Głuchych, będąca tłumaczem języka migowego. Dzięki obecności tłumacza przekaz informacji mógł być czytelny także dla osób z wadą słuchu.

Niewątpliwie „mocnym punktem” IV Seminarium Naukowego *Studiować bez barier* był panel dyskusyjny

Pełnomocników Rektorów Uczelni ds. Studentów Niepełnosprawnych. W panelu udział wzięli: dr Krystyna Gilga (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu), dr Małgorzata Franczak (PWSZ w Wałbrzychu), mgr Mirosława Krasicka (PWSZ w Głogowie), mgr Anna Dobrychłop (PWSZ w Gorzowie Wielkopolskim), mgr Damian Dudała (Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu), dr Jan Wojtaś (PWSZ w Legnicy), dr Marcin Garbat (Uniwersytet Zielonogórski). Uczestnicy panelu zaprezentowali siebie w roli Pełnomocnika i sytuację osób niepełnosprawnych na swojej Uczelni. Dyskutowali na temat przygotowania środowiska akademickiego do edukacji osób niepełnosprawnych, do pomocy studentom niepełnosprawnym w osiągnięciu sukcesu, jakim niewątpliwie jest ukończenie uczelni wyższej. Nie było to pierwsze tego typu spotkanie Pełnomocników. Uczestnicy Seminarium mogli dostrzec przejawy wzajemnej sympatii Pełnomocników, usłyszeć o współpracy, wymianie doświadczeń i wzajemnym wspieraniu się.

W II sesji plenarnej miała miejsce prezentacja Rady Studentów Niepełnosprawnych Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wzięli w niej udział: Joanna Łowczyńska (V-ce przewodnicząca RSN UZ, V r. pedagogiki), Robert Maksimów (V r. resocjalizacji i I rok mMechaniki), Piotr Jaszczyszyn (I r. >MU< socjologii), Emilia Kuliga (edukacja medialna). Nad przebiegiem tej części Seminarium czuwała Katarzyna Cebula - przewodnicząca RSN UZ (II r. Pedagogiki). Studenci zaprezentowali cele, jakie przyświecają Radzie, ukazali liczne i wartościowe inicjatywy Rady. W ich wypowiedziach wyraźnie wybrzmiała *sytuacja studentów z niepełnosprawnościami w środowisku akademickim*. Mimo licznych trudności w studiowaniu, studenci wskazują także na możliwości, jakie daje im bycie studentem. Przy okazji prezentacji ujawniło się duże poczucie humoru studentów, a także ich kreatywność.

Dr Helena Ochonczenko (UZ) w swym wystąpieniu: *Osoba z niepełnosprawnością w przestrzeni uczelni* ukazała sytuację niepełnosprawnych studentów na Uniwersytecie Zielonogórskim. Prezentowane wyniki badań, dane statystyczne ukazały skalę i istotę omawianego problemu.

Kolejne wystąpienie - dr Małgorzaty Czerwińskiej - na temat: *Student z niepełnosprawnością wzroku jako użyt-*

kownik biblioteki i informacji, przybliżyło problematykę tyflopedagogiki, problemy osób z wadą wzroku w dostępie do tego, co w obecnej rzeczywistości często decyduje o jakości życia człowieka, a mianowicie w dostępie do informacji. Prelegentka ukazała szereg możliwości, które pozwalają na „normalizację” ich kontaktu ze słownym, obrazem.

W programie Seminarium znalazły się także wystąpienia: dr Ewy Janion pt.: *Rodzina a bariery w studiowaniu* oraz dr Jolanty Lipińskiej - Lokś pt.: *Osoba z niepełnosprawnością w roli studenta - możliwości i ograniczenia*. Tytuły obu wystąpień jednoznacznie wskazują na podejmowaną problematykę.

Moderatorami części konferencyjnej Seminarium były: dr Helena Ochonczenko, dr Małgorzata Czerwińska i dr Jolanta Lipińska - Lokś z Zakładu Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej Uniwersytetu Zielonogórskiego. Seminarium odbyło się w gościnnych progach Wydziału Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Integralną częścią Uczelni bez barier był specjalny koncert poświęcony twórczości Fryderyka Chopina. W ten sposób organizatorzy uczcili Rok Chopinowski 2010. Koncert przygotowany został przez pracowników Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego, a jego gośćmi byli zarówno uczestnicy Seminarium, jak i wszyscy zainteresowani. W czasie koncertu zabrzmiały wybrane utwory F. Chopina: Polonez cis - moll op. 26 nr 1, Nokturn f - moll op. 55 nr 1, Mazuski fis - moll op. 6 nr 1, cis - moll op. 6 nr 2, B - dur op. 7 nr 1 oraz Polonez - Fantazja As - dur op. 61. Mistrzowskie wykonanie utworów przez prof. Ryszarda Zimnickiego pozwoliło na przeżycie wielu wzruszeń. „Uzupełnienie muzyki słowem” przez prof. Andrzeja Tuchowskiego pozwoliło na przypomnienie sobie, a może wręcz dopiero poznanie wielu faktów z życia F. Chopina.

Ta swoista uczta „dla ducha” zakończyła obchody Dnia Niepełnosprawnego Studenta. Żegnający się uczestnicy Seminarium życzyli sobie wzajemnie kolejnego spotkania.

Jolanta Lipińska-Lokś

SEMINARIUM BOŁOŃSKIE

BUDOWA PROGRAMÓW STUDIÓW Z WYKORZYSTANIEM EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

12 kwietnia odbyło się cykliczne seminarium bolońskie zorganizowane przez Prorektora ds. Jakości Kształcenia. Gościem Uniwersytetu był Ekspert Boloński mgr Ryszard Rasiński. W spotkaniu, które miało charakter informacyjno-szkoleniowy wzięli udział m.in. wydziałowi koordynatorzy jakości kształcenia i członkowie senackiej komisji ds. kształcenia. Seminarium otworzyła Prorektor ds. Jakości Kształcenia prof. Wielisława Osmańska-Furmanek. Zgromadzeni w sali Senatu minutą ciszy uczcili pamięć ofiar katastrofy samolotu pod Smoleńskiem. Kilka słów do zebranych skierował JM Rektor.

Od listopada 2006 roku na UZ odbyło się kilka spotkań bolońskich, na których zaproszeni Eksperci zaprezentowali następujące tematy:

- > Proces Boloński - główne założenia i podstawy prawne (Jolanta Urbanikowa);
- > Wielostopniowość studiów (Jolanta Urbanikowa);
- > ECTS jako system akumulacji i transferu punktów (Jolanta Urbanikowa);
- > System ECTS jako narzędzie zarządzania programem studiów (Ryszard Rasiński);
- > Katalog Przedmiotów/Pakiet informacyjny ECTS (Ryszard Rasiński);
- > Europejska i Krajowa Struktura Kwalifikacji (Ewa Chmielecka);
- > Studia dwustopniowe (Stanisław Chwirot);
- > Kultura jakości w świetle postulatów Procesu Bolońskiego (Marek Wilczyński);

- > Wdrażanie systemu ECTS jako narzędzia realizacji Procesu Bolońskiego (Tomasz Saryusz-Wolski);
- > Wdrażanie systemu ECTS w Polsce - słabe i mocne strony (Tomasz Saryusz-Wolski).

Seminarium opierało się o dwa bloki tematyczne: „Budowa programów studiów z wykorzystaniem efektów uczenia się” oraz „Opisywanie programów/przedmiotów w języku efektów uczenia się”.

Efekty uczenia się określają, co uczący się wie, rozumie i potrafi po zakończeniu okresu kształcenia (w obszarze wiedzy, umiejętności i postaw). Ekspert omówił m.in. podstawowe atrybuty i klasyfikację efektów, zasady ich formułowania oraz wykorzystanie taksonomii Blooma do opisywania efektów uczenia się. Uczestnicy rozwiązywali zadania polegające na krytycznej ocenie i weryfikacji języka opisu efektów uczenia się dla przykładowo podanego przedmiotu oraz programu studiów. Dyskutowali również o zagadnieniach dotyczących programów studiów, Krajowych Ram Kwalifikacji, przepisów prawnych związanych z zawodami regulowanymi, konfrontowali opinie na tematy związane z realizacją założeń Procesu Bolońskiego w praktyce.

Joanna Kulińska

- > Materiały przygotowane przez Eksperta Bolońskiego na seminarium pt. „Budowa programów studiów z wykorzystaniem efektów uczenia się” oraz publikacja „Od Europejskich do Krajowych Ram Kwalifikacji” (pod redakcją merytoryczną Ewy Chmieleckiej) udostępnione są na stronie internetowej Prorektora ds. Jakości Kształcenia pod adresem http://www.uz.zgora.pl/ksztalcenie/html/pb_UZ.php

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

52 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

Zbigniew Karpiński - mistrz monotypii

30 marca 2010 roku w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym otwarta została wystawa monotypii Zbigniewa Karpińskiego. Ten niezwykle pokazywany już wrocławskiego artysty, poza wybitnymi walorami artystycznymi prezentowanych prac, ma również charakter dydaktyczny; coraz rzadziej bowiem współcześni artyści posługują się tą techniką z pogranicza rysunku, grafiki i malarstwa. W skromnym wyborze monotypii tego artysty malarza, dokonanym z ponad pięciuset prac, w pełni ujawnia się jego znakomity warsztat i doskonała synteza formy.

Zbigniew Karpiński urodził się 18 stycznia 1920 roku w Studzieńcu koło Skierniewic w rodzinie hołdującej tradycjom powstańczym i patriotycznym. W związku ze służbowymi przenosinami ojca, z zawodu leśnika, rodzina często zmieniała miejsce zamieszkania. W latach 30. osiadła w Wilnie. Tutaj Karpiński kończy Gimnazjum im. Króla Zygmunta Augusta i zostaje studentem Wydziału Matematyczno - Przyrodniczego Uniwersytetu im. Stefana Batorego. Po pierwszym roku wyjeżdża do Warszawy gdzie uczęszcza na kursy przygotowawcze na Wydział Architektury Politechniki Warszawskiej, przerwane wybuchem wojny. W listopadzie 1941 roku przedostaje się do okupowanego Wilna i już od 1942 roku działa w ruchu oporu: w 1944 roku w VI Samodzielnej Dyspozycyjnej Wileńskiej Brygadzie Armii Krajowej. Po zajęciu Wilna przez Armię Czerwoną, rozwiązaniu jednostek i aresztowaniu dowództwa AK, ukrywa się. W styczniu 1945 roku zostaje aresztowany i uwięziony, a następnie wywieziony w głąb Związku Sowieckiego. Pracuje jako górnik w kopalniach węgla. Po szczęśliwej ucieczce z łagru wraca do Wilna. W marcu 1946 roku, jako repatriant (w ślad za rodziną) przyjeżdża do Wrocławia.

We wrześniu 1946 roku, po letnim kursie przygotowawczym, zostaje przyjęty na II rok studiów w nowo utworzonej uczelni plastycznej. Studiuje w pracowniach Eugeniusza Gepperta, Leona Dotzyckiego i Emila Krchy; na ostatnim IV roku studiów zostaje jego asystentem. W 1950 roku uzyskuje absolutorium. Z nastaniem realizmu socjalistycznego i wyjazdem Emila Krchy do Krakowa, jesienią 1950 roku, Karpiński zostaje bez uprzedzenia zwolniony z pracy w uczelni.

Po kilku latach prowadzenia zajęć w Ognisku Kultury Plas-

tycznej wraca do Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych i od 1956 roku jako adiunkt obejmuje prowadzenie pracowni rysunku i malarstwa. Z wrocławską uczelnią będzie już związany do czasu przejścia na emeryturę w 1985 roku. Tytuł profesora otrzymuje w 1980 roku. Pełnił szereg funkcji: dziekana, prorektora i kierownika katedry malarstwa.

Od ukończenia studiów Zbigniew Karpiński nieprzerwanie brał udział w licznych wystawach środowiskowych, krajowych i zagranicznych; między innymi tak ważnych w powojennej historii polskiej sztuki, jak: Wystawa Młodej Plastyki „Arsenal” w Warszawie i wystawy „Złotego Grona” w Zielonej Górze. Swoją twórczość malarską, graficzną i rysunkową prezentował na wielu wystawach indywidualnych. Zmarł 20 maja 1996 roku we Wrocławiu.

W październiku 2001 roku zorganizowana została w Muzeum Narodowym we Wrocławiu retrospektywna wystawa twórczości Zbigniewa Karpińskiego, której towarzyszyła starannie opracowana monografia artysty. Kolejne tego typu wystawy prezentowane były w miejscach z którymi w sposób szczególny ta twórczość jest związana: w Muzeum Okręgowym w Sandomierzu w 2004 i w Muzeum Południowego Podlasia w Białej Podlaskiej w 2005.

Zbigniew Karpiński był malarzem natury: to ona, w której „nieprzebranym bogactwie - jak twierdził - kryje się cała problematyka malarstwa”, zawsze stanowiła jedyne odniesienie dla jego wieloletnich poszukiwań artystycznych. Zarówno w pierwszym okresie, pełnym eksperymentów formalnych, o wyraznie ekspresjonistycznym rodowodzie, a zwłaszcza w ostatniej fazie, od połowy lat 70., którą sam artysta nazywał okresem „realizmu bezkompromisowego”, rozumianym jako „narzucony sobie rygor, aby wydobyć sens stosunków malarskich zawartych w naturze”. Jednocześnie uważał, że skoro nasze środki są niewspółmierne, aby przenieść to na płótno, należy dokonać jakiejś interpretacji. Dla Karpińskiego „fascynująca jest interpretacja zachowująca rdzenny sens tego, co widzi”. Założenia ideowe tej nowej koncepcji obrazu realizował z właściwą sobie konsekwencją i determinacją przez ostatnie 25 lat swojej pracy twórczej.

Na początku była jednak fascynacja możliwościami wyrazowymi materii malarskiej, mocno kreśloną konstrukcją płaszczyzny obrazu i zdecydowanym kontrastem barwnym. Takie są widoki Kłodzka i motywy z sandomierskich targów. Podobnie malowane są również „Pejzaże z Mielnika” z końca lat 60. To właśnie ten nadbużański pejzaż stanie się dla Zbigniewa Karpińskiego do końca trwającą inspiracją i niemal całkowicie zdominuje tematyką jego twórczości. W tym ogromnym dorobku artystycznym liczącym ponad 580 skatalogowanych obrazów olejnych, około 1200 ry-

sunków i 540 grafik i monotypii, właśnie monotypia zajmuje miejsce szczególne. Ta, wydawać by się mogło, dość prosta technika polegająca na odbijaniu z płyty szklanej naniesionego farbą drukarską rysunku, należała do ulubionych form artystycznej kreacji w pierwszym okresie jego twórczości. W tej technice, stosowanej z dużą swobodą technologiczną, Zbigniew Karpiński osiągnął prawdziwe mistrzostwo warsztatowe. Wydaje się, że ta technika wyjątkowo odpowiadała temperamentowi malarza i wytrawnego rysownika. To właśnie w setkach rysunków mających charakter skończonych studiów pejzażowych i portretowych, a także będących notatką, lapidarnym szkicem, objawiał się w pełni znakomity zmysł obserwacji i artystycznej syntezy.

Rysunki i grafiki należą w całości do pierwszego okresu twórczości Zbigniewa Karpińskiego. Wiele z nich stanowi jego najświetniejsze osiągnięcia artystyczne.

Po dwudziestu latach tej wspaniałej artystycznej przygody, Karpiński porzucił rysowanie i grafikę, w której osiągnął znakomite rezultaty i jako grafik właśnie był w tym okresie najbardziej ceniony. Powodem tej rezygnacji „było narastające pragnienie poświęcenia się malarstwu, które - jak sam stwierdził - wymagało wyłączności”. Cechą charakterystyczną tego nowego okresu w jego

malarstwie stał się maksymalny obiektywizm widzenia, zbliżony do fotorealizmu, a także zastosowanie takiej techniki, która minimalizowała emocje towarzyszące malarskiemu gestowi. Stąd to, tak rozpoznawalne w malarstwie Karpińskiego, skrupulatne - z kropel farby - budowanie rozwibrowanej plamy barwnej. W tym okresie powstały najbardziej znaczące w jego twórczości obrazy: monumentalne mielnickie pejzaże i portrety mieszkańców nadbużańskich wsi.

Stanisław R. Kortyka

G A L E R I A g r a f i k i B i b l i o t e k i S z t u k i

W piątek, 14 maja 2010 r. o godz. 11.00 w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym odbędzie się otwarcie wystawy Tomasza Psuji pt.: *Obrazy fabularne* oraz wykład towarzyszący, na który serdecznie zapraszamy.

Janina Wallis

ZBIGNIEW KARPIŃSKI, DRZEWA NAD WODĄ, 1957, MONOTYPIA CZARNO-BIAŁA NR 104

>> INSTYTUT SZTUKI I KULTURY PLASTYCZNEJ

> KONSEKRACJA XIII
Jarosław Dzieścielewski

Od trzynastu lat realizuję cykl wystaw pt. *KONSEKRACJA*. Stałą cechą moich obiektów rzeźbiarskich tworzących wystawę *KONSEKRACJA XIII* w MBWA w Lesznie, jest ich budowa poddana rygorom geometrii. Przelewający się bezkres, bezmiar, bezbrzeg, wiecznie trwająca chwila Absolutu, czasoprzestrzenne continuum, metafizyczna wieloznaczność spowita mgłą aury tajemnicy i światło wnika-
jące w każdą szczelinę - wszystko to potrzebuje moim zdaniem jakiegoś uchwycenia w stop - klatkę, w fizyczną konkretność, która mogłaby ów bezkres dopełnić, wypełnić i stworzyć z nim dialogiczną jedność. Dlatego też rygor geometrii uznałem za rzecz niezbędną, by stworzyć wzajemną relację i nić porozumienia dla dialogu Ciała i Ducha, Substancji i Energii, Siły i Rzeczy, dla ich wzajemnych przemian, odston i przeistoczeń, by akt ich spotkania stał się aktem ich scalania, gdzie ich muzyka nie konkuruje ze sobą, lecz przenika się wzajemnie i przemieszcza w czasie. Moja potrzeba wyciszenia się i kontemplacji, dyktuje mi użycie odpowiednich środków wyrazu artystycz-

nego. Konsekwencją tego jest nie tylko forma, ale i barwa- dominacja szarości, a także zastosowane materiały i substancje. Pomimo statyczności moich obiektów, szukam dla nich jakiegoś nieznacznego zachwiania równowagi. Pragnę odwołać się do metafory związanej z przeistoczeniem, z procesem konsekracji i jej symboliką. Zamierzam spowodować sugestię przemiany otwierającej się ku innej, nieznannej przestrzeni, jakiejś innej potencjalności rzeczy i zjawisk, ku innym tropom przemieszczeń tego, co obecne - nieobecne, zidentyfikowane - niezidentyfikowane. Stąd tytuł mojej wystawy - *KONSEKRACJA* - jako przemiana, przeobrażenie, przeistoczenie, uświęcenie, czyli obszar bliski sacrum. Jako tworzywa, oprócz drewna i sklejk pomalowanej szarą farbą akrylową, używam także filcu w postaci prostokątnych płaszczyzn oraz parafiny jako obiektu - pół krążka, ukrytego we wnętrzu innego obiektu, lub stojącego na nim. W moich przyściennych obiektach rzeźbiarskich, swoją uwagę skupiam na równoległości (lub jej zachwianiu) przenikania się wielu stanów i bytów, które ujawniają się na styku zjawisk i rzeczy, w momentach kulminacyjnych, czyli granicznych. Tą granicą (nieostrą), jest dla mnie szczelina pomiędzy wydolnością a niewydolnością interpretacji i identyfikacji, w moich spotkaniach z nieodgadnionym i nieoczekiwanym.

Jarosław Dzieścielewski

Miejskie Biuro Wystaw Artystycznych w Lesznie
14.01.2010 - wykład pt. „Nonsens w sztuce”.
15 - 29.01.2010 - wystawa indywidualna
pt. *KONSEKRACJA XIII*

'GASTARBEITER' - R.C.

Gastarbeiter to kolejna z cyklu realizacji, których idea oparta jest o relacje zaistniałe między znaczeniem słowa, a kontekstem, w jakim się ono znajduje.

Gastarbeiter to otwarta refleksja na temat 'robotnika - ducha'. Jednak nie chodzi tylko o pojęcie rozumiane w najbardziej powszechnym, tak bliskim nam, znaczeniu: słowa - hasła, niemal symbolu. To próba wzbogacenia znaczenia, chociażby poprzez fakt zmiany kontekstu zarówno mentalnego jak i fizycznego (prezentacja w przestrzeni galeryjnej przystosowanej raczej dla podejmowania artystów i wernisażowych gości czy kontekst fortepianu i wiadra z mopem).

Zatem, czy pojęcie *Gastarbeiter* w swoim powszechnym znaczeniu musi odnosić się tylko do tej sfery, którą tak doskonale znamy. Kontekst, w który zostało wpisane hasło *Gastarbeiter* ma na celu rozbudowanie jego znaczenia poza zakres „roboty na czarno”. To próba wykreowania refleksji, będącej w opozycji do pejoratywnego zabarwienia opisywanego pojęcia i przenoszącej owe pojęcie w inną przestrzeń semantyczną, kreując jeszcze inne relacje znaczeniowe, chociażby w kontekście dzieła - odbiorca, artysta - odbiorca etc.

Innym elementem jest problem postrzegania rzeczywistości, poprzez jakości pozorne czy też te najbardziej powierzchowne. *Gastarbeiter* jest, więc także pytaniem

o tych, którzy stają wobec nas w bardzo określonej roli i tylko taką mogą się w danym momencie wylegitymować, zadając często kłam swojej rzeczywistej wartości.

To tylko prezentacja interpretacyjnej bazy, a jednym z istotniejszych elementów tej realizacji jest możliwie szerokie, choć pod określonym wspólnym mianownikiem, otwarte zaprezentowanie znaczeń wychodzące poza sferę naszych przywiązań, przyzwyczajęń, nawyków i kreowania nowych, odbiegających od codzienności refleksji. Ta otwartość jednak nie będzie możliwa bez wyraźnego zaangażowania odbiorcy i jego kreatywnej postawy, jako współtwórcy znaczeń m.in. *Gastarbeitera*.

Radostaw Czarkowski

(...), Radostaw Czarkowski,
Galeria BWA,
Miejski Ośrodek Sztuki, Gorzów Wlkp.
13.03.2010 - 4.04.2010

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

> Już niebawem zajęcia na Wydziale Ekonomii i Zarządzania prowadzić będzie nowo zatrudniony profesor - Pan Bogusław Liberadzki. Tytuł profesora nauk ekonomicznych uzyskał w 1999 r., specjalizuje się w dziedzinie ekonomiki transportu. Od maja 2004 roku Profesor Bogusław Liberadzki zasiada w Parlamencie Europejskim. Pracuje w komisji transportu i turystyki, jest także wiceprzewodniczącym komisji kontroli budżetowej. Poniżej zamieszczamy rozmowę z Panem Profesorem.

> Jak rozpoczęła się i przebiegała kariera naukowa Pana Profesora?

Moja kariera naukowa rozpoczęła się na początku lat 70. minionego stulecia. Po ukończeniu studiów w roku 1970 podjąłem pracę zawodową w SGH (wówczas w Szkole Głównej Planowania i Statystyki w Warszawie), w Katedrze Transportu, tej samej którą teraz kieruję. Mój profesor najpierw skierował mnie do „praktyki transportowej” na rok czasu: w PKP, PEKAES, Ministerstwie Komunikacji i Komisji Planowania przy Radzie Ministrów. Po stażu i studiach indywidualnych określił mi temat pracy doktorskiej. Odebrałem także 3 miesięczny staż zagraniczny (w 1974 roku), pracując jednocześnie nad pracą doktorską, którą obroniłem w marcu 1975 roku. Jako adiunkt rozpocząłem pracę wykładowcy, badacza, opiekuna studenckiego Koła Naukowego Transportu oraz promotora prac magisterskich i dyplomowych. W 1981 roku złożyłem pracę habilitacyjną, po obronie której uzyskałem stopień doktora habilitowanego w zakresie nauk ekonomicznych i stanowisko docenta. W roku akademickim 1986/87 otrzymałem stypendium Fulbrighta w USA, gdzie zajmowałem się strategią rozwoju transportu. W końcu lat 80. byłem dyrektorem Ośrodka Badawczego Ekonomiki Transportu, przewodniczącym Grupy Podstawowej d.s. Ekonomiki i Trendów Rozwoju w Komitecie Transportu Wewnętrznego ONZ w Genewie oraz kierowałem edycją 1. Projektu Kredytowego Banku Światowego dla polskiego transportu. Dużo w tym czasie publikowałem, zarówno w kraju, jak i za granicą - napisałem kilka skryptów akademickich oraz książek z zakresu ekonomiki transportu, kierowałem także

zespołami badawczymi. W okresie pracy w rządzie (1989-1997) moja aktywność naukowa nieco osłabła. Wróciłem do niej po 1997 roku, a w roku 1999 uzyskałem tytułu profesora w zakresie nauk ekonomicznych i objąłem kierownictwo Katedry Transportu, tej samej, w której rozpocząłem moją drogę naukową. Od wielu lat jestem członkiem Komitetu Transportu PAN.

> Jakie są główne obszary zainteresowań naukowych Pana Profesora?

Główne obszary moich zainteresowań naukowych to: polityka transportowa, polityka gospodarcza, ekonomika transportu oraz oczywiście integracja europejska.

> Co zainspirowało Pana Profesora do aktywności na arenie politycznej?

Aktywność była zawsze moją immanentną cechą: już w szkole podstawowej i średniej bywałem gospodarzem klasy, a na studiach działaczem ZSP, potem opiekunem koła naukowego i przewodniczącym Ogólnopolskiej Rady Młodych Pracowników Nauki. Do „wielkiej” polityki trafiłem w 1989 roku - kiedy przyjąłem nominację na stanowisko podsekretarza stanu w rządzie Tadeusza Mazowieckiego. Doświadczenie zawodowe, kontakty zagraniczne, znajomość języka angielskiego i rosyjskiego zdecydowały o tym, że otrzymałem tę propozycję, a później tekę Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej (1993-1997). Od władzy wykonawczej przeszedłem do władzy ustawodawczej - najpierw Sejm RP, a obecnie Parlament Europejski.

> Jakie zadania stawia sobie Pan Profesor jako poseł do Parlamentu Europejskiego?

Moje podstawowe zadanie jako posła do Parlamentu Europejskiego polega przede wszystkim na stanowieniu dobrego prawa europejskiego, ale także trosce o interesy regionu (m.in. budowa drogi ekspresowej S-3) i godnym reprezentowaniu społeczności mojego okręgu wyborczego. Chyba tak moż-

na to ująć najkrócej. Staram się realizować jednocześnie kilka kluczowych celów: efektywne wykorzystywanie środków unijnych w Polsce w obecnym okresie programowania obejmującym lata 2007-2013, ale także nowa perspektywa finansowa obejmująca lata 2014-2020, nowa polityka transportowa Unii Europejskiej i pomoc dla polskiego transportu: kolejowego, drogowego, morskiego i lotniczego.

> Czy piastowanie urzędu w parlamencie Europejskim zmieniło dotychczasowe spojrzenie Pana Profesora na Polskę jako członka Unii Europejskiej?

Pozycja w PE pozwoliła mi pełniej zrozumieć potencjał Polski, jej szanse rozwojowe oraz rolę rządu, Sejmu i środowisk społecznych w procesie integracji europejskiej. Coraz wyraźniej dostrzegam jak dużo jest wciąż niewykorzystanych możliwości przez nasze państwo w decydowaniu o kształcie Unii. Osobnym problemem jest włączenie się Polski w europejską innowacyjność, programy badawcze i edukacyjne oraz przebudowy infrastruktury państwa. Nauka polska wciąż nie uczestniczy w dostatecznym stopniu w europejskim nurcie badań - potrzebne są większe środki i więcej odwagi polskich badaczy w sięganiu po fundusze europejskie

> Co skłoniło Pana Profesora do współpracy z naszą Uczelnią?

Pan Rektor - Profesor Czesław Osękowski i Pani Dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania - Profesor Magdalena Graczyk przedstawili mi dążenia władz do podnoszenia rangi Uniwersytetu. Uzyskanie uprawnień do doktoryzowania i habilitacji, jeszcze szersze otwarcie UZ na współpracę zewnętrzną jest uwarunkowane m.in. liczebnością profesorów zwyczajnych. Uważam, że uzyskując tak wysokie poparcie wyborcze do Parlamentu Europejskiego, z okręgu obejmującego także województwo lubuskie, jestem zobowiązany do podejmowania dodatkowych wysiłków na rzecz tego regionu, stąd moja zgoda. Chcę podjąć opiekę nad doktoratami i habilitacjami, prowadzić seminaria magisterskie, oraz wykłady związane tematycznie z moją specjalnością naukową. Zamierzam także podjąć próbę "europeizacji" programów nauczania wychodząc naprzeciw oczekiwaniom unijnego rynku pracy.

> Czy zechciałby Pan Profesor również kilka słów powiedzieć o osobistych pasjach - które mam nadzieję, mimo bardzo wypełnionego grafiku zajęć - udaje się Panu realizować?

Niestety, obowiązki parlamentarne istotnie ograniczają mój czas na rzeczy przyjemne, czyli czytanie reportaży i książek historycznych, troskę o domowy ogród, czy wspólne wyjazdy z żoną - a szkoda tyle jest do zobaczenia.

> Dziękuję za rozmowę.

Rozmowę przeprowadziła: Anetta Barska

Relacje z Seminarium Wydziałowego

> Osobowość terrorysty - czy istnieje...

10 marca na Wydziale Ekonomii i Zarządzania (UZ) odbyło się seminarium naukowe nt.: *Czy istnieje osobo-*

wość terrorysty? - Psychologiczne czynniki determinujące jednostkę do działalności w organizacji terrorystycznej przygotowane przez naszą nową koleżankę mgr Joannę Kubicką-Jakuczun z Zakładu Psychologii Zarządzania. Seminarium było poświęcone tematyce zjawiska terroryzmu, ograniczona do przedstawienia badań na temat osobowości terrorysty. Autorka przedstawiła opisaną już teorię motywacji i przyczyny działań potencjalnego terrorysty. Prezentowane hipotezy, obserwacje i badania dotyczyły sfery psychologii klinicznej, ze szczególnym zwróceniem uwagi na analizowanie jednostki w paradygmacie psychodynamicznym. Najszerzej został rozwinięty wątek porównawczy pomiędzy normą oraz jej brakiem w zakresie osobowości psychopatycznej u osób związanych z jednostkami (pół) podziemnymi o charakterze działalności przemocowej wynikających z motywacji indywidualnej, przestępczej lub politycznej przy założeniu, że ofiarami tych działań są przypadkowe osoby (nie będące bezpośrednim celem).

Autorka, w swoich rozważaniach, sformułowała pytanie, czy zakres zgromadzonej do tej pory wiedzy jest wystarczający do wnioskowania o istnieniu struktury osobowościowej terrorysty.

Wystąpienie Prelegentki wywołało ożywianą dyskusję, pojawiły się sugestie o dalszym zawężeniu tematu dotyczącego cech osobowości terrorysty w odniesieniu do kultury, kraju, czy organizacji do której należy potencjalny terrorysta.

Pani magister gratulujemy i życzymy powodzenia w dalszych poszukiwaniach naukowych.

Anetta Barska

Co z tym kwiatem paproci, czyli prawdy i mity w biologii

dr Krystyna Walińska - Wydział Nauk Biologicznych

Środowisko przyrodnicze towarzyszy nam od zarania dziejów. Kiedyś budziło lęk, a niezrozumiałym zjawiskom przypisywano wręcz moc nadprzyrodzoną. Współczesny człowiek próbuje „obłaskawić” przyrodę, chociaż niewątpliwie czuje przed nią cały czas respekt i nie do końca pojmuje jej skomplikowane mechanizmy i strukturę. Przez wieki zrodziło się wiele błędnych przekonań, mitów, które do dnia dzisiejszego funkcjonują w świadomości wielu osób. Chociażby sięgający pogaństwa mit o kwiecie paproci, który zakwita raz do roku w noc Świętego Jana i zapewnia szczęście. Rozbierzemy ten i inne mity na „części” i dodamy do baśniowych treści wątek pragmatyczny – „mędrca szkiełko i oko”.

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

> Najnowocześniejsze w Polsce laboratorium sterowników SIEMENS

Instytut Informatyki i Elektroniki od wielu lat współpracuje z licznymi partnerami. Do cenniejszych z nich zalicza się polski oddział firmy Siemens Industry Automation. Współpraca ta została zintensyfikowana i 10 marca 2010 Instytut w ścisłej współpracy z Wydziałem Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji zorganizował seminarium Siemens Academic Day, pod patronatem JM Rektora UZ prof. Czesława Osękowskiego, połączone z prezentacją oferty wsparcia nauczania akademickiego oraz pokazem urządzeń sterujących firmy Siemens.

Na seminarium zaproszeni zostali reprezentanci regionalnych partnerów przemysłowych Wydziału oraz szkół średnich regionu.

Seminarium otwarte zostało uroczystie przez JM Rektora oraz Dyrektora ds. Rozwoju Biznesu Siemens Sp. z o.o., Ewę Mikos, która złożyła na ręce Rektora list intencyjny o współpracy.

Wizyta gości z Siemensu była okazją do uroczystego otwarcia wydziałowego Laboratorium Sterowników Logicznych Nowej Generacji, którego dokonali wspólnie: Rektor, Dyrektor Ewa Mikos oraz koordynator współpracy z Siemens prof. Marian Adamski. Kierownikiem Laboratorium została dr inż. Małgorzata Kołopieńczyk. Laboratorium zostało objęte patronatem przez firmę Siemens Industry Automation. Wyposażone zostało w zestawy laboratoryjne, obejmujące najnowszy sterownik Simatic S7-1200, dotykowe kolorowe panele operatorskie LCD oraz urządzenia pomocnicze.

Zacieśnianie współpracy z partnerami przemysłowymi spotykane jest coraz częściej i jest wyrazem dobrze rozumianej pracy dla wspólnego dobra. Dla firm stanowi to

możliwość kształtowania kierunków kształcenia studentów, Uczelni umożliwia osadzenie prowadzonych prac naukowych w realiach przemysłowych, a dla studentów jest obietnicą zdobycia wykształcenia w poszukiwanych na rynku profilach. Mamy nadzieję na dalszą udaną współpracę z firmą Siemens.

Wojciech Zajęc

> Seminaria Naukowe Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych

W kwietniu oraz z początkiem maja, zrealizowane zostały oraz odpowiednio przewidziane są następujące wystąpienia naukowe w ramach seminarium naukowego Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych:

08.04.2010 - Wybrane zagadnienia teorii kwantowych języków programowania, mgr inż. Marek Sawerwain (ISSI),

15.04.2010 - Fraktale IFS na GPU: Model, Algorytmy i Implementacja: Zrównoleglanie algorytmów generacji fraktali IFS na procesory graficzne GPU z wykorzystaniem architektury CUDA, mgr inż. Bartosz Kwaśniewski (PWSZ Kolegium Karkonoskie w Jeleniej Górze) oraz drugi temat Klaster ISSI stan na dziś i przykłady zastosowania, dr inż. Przemysław Jacewicz (ISSI),

22.04.2010 - Klastry komputerowe, architektury wielordzeniowe i chmury obliczeniowe: doświadczenia w wykorzystaniu i perspektywy rozwoju, dr hab. inż., prof. PCZ, Roman Wyrzykowski (Instytut Informatyki Teoretycznej i Stosowanej, Politechnika Częstochowska),

06.05.2010 - Stabilization of hybrid switching diffusions and related robust control problems, Pavel Pakshin, prof. University of Nizhny Novgorod.

Seminaria odbywają się w sali konferencyjnej WEliT (budynek A-2, sala 6A, ul. Podgórna 50) o godzinie 10:45. Seminarium prowadzi prof. Roman Gielerak.

Marek Sawerwain

SEMINARIUM SIEMENS ACADEMIC DAY

> WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

>> INSTYTUT FILOZOFII

> Kolejny dar studentów Filozofii dla Czytelni Instytutów Filozofii i Socjologii UZ

Studenci *Filozofii Uniwersytetu Zielonogórskiego* w ramach akcji zorganizowanej 6 grudnia 2007 r. „Filozoficzny Kiermasz Mikołajkowy” przygotowali wiele atrakcji, które pozwoliły zebrać środki finansowe. Z zebranych wówczas funduszy ponownie zakupiono książki do *Czytelni IFiS*, które zostały już przekazane *Czytelni*. Są to pozycje na ogół trudno dostępne, a przydatne do studiowania filozofii. Kontynuując tę akcję, studenci ofiarowali *Czytelni IFiS* kolejne książki:

- > Barbour, Ian G. *Mity. Modele. Paradygmaty. Studium porównawcze nauk przyrodniczych i religii (Myths, Models and Paradigms. A Comparative Study in Science and Religion* Harper and Row Publishers 1976) tł. Marek Krosniak, Kraków: Społeczny Instytut Wydawniczy znak 1984.
- > Miller, David ed. *A pocket Popper series: Fontana Pocket Readers; Fontana Paperbacks*, Glasgow: William Collins Sons & Co. Ltd.; Fontana Press 1987 (2nd impression).
- > Peirce, Charles Sanders *Zaniedbany Argument i inne pisma z lat 1907-1913* wstęp i tł. Stanisław Wszolek, Kraków: Wydaw. Naukowe Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie 2005.

Ten skromny wkład studentów w powiększanie księgozbioru Biblioteki naszej uczelni niech będzie zachętą dla innych studentów oraz pracowników UZ do przekazywania Bibliotece potrzebnych książek do studiowania i pracy naukowej, zwłaszcza starszych tekstów, które niekiedy bardzo trudno zdobyć.

Do inicjatywy studentów dołączył się niżej podpisany ofiarowując najnowszy tom *Studiów Paradygmatycznych* (t. 19, 2009), w którym znajdują się m.in. teksty referatów wygłoszonych podczas międzynarodowej konferencji poświęconej tematyce *Dialogu w społeczeństwie wielokulturowym*. Pod tym tytułem odbyło się VI Zielonogórskie Sympozjum Filozoficzne w dniach 4-5 września 2008 r. w Zielonej Górze i Paradyżu. Tom został zredagowany przez ks. dr. Grzegorza Chojnackiego oraz dr. Stanisława Hanuszewicza. Publikacja ta zawiera również dział pt. *Materiał i opracowania*, w którym można znaleźć m.in. artykuł zatytułowany: *Z dziejów pojęcia tolerancji - czy tolerancja jest czymś naturalnym?*, autorstwa S. Hanuszewicza.

Stanisław Hanuszewicz

> WYDZIAŁ
INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

> KONFERENCJE

70. urodziny Profesora
Krzysztofa WilmańskiegoSpecial Jubilee International Conference
Continuous Media with
Microstructure

na Uniwersytecie Zielonogórskim

20 marca br. odbyła się na Uniwersytecie Zielonogórskim Międzynarodowa Konferencja *Continuous Media with Microstructure - CMwM 2010*, która została zorganizowana z okazji Jubileuszu 70. urodzin Profesora Krzysztofa Wilmańskiego. Patronat honorowy nad Konferencją CMwM 2010 objęli Prezes Polskiej Akademii Nauk - Profesor Michał Kleiber i JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego - prof. Czesław Osękowski. Z uwagi na udział w odbywającym się właśnie wtedy w Gdańsku spotkaniu Premiera Donalda Tuska z rektorami i władzami polskich uczelni, Patroni Honorowi nie mogli być osobiście z nami podczas tej jubileuszowej konferencji, ale byli reprezentowani przez Wiceprzewodniczącego Wydziału IV Nauk Technicznych PAN - prof. Adama Borkowskiego i Prorektora ds. Rozwoju Uniwersytetu Zielonogórskiego - prof. Krzysztofa Urbanowskiego.

W tym miejscu dodajmy, że Pan Profesor Krzysztof Wilmański urodził się w Łodzi 1 marca 1940 roku. Dostojny Jubilat jest pracownikiem Zakładu Mechaniki Budowli Instytutu Budownictwa (ZMB IB) i pracownicy tego zakładu już 2 marca br. zorganizowali uroczyste spotkanie, w którym licznie uczestniczyli pracownicy i władze Instytutu Budownictwa, władze Wydziału i reprezentanci studentów kierunku *budownictwo*. Spotkanie było okazją do składania Jubilatowi gratulacji i życzeń oraz wymiany wspomnień w rodzinnej atmosferze. Konferencja CMwM 2010 była dopełnieniem tego spotkania w wymiarze krajowym i międzynarodowym. Jej organizatorem był Komitet Programowy w składzie:

- > Dr hab. Bettina Albers (TU Berlin)
- > Mgr Bożena Kuczma (ZMB IB)
- > Dr hab. Mieczysław Kuczma, prof. UZ (ZMB IB) - przewodniczący
- > Dr Krzysztof Kula (ZMB IB)
- > Jolanta Mazgajczyk (WILiŚ)
- > Dr Tomasz Socha (ZMB IB)
- > Prof. Romuald Świtka (ZMB IB) - wiceprzewodniczący
- > Dr Waldemar Szajna (ZGiG IB) - sekretarz

Konferencja odbywała się w reprezentacyjnej sali 213 bud. A-8 na kampusie A naszego Uniwersytetu. Program CMwM 2010 obejmował uroczystą sesję rozpoczynającą konferencję i trzy sesje naukowe, w czasie których referaty wygłosili Przyjaciele i Koledzy naszego Jubilata - wybitni specjaliści, autorytety w swoich dziedzinach nauki z kraju i zza granicy:

- > Czesław Woźniak (TUŁ, Łódź): *On the continuum modelling of functionally graded materials*
- > Gerard Maugin (UPMCurie, Paris): *On the conservation of material momentum and action in continuum thermomechanics*
- > Gwidon Szefer (TUC, Kraków): *Continuum molecular modelling of nanostructured materials*
- > Carlo Lai (EUCENTRE, Pavia): *On the stability of the inversion of measured seismic wave velocities to estimate porosity in fluid-saturated porous media*
- > Kolumban Hutter (ETH Zürich): *A continuum formulation of dense pyroclastic flows: lava flow - from fluid ejection to solid deposition*
- > Bettina Albers (TU Berlin): *Linear wave propagation in unsaturated rocks and soils*
- > Łukasz Turski (PAN i UKSW, Warszawa): *Waves and dislocations*
- > Pavel Krejci (CAS, Prague): *Mechanical effects of freezing*
- > Mieczysław Kuczma (UZ, Zielona Góra): *Composite beams with embedded shape memory alloy*

Z okazji Konferencji CMwM 2010 mieliśmy okazję gościć wybitnych naukowców z wielu krajów Europy (Czech, Francji, Niemiec, Szwajcarii, Włoch) i wielu miast z kraju (m.in. Gliwic, Krakowa, Łodzi, Poznania i Warszawy) oraz niezwykle gości z naszego Uniwersytetu, razem ponad 50 uczestników. Z uwagi na gości zagranicznych uroczysta sesja odbywała się w językach polskim i angielskim, natomiast sesje naukowe w języku angielskim.

Przewodniczący konferencji, prof. M. Kuczma powitał wszystkich gości przybyłych z kraju i zza granicy i serdecznie podziękował za przyjęcie zaproszenia i przybycie. Szczególne słowa powitania skierował do honorowych gości konferencji, Profesora Krzysztofa Wilmańskiego oraz Jego Mażonki, Pani Hanny Wilmańskiej. Jak zaznaczył, Pani Profesorowa nie tylko zawsze wspiera męża, ale zna historię każdej rozprawy naukowej, którą stworzył - można więc powiedzieć - jest współtwórczynią Jego prac.

Jako pierwszy z gości głos zabral gospodarz konferencji - prof. K. Urbanowski, który dokonał oficjalnego otwarcia konferencji i przekazał okolicznościowy adres JM Rektora skierowany do Jubilata oraz niezwykle prezent. Następnie głos zabral prof. A. Borkowski, który odczytał i przekazał Jubilatowi list gratulacyjny Prezesa Polskiej Akademii Nauk i osobiste życzenia oraz przekazał list prezesa PAN skierowany do prof. M. Kuczmy. Z kolei list gratulacyjny przewodniczącego Komitetu Mechaniki PAN, prof. W. Gutkowskiego, wraz z osobistymi życzeniami przekazał prof. Tadeusz Burczyński, wiceprzewodniczący Komitetu Mechaniki.

W imieniu władz Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska głos zabral dziekan, prof. Jakub Marcinowski, w imieniu władz Instytutu Budownictwa list gratulacyjny przedstawił wicedyrektor Instytutu, dr Sławomir Łotysz, a w imieniu bratniego Instytutu Inżynierii Środowiska gratulacje złożył dyrektor Instytutu, prof. Andrzej Jędrzak.

Kolejne listy gratulacyjne przedstawili prof. Gwidon Szefer z Politechniki Krakowskiej, przewodniczący Sekcji Mechaniki Materiałów KM PAN, następnie prof. Marek Lefik, prodziekan Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, oraz prof. Tomasz Łodygowski, były prorektor Politechniki Poznańskiej, który przekazał okolicznościowy adres dziekana Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska PP i złożył życzenia w imieniu własnym i obecnego na konferencji prodziekana Wydziału, prof. Adama Glemę.

Ponadto listy gratulacyjne dla Jubilata przestali: prof. Józef Kubik, rektor Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy, prof. Tomasz Lewiński z Politechniki Warszawskiej oraz prof. Zenon Mróz i prof. Piotr Perzyna z IPPT PAN w Warszawie, i prof. Andrzej Pieczyński, dziekan Wydziału Elektrycznego naszego Uniwersytetu.

Po tych podniosłych przemówieniach, wypełnionych serdecznymi gratulacjami i życzeniami zdrowia oraz dalszych sukcesów naukowych dla Jubilata, przyszła kolej na wspomnieniową prezentację Jego drogi życiowej i sylwetki naukowej, której dokonała prof. Bettina Albers z Politechniki Berlińskiej (Technische Universität) w Berlinie. Należy dodać, że prof. K. Wilmański był promotorem jej pracy doktorskiej oraz opiekunem naukowych w trakcie przygotowywania habilitacji. Z okazji 70. urodzin Jubilata prof. B. Albers przygotowała jako edytor jubileuszową książkę pt. *Continuous Media with Microstructure*, zawierającą artykuły dedykowane Jubilatowi przez Jego Przyjaciół i Kolegów i wydaną przez Springer-Verlag (dalsze informacje na stronie [HTUhttp://www.springer.com/engineering/book/978-3-642-11444-1](http://www.springer.com/engineering/book/978-3-642-11444-1)UTH). W swojej interesującej prezentacji prof. B. Albers przedstawiła migawki z najważniejszych wydarzeń w karierze naukowej Jubilata oraz towarzyszących jej wielu niezapomnianych i często barwnych momentów. Jej prezentacja przybliżyła nam Jubilata jako naukowca, nauczyciela, męża i ojca. Pobyty naukowe i praca w renomowanych ośrodkach naukowych na świecie oraz współpraca z największymi autorytetami w dziedzinie termodynamiki ośrodków ciągłych potwierdzają i dopełniają imponujący dorobek naukowy Jubilata. Profesor Wilmański jest autorem lub współautorem ponad 130 publikacji, w tym ostatnio 8 autorskich lub współedytorskich książek wydanych przez światowe wydawnictwa naukowe, m.in. wydanej w styczniu 2010r. przez Springer-Verlag książki „Computer Methods in Mechanics” (której jesteśmy edytorami) zawierającej referaty generalne i sekcyjne 18. Międzynarodowej Konferencji CMM 2009. Dla

pełności obrazu zamieszczamy poniżej najważniejsze fakty z curriculum vitae Jubilata.

Profesor Krzysztof Wilmański urodził się w Łodzi 1 marca 1940 roku. W 1962 roku ukończył studia na Wydziale Budownictwa Lądowego Politechniki Łódzkiej, gdzie na Wydziale Mechanicznym już po trzech latach w 1965 roku uzyskał również tytuł doktora nauk technicznych. Od 1966 roku do 1986 roku pracował w Instytucie Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie, początkowo jako adiunkt, a potem jako profesor i kierownik Pracowni Podstaw Fizycznych Mechaniki Ośrodków Ciągłych. Od 1984 roku przebywa w Niemczech. W latach 1969/70 prof. K. Wilmański przebywał jako postdoc na Uniwersytecie Johns Hopkins w Baltimore (USA), gdzie współpracował z twórcami współczesnej mechaniki ośrodków ciągłych: C. Truesdell, J. Ericksenem i W. O. Williamsem. W wyniku tego pobytu powstała jego pierwsza książka nt. podstaw termodynamiki, opublikowana przez PWN w 1974 roku i nagrodzona nagrodą M. T. Hubera Polskiej Akademii Nauk. W 1970 habilitował się w Polskiej Akademii Nauk. W latach 1972/74 wykładał na Uniwersytecie w Bagdadzie (Irak), a w latach 1979/80 był stypendystą Fundacji von Humboldta w Paderborn i Berlinie, gdzie rozpoczął wieloletnią współpracę z Ingo Müllerem, twórcą współczesnej termodynamiki ośrodków ciągłych. W 1979 roku uzyskał tytuł profesora n.t. W 1984 roku wygrał międzynarodowy konkurs na roczne badania naukowe w Instytucie Studiów Zaawansowanych *Wissenschaftskolleg zu Berlin*, gdzie współpracował z czołowymi termodynamikami na świecie R. Rivlinem i J. Kestinem (USA) oraz z Ingo Müllerem (Berlin). W okresie 1980-1984 był czynny w „Solidarności”, zarówno w okresie legalnym, gdzie działał w Krajowej Komisji, przygotowującej nową ustawę o PAN, jak i w podziemiu w okresie stanu wojennego. Za tę działalność został w 1986 roku usunięty z pracy w PAN. Zdecydował się wtedy pozostać w Niemczech, gdzie pracował jako visiting i contract professor na Uniwersytetach: Paderborn, Hamburg-Harburg, Essen i Po-

litechnika Berlińska. W Essen i Berlinie uzyskał dwukrotnie „Venia Legendi” (habilitację) i prowadził liczne zajęcia ze studentami. W 1996 roku został powołany na stanowisko kierownika Pracowni „Mechanics of Continua” w prestiżowym Instytucie Matematyki Stosowanej im. Weierstrassa (WIAS) w Berlinie. Tam przepracował do 2005 roku, gdy przeszedł na niemiecką emeryturę. Od 2005 roku jest zatrudniony jako profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Profesor Wilmański opublikował ok. 130 prac w międzynarodowych czasopismach naukowych i 14 książek, w tym 5 renomowanych monografii, cytowanych na całym świecie. Ze względu na swoją reputację naukowca w dziedzinie termodynamiki, jak i dydaktyka prowadził na całym świecie liczne kursy dla doktorantów (np. Ravello, Rzym, Udine, Turyn we Włoszech, Haifa w Izraelu, Graz w Austrii, itd.). Wygłaszał liczne wykłady generalne na konferencjach międzynarodowych, a wiele z nich również współorganizował. Do jego najwybitniejszych osiągnięć naukowych należy stworzenie nieliniowej teorii ośrodków porosprężystych.

Na zakończenie tej uroczystej sesji pracownicy z Zakładu Mechaniki Budowli przekazali Jubilatowi serdeczne gratulacje, życzenia, kwiaty i symboliczny prezent. W okolicznościowym adresie, który przedstawił kierownik Zakładu, prof. M. Kuczma, czytamy m.in.: „[...] składamy serdeczne życzenia [...] oraz tej nie wyczerpującej się energii, pasji badawczej i młodzieńczego entuzjazmu w tworzeniu wiedzy. Serdecznie dziękujemy za współpracę i mamy nadzieję, że będziesz długo z nami i będziemy ją dalej rozwijać”.

W uzupełnieniu tego listu z gratulacjami w j. polskim, prof. M. Kuczma podzielił się też swoimi osobistymi obserwacjami w j. angielskim stwierdzając (tłumaczenie autora):

„Profesor Krzysztof Wilmański jest życzliwym i łagodnym człowiekiem, zawsze pomagającym ludziom, szczerze dzielącym się swoją wiedzą i czasem. Jego troska i wsparcie wzbogaciły życie i zainicjowały karierę wielu jego studentów i dyplomantów, współpracowników i kolegów, którzy mieli z nim kontakt. Pomimo ogromnych osiągnięć jest skromny.

To był szczęśliwy zbieg okoliczności, że my (prof. R. Świtka i ja) spotkaliśmy prof. K. Wilmańskiego na konferencji Mechanika Ośrodków Niejednorodnych w Łagowie 5 lat temu, i że On zdecydował się wtedy dotrzeć do naszego Instytutu. Wówczas nasz Instytut Budownictwa bardzo Go potrzebował, i nadal bardzo Go potrzebujemy. To prawdziwy skarb mieć takiego ‘naukowego giganta’ i życzliwego człowieka jako nauczyciela naszych studentów i mentora wielu z nas w Instytucie Budownictwa.

Profesor Wilmański ma niezwykłą pamięć, wszechstronny umysł, głęboką wiedzę i ten ogień w oczach, gdy rozwiązuje nowe problemy. Rzadko się zdarza, aby osoba była jednocześnie tak błyskotliwa, życzliwa i delikatna. W moim dotychczasowym życiu miałem przywilej spotkać i współpracować z kilkoma wybitnymi osobami, od których dużo się nauczyłem. Niektóre z nich są na tej sali i Profesor Wilmański z całkowitą pewnością do nich należy. To prawdziwy honor dla mnie, że mogę z Tobą, Szanowny Panie Profesorze, Drogi Krzysztofie współpracować.

Profesor Krzysztof Wilmański udowadnia, że:

- (a) Wieku nie mierzy się latami.
- (b) Natura obdarza energią nierównomiernie.

(c) On jest istnym *perpetuum mobile* - po prostu zaprzeczeniem zasad termodynamiki, które tak perfekcyjnie zna. Dlatego nie powiem:

‘Dear Krzysztof, live forever!’, ale ‘Dear Krzysztof, live as long as you like!’ ”

Uwieńczeniem tej sesji było wystąpienie Dostojnego Jubilata, który nie skrywając wzruszenia serdecznie podziękował wszystkim, którzy pamiętali o jego urodzinach i są tu teraz razem z nim. Wyraził wdzięczność za gratulacje i życzenia, które otrzymał. Swoje podziękowania skierował również do Komitetu Programowego za przygotowanie tej uroczystej konferencji.

W czasie trzech kolejnych sesji Konferencji CMwM 2010 wygłoszone zostały wszystkie podane wyżej referaty, wzbudzając duże zainteresowanie i dyskusję. Jak można zorientować się po tytułach, ich zakres tematyczny obejmował modelowanie nowoczesnych niejednorodnych materiałów i zjawisk w nich zachodzących. Wymaga to analizy na różnych skalach długości i czasu prowadzącej do nieklasycznych problemów na gruncie mechaniki, gdzie nieodzowne staje się umiejętne dostosowanie koncepcji stosowanych dotychczas w dziedzinie fizyki i inżynierii materiałowej, oraz wykorzystanie metod współczesnej matematyki i technologii komputerowych.

Więcej informacji można znaleźć na stronie HTU <http://www.cmwm2010.ib.uz.zgora.pl/UTH>.

Na koniec niech mi będzie wolno powtórzyć życzenia uczestników tej uroczystej konferencji:

„Wielce Dostojny Jubilacie, Szanowny Panie Profesorze, Drogi Kolego i Przyjacielu,

Z okazji wspnianego Jubileuszu 70. urodzin składamy Tobie serdeczne gratulacje i życzenia zdrowia, szczęścia w życiu rodzinnym, pomyślności zawodowej i dalszych odkryć naukowych

Ad multos annos ”

Mieczysław Kuczma

> V KONFERENCJA NAUKOWEJ - REKULTYWACJA DORZECZA ODRY

Organizatorzy V MIĘDZYNARODOWEJ KONFERENCJI NAUKOWEJ pt: REKULTYWACJA DORZECZA ODRY - WĘGIEL

CHŁONKOWIE KOMITETU NAUKOWO-ORGANIZACYJNEGO PRZY PRACY, OD PRAWY: DR HAB. INZ. A. GREINERT, PROF. UZ. DR HAB. INZ. M. DRAB, PROF. UZ. MGR INZ. R. FRUZIŃSKA, DR INZ. B. WALCZAK, MGR INZ. J. KOSTECKI

> ZESPÓŁ ORGANIZATORÓW, W SKŁADZIE, OD LEWEJ: A. BIK - PREZES ZARZĄDU KWB „SIENIAWA”, MGR INŻ. L. KUROCZYCKI, DR INŻ. E. OGIOŁDA, DR HAB. U. KOŁODZIEJCZYK - PROF. UZ, MGR INŻ. J. JAROSZ - KIEROWNIK RUCHU ZAKŁADU GÓRNICZEGO KWB „SIENIAWA”, MGR INŻ. A. ASANI USTALA SZCZEGÓŁY DZIAŁANIA TERENOWEGO

> ODKRYWKA KWB „SIENIAWA” CZEKA NA UCZESTNIKÓW KONFERENCJI

> PRZYKŁAD REKULTYWACJI LEŚNEJ (TEREN SIOŁA VI KWB „SIENIAWA”)

> JEZIORO CICHE JAKO WZORCOWY PRZYKŁAD REKULTYWACJI WODNEJ (TEREN SIOŁA VII KWB „SIENIAWA”)

BRUNATNY SUROWCEM NADODRZA, jaka odbędzie się w dniach 10-11.06.2010 r. w Łagowie już wyruszyli w teren.

Celem wyjazdu, jaki miał miejsce 11 marca 2010 r., było dokładne zaplanowanie sesji terenowej oraz konsultacje merytoryczne ze współorganizatorami konferencji. Przeprowadzono m.in. rozmowy z Prezesem Zarządu - Dyrektorem Naczelnym Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa” - Andrzejem Bikiem, Starostą Świebodzińskim Zbigniewem Szumskim, Wójtem Gminy Lubrza - Eugeniuszem Chamarczukiem oraz Sekretarzem Gminy Łagów - Ireną Osos.

Ustalono, że planowana na 10-11.06.2010r. konferencja odbędzie się w Łagowie, w Ośrodku Wypoczynkowym „Leśnik”, należącym do Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych - współorganizatora konferencji. W pierwszym dniu, w obszernych i dobrze wyposażonych salach konferencyjnych prowadzone będą **obradę plenarne** oraz sesje posterowe. W drugim dniu konferencji przewidziano **sesję terenową**, którą podzielono na trzy części:

1. **Łagów**, gdzie przedstawione zostaną atrakcje przyrodnicze i architektoniczne „Perty Ziemi Lubuskiej”.
2. **Sieniawa Lubuska**, gdzie zaplanowano wizytę w Kopalni Węgla Brunatnego „Sieniawa”. Tu, z uwagi na przypadający właśnie jubileusz 60-lecia pracy kopalni - zaplanowano zwiedzanie jubileuszowej wystawy oraz prelekcje dotyczące eksploatacji węgla brunatnego, a następnie - zwiedzanie odkrywki eksploatacyjnej oraz wędrówkę po terenach rekultywowanych. Interesującym punktem wyprawy będzie odpoczynek przy Jezioru Cichym, które jest efektem rekultywacji przeprowadzonej w latach 90-tych XX wieku na terenie wyeksploatowanego sioła VIII KWB „Sieniawa”.
3. **Boryszyn**, zwiedzanie obiektów Międzyrzeckiego Rejonu Umocnionego.

Planowana dwudniowa konferencja zapowiada się bardzo atrakcyjnie. Uczestnicy konferencji będą mieli rzadką okazję do zapoznania się z metodami prac wydobywczych w jedynej czynnej odkrywce węgla brunatnego na Środkowym Nadodrzu, a także - do poznania sposobów i efektów rekultywacji terenów powydobywczych.

Zapraszamy
Komitet Organizacyjny Konferencji

> Seminaria naukowe

Zakład Konstrukcji Budowlanych

- 16.03. - dr Jacek Korentz przedstawił zagadnienie pt. *Metody oceny odkształceń żelbetowych elementów zginanych*
- 30.03. - prof. Piotr Aliawdin i mgr Yuryj Muzychkin przedstawili temat pt. *Oddziaływanie metra płytkiego na budynek szkieletowe mieszkalne*.

> Prezentacje

Zakład Mechaniki Budowli Instytutu Budownictwa WILiŚ UZ zorganizował prezentację firmy INORA Sp. z o.o., która odbyła się 9 marca 2010 roku w sali 321 bud. A-8. Bartosz Wróbel i Michał Pilch z firmy INORA zapoznali licznie przybyłych studentów, pracowników naukowych naszego Instytutu oraz gości z zielonogórskich przedsiębiorstw projektowych i wykonawczych z tematyką *Geosyntetyczne technologie w budownictwie*. Wartościowe merytorycznie seminarium zostało uzupełnione stałą ekspozycją firmy w podarowanych nam gablotach, które są umieszczone w holu na III piętrze bud. A-8. Jednocześnie chcielibyśmy na łamach Miesięcznika podziękować firmie INORA za sponсорowanie organizowanej przez Zakład Mechaniki Budowli III Konferencji Mechanika Ośrodków Niejednorodnych, która odbędzie się w dniach 4-6 czerwca br.

Przedsiębiorstwo Realizacyjne INORA Sp. z o.o. z Gliwic

jest firmą ekspercko-inżynierską wdrażającą w polskim budownictwie komunikacyjnym nowoczesne technologie z zastosowaniem geosyntetyków, znanych i sprawdzonych na całym świecie. Coraz częściej, dzięki zdobytemu doświadczeniu i poszerzanej wiedzy teoretycznej, firma prezentuje własne technologie i nowatorskie rozwiązania. Firma dysponuje nowoczesnymi, profesjonalnymi programami obliczeniowymi uwzględniającymi szczegóły geotechniczne gruntu jako podłoża konstrukcyjnego oraz parametry materiałów mineralnych używanych do konstrukcji, a przede wszystkim bardzo dokładne dane charakteryzujące właściwości geosyntetyków, które stosuje się nie tylko w budownictwie drogowym, ale i kolejowym, ziemnym, hydrotechnicznym.

Bożena Kuczma

**Mit, przesąd, nauka
dyskusja panelowa**

Moderator - dr hab. Andrzej Drzewiński, prof. UZ -
Wydział Fizyki i Astronomii

Uczestnicy:

prof. dr hab. Janusz Gil (IA)

prof. dr hab. Giorgi Melikidze (IA)

prof. dr hab. Piotr Rozmej (IF)

Pragnienie zrozumienia otaczającego nas świata jest nieodłączną cechą ludzkiego myślenia, czemu towarzyszy dążenie do ładu i prostoty praw rządzących światem. Nic dziwnego, gdyby przyrody nie cechowała prostota, zapewne nie moglibyśmy jej opisać; gdyby nie działały ogólne, niezmiennie prawa, nie stworzylibyśmy teorii fizycznych, których przewidywania dają się zweryfikować. Ale nauka nie jest tak prosta, jakby się chciało! Słusznie. I dlatego pojawia się pole do działania dla mitów bądź przesądów, które wcale nie muszą być prawdziwe, ale za to z pewnością dają proste odpowiedzi. W czasie naszego spotkania poruszymy

wiele tematów, takich jak:

- Czy astronom może wierzyć w astrologię?
- Czy fizyk może uzasadnić teleportację i telepatię?
- Czy istotnie nic się nie porusza prędzej od światła?
- Czy zagrażają nam eksperymenty przygotowywane w Wielkim Zderzaczu Hadronów
 - Czy globalne ocieplenie jest mitem?
- Czy w 2012 ruszą kontynenty a wulkany wybuchną?

ZOBACZYSZ na FESTIWALU NAUKI

**WYDZIAŁ
MECHANICZNY**

**> Warsztaty Tribologiczne
- „Warstwa Graniczna”**

23 marca na Wydziale Mechanicznym Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyły się Warsztaty Tribologiczne zorganizowane przez Zakład Obróbki Ubytkowej i Eksploatacji Maszyn. Tematem przewodnim była „WARSTWA GRANICZNA”. Warsztaty otworzył prof. Stanisław Laber. Na wstępie powitał uczestników oraz zaprezentował Wydział Mechaniczny, a w szczególności Instytut Budowy i Eksploatacji Maszyn. Następnie zostały wygłoszone referaty dotyczące problematyki warsztatów tribologicznych. Dr inż. Alicja Laber wygłosiła referat na temat *Znaczenie warstwy granicznej w procesach tarcia*. Następnie wystąpił dr inż. Mariusz Jenek z prezentacją pod tytułem *Badanie wpływu PE na zmiany własności smarnych olejów oraz właściwości tribologicznych żeliwa*. Na tym zakończono I etap warsztatów. Po przerwie swoje referaty wygłosili dr inż. Albert

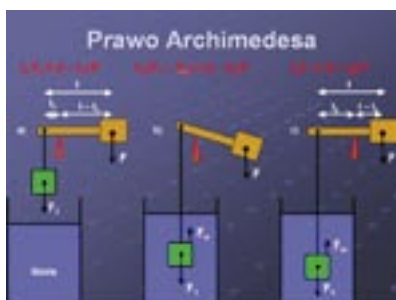
Lewandowski na temat *Ocena właściwości tribologicznych żeliw po obróbce nagniataniem warunkowanych rodzajem środka smarnego* i mgr inż. Krzysztof Adamczuk *Właściwości tribologiczne wybranych gatunków brązów*. Ostatnim etapem było oprowadzenie uczestników przez Organizatora po Wydziale Mechanicznym, gdzie zwiedzano wybrane laboratoria związane z problematyką warstwy granicznej.

24 marca odbył się wykład prof. Ryszarda Marcza na temat *Badania naukowe poszukiwaniem prawdy*.

Profesor przedstawił - „dwa najpiękniejsze” - jego zdaniem eksperymenty dokonane w historii ludzkości. Pierwsze zjawisko dotyczyło wahadła Foucault, a drugie eksperymentu Archimidesa zawartego w legendzie o złotej koronie władcy Syrakuz.

> Wykład monograficzny prof. Ryszarda Marcza

Warsztaty tribologiczne cieszyły się dużym zainteresowaniem, a gościem honorowym był uznany tribolog prof. dr hab. inż. Ryszard Marcza.

> Podnośnik dla osoby niepełnosprawnej

Studenci Koła Naukowego 3P pod opieką dr. inż. Tomasa Belicy zaprojektowali i wykonali podnośnik dla osoby niepełnosprawnej. Projekt został zrealizowany na prośbę Pani Zofii - mamy samotnie wychowującej niepełnosprawnego syna. Ze względu na znaczny koszt dostępnego na rynku urządzenia (min. 4000 zł) oraz ograniczone możliwości finansowe tej rodziny studenci podjęli się zrealizowania danego tematu. Podnośnik przeznaczony jest do przenoszenia osoby niepełnosprawnej z łóżka na wózek inwalidzki. Urządzeniem najlepiej spełniającym postawione założenia projektowe jest podnośnik sufitowy. Spośród szeregu opracowanych koncepcji, po konsultacji z rodziną, zdecydowano się wykonać jeden z najprostszych wariantów rozwiązania.

T.B.

STUDENCI KN 3P PODCZAS MONTAŻU PIERWSZEJ WERSJI PODNOŚNIKA. SZCZEGÓLNE PODZIĘKOWANIA CHCIAŁBYM ZŁOŻYĆ JAKOWI KORNECKIEMU KTÓRY PODAJE SIĘ WYKONANIA ZAPROJEKTOWANEGO URZĄDZENIA.

> WYDZIAŁ PEDAGOGIKI,
SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

> Obrona doktorska

FOT. POLA KULECZKA

16 marca 2010 r. na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr Elżbiety Turskiej, która pod kierunkiem prof. Krystyny Ferenc napisała dysertację pt. *Obrazy tożsamości przyszłych pedagogów*. Recenzentami pracy byli prof. dr hab. Alicja Szelaąg oraz prof. dr hab. Wielisława Osmańska-Furmanek.

Katarzyna Kochan

> „Jakość życia i jakość szkoły” -
kurs intensywny Erasmus
Uzasadnienie realizacji kursu

W większości państw świata można zauważyć wzrost znaczenia szkoły i zainteresowania się tą instytucją. Jest to widoczne w działaniach ukierunkowanych na doskonalenie rodzimej oświaty i stworzenie takiego modelu szkolnictwa, który zapewniłby uczniom powodzenie przekładające się na ich późniejsze życie i zarazem stanowiłby gwarancję rozwoju cywilizacyjnego. Kluczowymi elementami stwarzającymi taką gwarancję są: wysoka jakość usług edu-

kacyjnych i efektywnie pracujące szkoły - potwierdziły to choćby wyniki programu PISA. Przyjęcie takiego założenia stawia wysokie wymagania przed kadrą pedagogiczną zatrudnioną w szkołach, rozumiejącą prymat jakości edukacji i umiejąca taką jakość zapewnić. Jest to tym samym poważne wyzwanie stojące przed instytucjami przygotowującymi nauczycieli, pedagogów i pozostały personel szkolny do nowych uwarunkowań pracy szkoły, w której (jak ukazują wyniki badań nad efektywnością pracy szkoły) priorytetowe znaczenie mają strategie zapewniające wzrost jakości edukacji i jej zabezpieczenie.

Jakość edukacji można rozpatrywać z dwóch perspektyw ściśle ze sobą powiązanych w procesie kształcenia uczniów. Z jednej strony są to działania „zewnętrzne”, które na różnych poziomach systemu edukacji (makro, mezo i mikro) wprowadzają strategie zapewniające wysoką jakość edukacji w placówkach szkolnych i organizujące sytuacje edukacyjne temu sprzyjające. Z drugiej strony jest to „wewnętrzny” ich odbiór przez poszczególnych uczniów. Zestawienie ze sobą jakości pracy szkoły (zawsze w szerokim kontekście uwarunkowań jej pracy) i jakości życia uczniów stwarza możliwość pełnego wglądu w działania zewnętrzne - formalne (instytucje i osoby w nich zatrudnione) jak i wewnętrzne - nieformalne, które są subiektywnym odbiorem uczniów motywującym lub też nie do rozwoju, pracy nad sobą i sprostania wymogom niesionym przez szybko zmieniający się świat.

Treści związane z problematyką jakości życia uczniów i jakości pracy szkoły, słusznie stanowią priorytet w polityce oświatowej państw rozwiniętych i powinny też być wyraźnie wyeksponowane w programach kształcenia nauczycieli. Tak jednak nie jest, na co wskazuje analiza aktualnych treści programów kształcenia na wielu uczelniach. Niekorzystną diagnozę ukazują również programy studiów nauczycielskich na trzech uniwersytetach partnerskich (Uniwersytet Zielonogórski - Polska, Uniwersytet w Lipsku - Niemcy, Uniwersytet w Hradec Kralove - Czechy), w których od roku prowadzone były prace rozpoznawcze pod kątem realizacji treści dotyczących jakości życia uczniów i jakości pracy szkoły. Wyniki przeprowadzonych analiz potwierdziły ich nieobecność. W związku z tym pojawiła się wyraźna potrzeba uzupełnienia obecnych programów studiów o treści dotyczące jakości życia uczniów i jakości pracy szkoły. Wypełnienie tej luki stało się możliwe w wyniku realizacji projektu typu Kurs Intensywny Erasmus *Jakość życia i jakość szkoły*, który współfinansowany jest z programu *Uczenie się przez całe życie* Erasmus.

Kurs intensywny programu Erasmus stanowi krótki cykl zajęć dydaktycznych (w tym przypadku 10 dni roboczych) przygotowany przez grupę nauczycieli akademickich z Polski, Niemiec i Czech dla międzynarodowej grupy studentów, zarówno studiów licencjackich, jak i magisterskich kierunków nauczycielskich. Realizacja kursu została zaplanowana na trzy kolejne lata w trzech państwach. Pierwsza edycja projektu odbyła się na Uniwersytecie Zielonogórskim w terminie 07.-19.02.2010. Kolejne etapy kursu będą realizowane w Czechach - Uniwersytet Hradec Kralove i w Niemczech - Uniwersytet Lipski.

W realizacji kursu intensywnego *Jakość życia i jakość szkoły* cenne wydaje się poznanie strategii; zarówno planów, jak i konkretnych działań, ukierunkowanych na podniesienie jakości powszechnej edukacji oraz możliwości zapobiegania pojawiającym się problemom. W procesie tym równie ważne jest poznanie jego dynamiki - zarówno

pojawiających się trudności, jak i osiągnięć oraz ukazanie co ma znaczenie społeczne, a co zyskuje polityczne poparcie. W ten sposób zbierane przez studentów doświadczenia w różnych ośrodkach akademickich i w specyficznych kontekstach społeczno-kulturowych stanowią mogą niezwykle interesujący materiał przyczyniający się do opracowania w każdej z uczelni własnych rozwiązań programowych na rodzimych uczelniach i wpłynąć na rozwój innowacyjnych praktyk w dziedzinie edukacji i szkoleń na poziomie szkolnictwa wyższego oraz przenoszenia tych praktyk do innych państw. Fakt ten bezsprzecznie przyczyni się do zwiększenia stopnia przejrzystości i zgodności kwalifikacji nabywanych przez studentów w Europie. I choć w zaplanowanym Kursie Intensywnym biorą udział trzy uczelnie z trzech państw (inne podejście wyklucza cykl trzyletni, w którym każdego roku jakość życia uczniów i jakość szkoły będzie rozpatrywana przez pryzmat szczególnych uwarunkowań poszczególnych państw), nie wyklucza to sytuacji, że po skutecznym jego przeprowadzeniu ze zdobytych doświadczeń nie skorzystają inne uczelnie z innych państw.

(Opracowała dr hab. Inetta Nowosad)

> Sprawozdanie z realizacji kursu intensywnego: Jakość życia i jakość szkoły

Jesteśmy studentkami V roku pedagogiki i w zasadzie mogłybyśmy tylko skupić się na pisaniu pracy magisterskiej, a nie angażować się w dodatkowy projekt, jednak ciekawość i chęć zdobywania nowych doświadczeń sprawiła, że zdecydowałyśmy się wziąć udział w dwutygodniowym Kursie Intensywnym w ramach programu Erasmus - i tak spędziłyśmy tegoroczne ferie zimowe.

Od 07 do 19 lutego 2010 roku na Wydziale Pedagogiki, Psychologii i

Nauk o Zdrowiu realizowane były zajęcia Kursu Intensywnego *Jakość życia i jakość szkoły*. Kurs skierowany był do międzynarodowej grupy uczestników: studentów z Uniwersytetu Zielonogórskiego, Uniwersytetu Lipskiego i Uniwersytetu w Hradec Kralove i prowadzony był przez nauczycieli z tych trzech uczelni. Inicjatywa współfinansowana była przez Program Erasmus *Uczenie się przez całe życie*. Celem kursu było umożliwienie studentom zrozumienia związków pomiędzy jakością życia i jakością pracy szkoły; skoncentrowanie uwagi studentów - przyszłych nauczycieli na szeroki kontekst uwarunkowań możliwości zaistnienia sukcesu edukacyjnego uczniów w szkole i poznania jego uwarunkowań; umożliwienie studentom uzyskania praktycznych umiejętności niezbędnych do pracy w placówkach oświatowych przyjaznych uczniom i podnoszących poziom jakości ich życia. Cele te zostały osiągnięte.

Od początku kursu panowała przyjazna atmosfera, która pomagała w przebiegu każdego etapu pracy. Mogłyśmy liczyć na pomoc koordynatorów, tłumaczek i innych nauczycieli. Przyjazna atmosfera i okazywana sobie wzajemnie pomoc spowodowały, że szybko zintegrowaliśmy się zarówno w grupach narodowych jak i międzynarodowych. Sprzyjały temu nie tylko wspólne zajęcia, lecz także spotkania integracyjne, przerwy obiadowe, zajęcia popołudniowe jak: zwiedzanie miasta, wieczorne wypadki na kręgle, do palmiarni, czy tyżwy.

Dogłębna analiza porównywanych systemów szkolnych wskazała istotne różnice i podobieństwa naszych państw i kultur. Miałyśmy okazję poznać inne sposoby pracy, podział obowiązków i zadań tak, by praca przyniosła pożądane efekty. Ciekawym punktem projektu było przeprowadzenie badań w wybranych zielonogórskich szkołach na podstawie wypracowanych wspólnie ankiet oraz późniejsza analiza wyników.

Z uczestnictwa w projekcie wynikają same korzyści. Przede wszystkim rozwinęłyśmy nasze kompetencje językowe, miałyśmy okazję osobiście doświadczyć kontaktu z innymi kulturami oraz poznać inne punkty widzenia. Dodatkowo wspierane były zajęcia integrujące grupę międzynarodową, w tym wspólna zabawa i poznawanie lokalnych atrakcji turystycznych. Zaowocowało to nowymi międzynarodowymi przyjaźniami. Wszyscy utrzymujemy ze sobą kontakt na założonym profilu Facebook, gdzie wymieniamy się swoimi wspomnieniami, refleksjami oraz zdjęciami, a także „szlifujemy” swój język niemiecki ;-). Ważnym formalnym aspektem podsumowującym udział w zajęciach kursu intensywnego jest fakt otrzymania certyfikatu i 4 punktów ECTS wpisanych do suplementu w indeksie.

Reasumując chcielibyśmy podziękować za możliwość uczestnictwa w tym przedsięwzięciu. Dwa tygodnie bardzo szybko minęły, a satysfakcja i wspomnienia ciekawej naukowej przygody - pozostały. Takie inicjatywy ewidentnie poszerzają nasze horyzonty, sposoby postrzegania problemów badawczych, a także stwarzają okazję do poznania siebie, swoich możliwości przez pryzmat doświadczeń z innymi ludźmi - w tym przypadku także z innymi kulturami. Wszyscy zgodnie odczytujemy udział w zajęciach jako sprawdzenie siebie w zupełnie nowej sytuacji edukacyjnej, która przyniesie nam w przyszłości jeszcze wiele korzyści.

W kolejnym roku akademickim istnieje możliwość wzięcia udziału w kolejnej edycji - tym razem studenci Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu wezmą w nim udział jako goście, a nie gospodarze. Żałujemy tego, że jesteśmy już na V roku i nie będziemy mogły wziąć udziału w przedsięwzięciu. Jednak apelujemy do młodszych studentów, korzystajcie z możliwości jakie stwarza wam uczelnia, nie bójcie się nowych wyzwań i nowych sytuacji, angażujcie się w inicjatywy, które mogą was wiele nauczyć. Zaangażujcie się w kolejną edycję Kursu Intensywnego *Jakość życia i jakość szkoły!* Warto!

(opracowały studentki V roku: Kamila Kowalczyk, Katarzyna Łakoma, Natalia Łukasik)

>> INSTYTUT SOCJOLOGII

Z inicjatywy Instytutu Socjologii oraz Zielonogórskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Socjologicznego 30 marca 2010 r. w Instytucie Socjologii odbyło się spotkanie z Joanną Piotrowicz. Prelegentka przedstawiła wystąpienie pt. *Czego socjologowie mogą nauczyć się od architektów, jakiej wiedzy architektki oczekują od socjologów*. Wprowadzenia dokonała prof. dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbalec, a fotograficzną oprawę i komentarz zapewnił dr K. Lisowski. Spotkanie i dyskusja, która miała miejsce, oscylowały wokół celowości i możliwości współpracy między socjologami a architektami.

Artur Kinal

>> ZAKŁAD TEORII WYCHOWANIA I PEDEUTOLOGII

> Kierunki zmian w kształceniu zawodowym oraz kształceniu uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej

W ostatnich latach podejmowane są liczne działania mające na celu poprawę funkcjonowania oświaty. Od ponad roku toczą się prace nad celami współczesnej edukacji. Formułowanie nowych celów edukacyjnych jest wynikiem zarówno przemian, zachodzących we współczesnym społeczeństwie, jak i rozwoju technologii, pojawieniem się nowych, a także oczekiwań i wymagań dotyczących pracy. W tym kontekście wyłania się potrzeba zbudowania „spójnego programu uczenia się przez całe życie, a także zapoczątkowanie działania zmierzającego do wypracowania systemu europejskich i krajowych ram kwalifikacji”¹. Konieczna jest zatem refleksja nad perspektywą przemian w szkolnictwie zawodowym, kształceniu się dorosłych oraz zindywidualizowanym podejściu do specjalnych potrzeb edukacyjnych. Dlatego też od 18 stycznia 2010 roku trwałą konsultacje dotyczące kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz zmian w kształceniu zawodowym.

25 lutego 2010 r. w Wojewódzkiej i Miejskiej Bibliotece Publicznej im. Zbigniewa Herberta w Gorzowie Wielkopolskim odbyła się konferencja nt.: *Kierunki zmian w kształceniu zawodowym oraz kształceniu uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej*. Była to już siódma z cyklu konferencji dotyczących zmian w kształceniu zawodowym i ustawicznym oraz w kształceniu uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej. Konferencja współfinansowana była przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

W konferencji udział wzięła minister edukacji narodowej Katarzyna Hall, podsekretarz stanu w MEN Zbigniew Włodkowski, wicewojewoda lubuski Jan Świrepo, lubuski kurator oświaty Roman Sondej oraz członek zarządu województwa lubuskiego Tomasz Hałas. W konferencji wzięło udział blisko 300 osób z województwa lubuskiego. Wśród zaproszonych gości byli dyrektorzy poradni psychologiczno-pedagogicznych, szkół prowadzących kształcenie zawodowe, centrów kształcenia praktycznego, ustawicznego, ośrodków doskonalenia zawodowego oraz wiodący pracodawcy i przedstawiciele samorządów powiatowych z objętego konferencją terenu; przedstawiciele organizacji i stowarzyszeń pracodawców i urzędów pracy oraz organizacji pozarządowych działających na rzecz osób niepełnosprawnych; dyrektorzy szkół specjalnych, Specjalnych Ośrodków Szkolno-Wychowawczych, Ośrodków Rewalidacyjno-Wychowawczych, Specjalnych Ośrodków Wychowawczych, Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych, Młodzieżowych Ośrodków Socjoterapii; przedstawiciele Okręgowych Komisji Egzaminacyjnych, szkół wyższych i ośrodków naukowych oraz wojewódzkich struktur związków zawodowych, a także parlamentarzyści i przedstawiciele władz lokalnych. W konferencji wzięli udział również pracownicy Uniwersytetu Zielonogórskiego: dr Katarzyna Kochan (Zakład Edukacji Wczesnoszkolnej i Historii Wycho-

wania), prof. Mirosław Kowalski, dr Anita Famuła-Jurczak (Zakład Teorii Wychowania i Pedeutologii). Zgromadzenie tak szerokiego audytorium było konieczne ponieważ jednym z celów konferencji było zbieranie opinii społecznej na temat projektowanych zmian. A najlepszym gremium opiniującym są osoby, które bezpośrednio są związane ze szkolnictwem zawodowym czy też poradnictwem psychologiczno-pedagogicznym.

Spotkanie podzielono na dwie części. W pierwszej, Minister Edukacji Narodowej Katarzyna Hall zaprezentowała główne kierunki zmian w edukacji. Podkreśliła, że proponowane regulacje są pokłosiem zmian dokonanych w obszarze wychowania przedszkolnego i kształcenia ogólnego, wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 23 grudnia 2008 roku w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół. W swoim wystąpieniu K. Hall zaznaczyła, że specjalne potrzeby edukacyjne mają nie tylko uczniowie z problemami w nauce, ale również wybitnie zdolni, a zmiany proponowane przez Ministerstwo Edukacji Narodowej mają zapewnić uczniom indywidualne wsparcie ze strony systemu oświaty, bezpośrednio w szkole - podkreśliła Minister Katarzyna Hall.

Właściwie realizowane w szkołach i placówkach kształcenie uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz pomoc psychologiczno-pedagogiczna, świadczona zarówno na terenie szkoły i placówki, jak i w najbliższym środowisku dziecka mają zapobiec powielaniu działań specjalistów z zakresu pomocy psychologiczno-pedagogicznej, a także kulturowo-społecznej izolacji rodzin i dzieci z niepełnosprawnościami, czy specyficznymi trudnościami w uczeniu się. Podstawowym celem planowanych zmian jest doprowadzenie do świadczenia pomocy psychologiczno-pedagogicznej jak najbliżej dziecka/ucznia, w środowisku jego nauczania i wychowania, tj. w przedszkolu, szkole i placówce oświatowej.

Obecny na spotkaniu podsekretarz stanu w MEN Zbigniew Włodkowski, który bezpośrednio odpowiada w resorcie za kształcenie zawodowe i specjalne podkreślił: Chcemy, żeby szkoły uczyły zawodów w sposób nowoczesny i praktyczny, we współpracy z pracodawcami, tak żeby dobrze odpowiadać na potrzeby rynku pracy.

Przesłankami modernizacji kształcenia zawodowego w Polsce są m.in.: globalizacja i rosnący udział handlu międzynarodowego, mobilność geograficzna i zawodowa, przekształcanie w gospodarce, nowe techniki i technologie, szczególnie informacyjno-komunikacyjne oraz zmiany w organizacji pracy wynikające częściowo ze zmian technologicznych i wzrostu oczekiwań pracodawców w zakresie poziomu umiejętności pracowników. Z tej perspektywy niezwykle istotna jest idea uczenia się przez całe życie (life long learning - LLL), zgodnie z którą do kwalifikacji i umiejętności wymaganych na rynku pracy można dochodzić różnymi drogami, poprzez kształcenie w trybie formalnym (szkolnym), pozaformalnym (doksztalcanie, doskonalenie i szkolenie) oraz nieformalnym (samouczenie się oraz doświadczenie uzyskane w pracy).

Druga część miała charakter panelowy. Uczestnicy mogli zapoznać się szczegółowo z zmianami dotyczącymi szkolnictwa zawodowego, organizacji kształcenia zawodowego o ustawicznego, kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz organizacji pomocy psycholo-

giczno-pedagogicznej. Był to czas na wymianę uwag, spostrzeżeń i wątpliwości. Zgłaszane propozycje, wątpliwości mają być zamieszczone na stronie Ministerstwa Edukacji Narodowej.

Anita Famuła-Jurczak

PRZYPISY:

1 Założenia projektowanych zmian. Kształcenie zawodowe i ustawiczne. Informator, MEN, Warszawa 2010.

> Konferencja *Kobieta aktywna. Aktywizacja społeczno-zawodowa niepracujących kobiet Województwa Lubuskiego*

Konferencja, która miała miejsce 25 marca 2010 roku, była pokłosiem badań prowadzonych w ramach projektu badawczego *Kobieta aktywna. Aktywizacja społeczno-zawodowa niepracujących kobiet Województwa Lubuskiego - matek niepełnosprawnych dzieci i matek wielodzietnych*, realizowanego na zlecenie Urzędu Marszałkowskiego w Zielonej Górze, Fundację Inicjatyw Badawczych i Edukacyjnych, Akademię Pedagogiki Specjalnej w Warszawie i Smart Education sp. z o.o., przy współudziale pracowników Zakładu Teorii Wychowania i Pedeutologii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Celem projektu było opracowanie propozycji rozwiązań umożliwiających aktywizację społeczną i zawodową niepracujących matek niepełnosprawnych dzieci i matek wielodzietnych. Projekt był współfinansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Społecznego oraz budżetu państwa w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki (Priorytet VII. Promocja Integracji Społecznej Działanie 7.2. Przeciwdziałanie wykluczeniu i wzmocnienie ekonomii społecznej Poddziałanie 7.2.1. Aktywizacja zawodowa i społeczna osób zagrożonych wykluczeniem społecznym).

Uczestników konferencji w imieniu Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego przywitała Prorektor do Spraw Kształcenia, prof. Wielisława Osmańska-Furmanek. W imieniu Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu otwarcia konferencji dokonał Dziekan, prof. Zbigniew Izdebski.

W kontekst negatywnych konsekwencji bezrobocia dla funkcjonowania rodziny wprowadził uczestników prof. Zdzisław Wołk - kierownik Zakładu Pedagogiki Społecznej, a mgr Danuta Lachowiecka (Fundacja Inicjatyw Badawczych i Edukacyjnych w Warszawie) w swoim referacie wskazała na rolę instytucji wspomagających funkcjonowanie kobiet niepracujących.

Analizę zebranego materiału badawczego przedstawił prof. Janusz Gęsicki w referacie *Kobieta aktywna. Aktywizacja społeczno-zawodowa kobiet niepracujących w województwie lubuskim - prezentacja wyników badań* oraz dr Danuta Uryga w referacie *Aktywizacja społeczno-zawodowa kobiet niepracujących w województwie lubuskim - diagnoza zjawiska*. Naukowcy wskazali, że inicjowanie aktywności społeczno-zawodowej uwarunkowane jest specyficzną sytuacją życiową, w której znalazły się kobiety-matki z dziećmi niepełnosprawnymi i matki wielodzietne i uwarunkowaniami związanymi z otoczeniem

OD LEWEJ: TOMASZ WONTOR - WICEMARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO, PROF. DR HAB. ZBIGNIEW IZDEBSKI - DZIEKAN WYDZIAŁU PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU UZ., PROF. DR HAB. JANUSZ GĘSICKI - DZIEKAN WYDZIAŁU PEDAGOGICZNEGO AKADEMII PEDAGOGIKI SPECJALNEJ W WARSZAWIE

instytucjonalnym, kształtującym sferę możliwości lub stawiające bariery dla aktywności społeczno-zawodowej matek z dziećmi niepełnosprawnymi oraz matek wielodzietnych. Z badań - zaprezentowanych przez prof. J. Gęsickiego i dr D. Urygę wynika, że do przyczyn słabej aktywności społeczno-zawodowej kobiet w województwie lubuskim należy zaliczyć:

- > szczególnie szeroki zakres obowiązków opiekuńczych wobec dzieci. Kobiety te najczęściej samodzielnie radzą sobie z obowiązkami opiekuńczo-wychowawczymi. Można zauważyć różnicę między funkcjonowaniem matek wielodzietnych a matek doświadczających niepełnosprawności dziecka. Matka wielodzietna to osoba nie potrzebująca wsparcia i pomocy. Matka z dzieckiem niepełnosprawnym postrzegana jest jako osoba znajdująca się w szczególnej sytuacji życiowej, częściej też może liczyć na wsparcie członków rodziny. Wspólną cechą obu grup kobiet jest jednak osamotnienie w obowiązkach opiekuńczych, co przy stosunkowo niskim poziomie wykształcenia, niskim poziomie posiadanych kwalifikacji zawodowych i doświadczeń na rynku pracy, utrudnia osiągnięcie satysfakcji w sferze społeczno-zawodowej;
- > kształt i jakość funkcjonowania sieci instytucji. Nie wystarczająca liczba placówek opiekuńczo-wychowawczych (żłobków, przedszkoli, świetlic, ośrodków rehabilitacyjnych) powoduje, że kobiety o szczególnie szerokim zakresie obowiązków opiekuńczych nie mają czasu na odpoczynek i aktywność społeczno-zawodową. Brakuje im również profesjonalnego wsparcia w rodzicielskich obowiązkach i w rozwiązywaniu codziennych problemów rodziny, którego nie zapewnia obecna sieć instytucji poradnictwa pedagogicznego, psychologicznego, zdrowotnego, rehabilitacyjnego, prawnego i zawodowego. W rezultacie, kobiety-matki w trudnej sytuacji życiowej, pozostają osamotnione ze swoimi problemami, zdane na własną intuicję lub incydental-

ne porady o charakterze nieformalnym. Nie ułatwia sytuacji stan transportu publicznego, ograniczający mobilność przestrzenną badanej grupy - mobilność w poszukiwaniu pracy, załatwianiu istotnych spraw urzędowych, związaną z aktywnością edukacyjną (udział w szkoleniach) lub skuteczną rehabilitacją dzieci. To podstawa, której brakuje przede wszystkim w środowiskach wiejskich;

- > różnice pozycji i ról przybieranych przez wybrane instytucje wobec problemów kobiet-matek zagrożonych marginalizacją społeczną. Badania wskazują, że największy zakres wiedzy na temat problemów, z którymi borykają się matki wielodzietne i matki samotnie wychowujące dzieci posiadają pracownicy Ośrodków Pomocy Społecznej. Z kolei Urzędy pracy w niewielkim stopniu koncentrują się na grupie badanych osób. Brak ofert pracy dla tej grupy kobiet, to zasadnicza diagnoza pracowników pup, za którą najczęściej nie stoją ukierunkowane na aktywizację zawodową działania. Trzecia grupa badanych instytucji, to powiatowe centra pomocy rodzinie, koncentrujące swoje działania w obszarach dotkniętych patologiami społecznymi, w których nie mieszczą się „zwykłe” problemy rodzin wielodzietnych lub matek z dziećmi niepełnosprawnymi.

Na podstawie uzyskanych wyników badań - prof. Janusz Gęsicki oraz dr Danuta Uryga - nakreślili propozycję działań umożliwiających pokonanie istniejących barier i sprzyjających zaspokojeniu podstawowych potrzeb tej grupy kobiet. Działania te dotyczą:

- > samoorganizacji tej grupy, ugruntowanej w poczuciu wspólnoty doświadczeń, a prowadzącej do wspólnoty interesów i działań;
- > stworzenia instytucjonalnego systemu wsparcia dla procesu samoorganizacji. Cechą wspólną badanych kobiet są ich podobne doświadczenia i podobne problemy związane z opieką nad dziećmi, jak również poczuciem

osamotnienia w swoich problemach. Może się to przełożyć we wspólnotę interesów związanych z aktywnością zawodową i społeczną, a w rezultacie - wspólnotę działań. Istotnym zasobem jest zaawansowanie informatyczne badanych kobiet - w zasadzie wszystkie one mają zdecydowaną większość badanych ma dostęp do komputera i Internetu, a większość potrafi z tych umiejętności korzystać. Stwarza to możliwości efektywnego wspomagania aktywności kobiet i ułatwienia im życia w sytuacji utrudnionej mobilności przestrzennej spowodowanej chociażby słabo rozwiniętym transportem publicznym;

- > stworzenia instytucjonalnego systemu wsparcia, w którym wiodącą, inicjującą rolę powinny odgrywać Ośrodki Pomocy Społecznej. Ich pracownicy posiadają bezpośredni kontakt z badaną grupą kobiet i dobrze orientują się w ich potrzebach i możliwościach. OPS-y należałoby jednak wyposażać w dodatkowe kompetencje, a ich pracowników w dodatkowe kwalifikacje - przede wszystkim związane z funkcjonowaniem rynku pracy, szeroko rozumianym poradnictwem oraz działaniami animacyjnymi. Budowanie systemu wsparcia, to nie tylko pomoc udzielana na zasadzie „gaszenia pożaru”, to również kreowanie więzi społecznych, wskazywanie pól aktywności, inicjowanie przedsięwzięć pozwalających wyjść z kręgu niemożności. W procesie wspierania samoorganizacji tej grupy kobiet, warto pamiętać o identyfikacji potencjalnych liderów działań - deklaracje respondentek badań wskazują na gotowość części z nich do tego rodzaju aktywności. Pożytecznym działaniem w tym obszarze jest stworzenie „katalogu zasobów”, które są w posiadaniu kobiet-matek;
- > budowania „inkubatorów rozproszonych”, opartych na zasobach instytucji (PUP) i wykorzystaniu ich w formie wirtualnej. Kobiety zainteresowane aktywizacją mogłyby w ten sposób korzystać z porad prawnych, finansowych, tworzyć projekty przedsięwzięć gospo-

darczych, brać udział w szkoleniach, korzystać z adresowanych do nich i ukierunkowanych na aktywizację portali społecznościowych.

Anita Famuła-Jurczak,
Mirosław Kowalski

ZESPÓŁ TEORII WYCHOWANIA KOMITETU NAUK PEDAGOGICZNYCH POLSKIEJ AKADEMII NAUK

ZAKŁAD TEORII WYCHOWANIA I PEDEUTOLOGII WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

są organizatorami wykładów otwartych:

1. Dr Przemysław Paweł Grzybowski *Od budy w fewelach do masońskiego uniwersytetu - edukacja w środowiskach defaworyzowanych w Brazylii* (13 kwietnia 2010 r. /wtorek/; godz. 9.45; Aula C)

Przemysław Paweł Grzybowski - doktor nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki, adiunkt w Katedrze Pedagogiki Ogólnej i Porównawczej Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy. Zainteresowania naukowe: pedagogika międzykulturowa i porównawcza oraz tanatopedagogika. Podróżujący po świecie wykładowca języka esperanto, prelegent, dziennikarz i tłumacz.

2. Prof. dr hab. Dietrich Benner *Wychowanie moralne między mimetycznym naśladownictwem a radykalną (de)konstrukcją* (20 kwietnia 2010 r. /wtorek/; godz. 9.45; Aula C)

Dietrich Benner - kierownik Katedry Podstaw Pedagogiki Ogólnej na Wydziale Nauk Pedagogicznych Uniwersytetu

Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, emerytowany profesor pedagogiki w Institut für Erziehungswissenschaften Humboldt-Universität w Berlinie (Niemcy), honorowy profesor East China Normal University w Szanghaju (Chiny), *doctor honoris causa* Aarhus University w Kopenhadze (Dania), w latach 1990-1994 przewodniczący Niemieckiego Towarzystwa Nauki o Wychowaniu (*Deutsche Gesellschaft für Erziehungswissenschaft*), autor licznych artykułów i książek.

3. Dr Ewa Pasterniak-Kobyłecka *Kompetencje aksjologiczne nauczycieli* (27 kwietnia 2010 r. /wtorek/; godz. 11.30; Aula B)

Ewa Pasterniak-Kobyłecka - doktor nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki, adiunkt w Zakładzie Teorii Wychowania i Pedagogii Uniwersytetu Zielonogórskiego. Autorka wielu artykułów i książek m.in.: „*Nauczyciele i uczniowie gimnazjum wobec wyboru wartości: między pewnością a zwątpieniem*”; „*Nauczyciel wobec współczesnych zadań edukacyjnych*”; „*Rozpoznawanie wartości przez uczniów szkół średnich w procesie edukacji*”.

4. Mgr Daniel Falcman *Wychowanie według Karola Marksa. Dlaczego jestem za?* (11 maja 2010 r. /wtorek/; godz. 11.30; Aula B)

Daniel Falcman - absolwent Uniwersytetu Zielonogórskiego i Wrocławskiego, student studiów doktorskich na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zainteresowania naukowe: socjologia moralności, moralność jako przestrzeń filozoficznej i naukowej dyskusyjności oraz prawomocnego naukowego namysłu, marksizm i jego edukacyjne recepcje (filozoficzne tradycje myślenia w obrębie dialektyki i dychotomii: idea heglowska i jej 'wywrotowa rekonstrukcja' w wykonaniu K. Marksa, marksistowska koncepcja człowieka, spożytkowujące pojęciowość K. Marksa i marksistowski model wyjaśnienia analizy systemu społecznego i jego subsystemów); teoria wychowania; filozofia edukacji (dyskursy pogranicza, analizy inter- i multidyscyplinarne).

Wykłady będą dostępne on-line: www.kmti.uz.zgora.pl

> PION PROREKTORA DS. NAUKI I WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ

TO JUŻ 10 LAT...

CENTRUM PRZEDSIĘBIORCZOŚCI I TRANSFERU TECHNOLOGII

Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii (CPTT) funkcjonuje od czerwca 1999 roku.

Podstawowym założeniem CPTT jest promowanie uniwersyteckiej wiedzy, wspieranie innowacji i transferu technologii oraz podnoszenie konkurencyjności lubuskich przedsiębiorstw poprzez integrację nauki z przemysłem. Zgodnie z Zarządzeniem nr 17 Rektora Politechniki Zielonogórskiej z dnia 30 czerwca 1999 r. w sprawie utworzenia Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii: „Centrum prowadzi działalność mającą na celu inicjowanie i synchronizację działań związanych z realizacją strategii rozwoju województwa lubuskiego w zakresie wdrażania najnowszych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych służących rozwojowi regionu”.

Intensyfikacja działań CPTT, zbiegła się w czasie z przystąpieniem Polski do Unii Europejskiej oraz z możliwością realizacji projektów unijnych.

Pierwszym dużym przedsięwzięciem realizowanym przez Centrum w latach 2005-2007 w ramach ZPORR, był projekt *RSTT - Regionalna Sieć Transferu Technologii*. Dotyczył on stworzenia sieci transferu technologii w oparciu

o potencjał UZ oraz podmiotów gospodarczych w regionie. Realizacja miała na celu podniesienie potencjału regionu w sferze innowacji, poprzez wzmocnienie współpracy pomiędzy sektorem badawczo - rozwojowym a gospodarką, a w konsekwencji wzrost konkurencyjności tradycyjnych sektorów gospodarczych.

Kolejnymi, realizowanymi od 2008 roku do chwili obecnej, projektami są: *Standardy współpracy nauki z gospodarką w województwie lubuskim - promocja lubuskiej przedsiębiorczości* w ramach programu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego - *Kreator Innowacyjności - wsparcie innowacyjnej przedsiębiorczości akademickiej* oraz *B2Europe West Poland* - inicjatywa koordynowana przez Komisję Europejską, w ramach sieci Enterprise Europe Network, mająca na celu wspieranie biznesu poprzez kompleksowe usługi dla MSP, ukierunkowane na rozwój potencjału i zdolności innowacyjne lubuskich przedsiębiorstw.

W okresie realizacji tych projektów, z kompleksowych usług CPTT skorzystało i nadal korzysta ponad 200 podmiotów gospodarczych, w tym przedstawiciele sektora MSP, jednostki naukowe oraz osoby rozpoczynające działalność gospodarczą.

Centrum było organizatorem szeregu seminariów, warsztatów i dni informacyjnych o zróżnicowanej tematyce w zależności od potrzeb przedsiębiorstw. Z inicjatywy CPTT powstał Lubuski Klub Europejski, który jest platformą nieformalnej wymiany doświadczeń podczas spotkań firm województwa lubuskiego. Nasza jednostka była także współorganizatorem spotkań brokerskich w Libercu, Barcelonie i Poznaniu oraz zagranicznych wizyt studyjnych we Frankfurcie nad Odrą, Furstenwalde i Feldheim. Rezultatem tych spotkań było wsparcie ok. 15 negocjacji umów handlowych.

W celu wyszukania innowacyjnych rozwiązań technologicznych dla zainteresowanych firm Centrum przepro-

wadziło ok. 10 procesów monitoringu technologii oraz 10 audytów technologicznych, które miały na celu opisanie potencjału technologicznego firmy, a także wskazanie możliwości dalszego rozwoju firmy poprzez wprowadzenie innowacyjnych rozwiązań.

Do europejskich baz danych wprowadzono ok. 40 profili nowoczesnych technologii, opracowanych przez firmy regionu. Rezultatem tego było podpisanie 5 międzynarodowych umów transferu technologii pomiędzy MSP z woj. lubuskiego i UE.

CPTT, wykorzystując potencjał pracowników naukowo-badawczych Uczelni, przygotowało ok. 40 opinii o innowacyjnych przedsięwzięciach firm lubuskich, które przedsiębiorstwa wykorzystaly do wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków funduszy strukturalnych UE.

W minionym, 2009 roku, CPTT nawiązało współpracę z Lubuskim Klastrem Metalowym. Efektem było podpisanie w dniu 15 marca bieżącego roku porozumienia o współpracy pomiędzy stowarzyszeniem LKM a UZ. W założeniach współpraca ta będzie polegała między innymi na organizacji przedsięwzięć dotyczących innowacji i przedsiębiorczości, realizowaniu wspólnych projektów oraz wspieraniu przedsiębiorczości akademickiej wśród pracowników i studentów.

Wspólnie podejmowane działania służyć będą wypracowaniu regionalnego produktu rozpoznawalnego na poziomie wojewódzkim, krajowym, a w przyszłości również europejskim.

Działania CPTT to nie tylko podnoszenie świadomości innowacyjnej i konkurencyjności sektora MSP w regionie, to również działania zmierzające do podniesienia kwalifikacji pracowników naszej Uczelni w zakresie komercjalizacji wyników badań naukowych.

W 2009 roku Centrum było współorganizatorem spotkań z prof. dr i n ż .

J.G. Wissemą z Delft University of Technology (Holandia) oraz dr Paulem Whyte z ISIS Innovation Uniwersytetu Oxfordzkiego, którzy oprócz wiedzy teoretycznej, legitymują się bogatą praktyką i osiągnięciami na polu skutecznego wcielania w życie gospodarcze swoich prac naukowych. Udowodnili, na przykładach konkretnych rozwiązań, jak z sukcesem planować i realizować badania naukowe ukierunkowane na sukces rynkowy.

W bieżącym roku wspólnie z Wrocławskim Centrum Transferu Technologii CPTT UZ realizuje projekt „WATT - Wrocławska Akademia Transferu Technologii”. Przedsięwzięcie to stanowi kompleksowe ujęcie procesu komercjalizacji wyników badań naukowych wypracowanych na wyższych uczelniach, przekazując jego odbiorcom konkretne i wymierne umiejętności z zakresu transferu technologii. Korzyści płynące z tego tytułu jest wiele. Do najważniejszych należą: pozyskiwanie środków na prowadzenie prac badawczych, zdobycie nowych doświadczeń, pracę z innymi wyspecjalizowanymi ośrodkami, czy wreszcie możliwość osiągnięcia realnego zysku ze sprzedanego wynalazku.

Działania CPTT zostały również zaprezentowane podczas konferencji organizowanej przez Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego (31 marca 2010 r., Muzeum Ziemi Lubuskiej), która dotyczyła aktualizacji Lubuskiej Regionalnej Strategii Innowacji. Działania na rzecz podnoszenia innowacyjności MSP naszego regionu oraz jakości świadczonych usług zostały wysoko ocenione zarówno przez władze lokalne jak i samych przedsiębiorców - jako praktyczne aspekty realizacji LRSI.

Na kolejne lata planowane są nowe przedsięwzięcia w ramach działalności CPTT, które pozwalają na optymizm w dalszym realizowaniu wytyczonych celów statutowych.

Aleksandra Weber
Kinga Włoch
Michał Sądziadek

Oświeceniowe początki współczesnej nauki – Gauss i Humbolt na tle poglądów i przesądów czasów, w których żyli

dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbalec, prof. UZ
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Kanwą wykładu będą dwie biografie przedstawione w bestsellerze młodego niemieckiego pisarza i filozofa Daniela Kehlmana „Rachuba świata” (2005), prezentujące dwa różne podejścia badawcze – empiryczne (Humbolta) i ‘matematyczne’ - dedukcyjne (Gaussa). Wizja pisarza zostanie przedstawiona na tle przekonań i poglądów naukowych, jakie w czasach przełomu XVIII i XIX wieku podzielali wykształceni ludzie epoki oświecenia. Niektóre z nich z czasem uznane zostały za poglądy, które nie miały naukowego uzasadnienia, czyli były przesadami. Dwie biografie mają pokazać dwa sposoby uprawiania nauki, jak również zmianę w podejściu do matematyki, która do przełomu XIX/XX wieku była traktowana jako jedna z nauk empirycznych, zanim została uznana za naukę formalną.

XII FINAŁ OLIMPIADY WIEDZY ELEKTRYCZNEJ I ELEKTRONICZNEJ

EURO-ELEKTRA

ZAWODY CENTRALNE 17-19 MARCA 2010 R.

Zawody Centralne (III stopień Olimpiady) odbyły się na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zawody zostały objęte patronatem JM Rektora UZ **prof. Czesława Osekwskiego**.

EUROELEKTRA jest jedną z najbardziej znanych olimpiad z wiedzy elektrycznej i elektronicznej w Polsce. Od lat cieszy się dużym uznaniem wśród uczniów i nauczycieli. Laureaci i finaliści olimpiady przyjmowani są chętnie na wyższe uczelnie. Zabiegają o nich również zakłady pracy branży elektrycznej i elektronicznej. Olimpiada została powołana w 1998 roku przez Oddział Bydgoski Stowarzyszenia Elektryków Polskich wspólnie z Akademią Techniczno-Rolniczą w Bydgoszczy (obecnym Uniwersytetem Technologiczno-Przyrodniczym), Zespołem Szkół Elektrycznych

w Bydgoszczy (obecnym Zespołem Szkół nr 12), Zespołem Szkół Elektronicznych w Bydgoszczy oraz Zespołem Szkół Mechanicznych, Elektrycznych i Elektronicznych w Toruniu.

Celem Olimpiady jest pogłębianie wiedzy i umiejętności zawodowych uczniów oraz lepsze przygotowanie do nauki w szkołach wyższego stopnia. Olimpiada sprzyja nawiązywaniu współpracy oraz wymianie doświadczeń między nauczycielami, pracownikami naukowo-dydaktycznymi wyższych uczelni technicznych oraz pracownikami przemysłu. Za organizację olimpiady odpowiedzialny jest Komitet Główny Olimpiady (KGO) powołany przez Prezesa Stowarzyszenia Elektryków Polskich (SEP). Komitet Główny Olimpiady tworzą pracownicy naukowo-dydaktyczni wyższych uczelni technicznych, przedstawiciele SEP oraz nauczyciele szkół średnich. Do organizacji tegorocznej edycji Olimpiady włączyły się oddziały SEP w całej Polsce, Uniwersytet Zielonogórski oraz szkoły średnie, w których organizowane były zawody okręgowe.

Współudział WEliT w działalności ogólnopolskiej jest ważnym elementem promocji elektrotechniki - kierunku studiowania - wśród uczniów szkół ponadgimnazjalnych.

Organizatorzy finału starannie się przygotowywali do zawodów. Podjęto współpracę z nauczycielami. Zorganizowano spotkania z przedstawicielami szkół z południowej i północnej części Województwa. Wsparcia udzielił Kurator Lubuski, **Roman Sondej** oraz **Andrzej Nowakowski**, Dyrektor Delegatury Kuratorium Oświaty w Zielonej Górze. Efekt tej współpracy to wzrost zainteresowania olimpiadą wśród nauczycieli szkół naszego województwa w porównaniu z poprzednimi latami.

Rok szkolny 2006/2007

Szkola	Miasto
Technikum Nr 7 Zespołu szkół elektrycznych	Gorzów Wlkp.
Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 „Elektryk”	Nowa Sól

FOT.1 FINALIŚCI Z OPIEKUNAMI NA WYDZIALE ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

Zespół Szkół Technicznych w Zbąszynku	Zbąszynek
Zespół Szkół Samochodowych im Komisji Edukacji Narodowej	Żary

W I etapie z woj. lubuskiego wzięło udział:

- > w grupie elektrycznej 34 uczniów,
- > w grupie elektronicznej 18 uczniów.

W II etapie z woj. lubuskiego wzięło udział:

- > w grupie elektrycznej 1 uczeń,
- > w grupie elektronicznej 8 uczniów.

W III etapie z woj. lubuskiego wzięło udział:

- > w grupie elektrycznej 0 uczniów,
- > w grupie elektroniczno-telekomunikacyjnej 1 uczeń

Rok szkolny 2007/2008

<i>Szkoła</i>	<i>Miasto</i>
Technikum Nr 7 Zespołu szkół elektrycznych	Gorzów Wlkp.
Zespół Szkół Technicznych w Zbąszynku	Zbąszynek
Zespół Szkół Samochodowych im Komisji Edukacji Narodowej	Żary

W I etapie z woj. lubuskiego wzięło udział:

- > w grupie elektrycznej 28 uczniów,
- > w grupie elektroniczno-telekomunikacyjnej 12 uczniów.

W II etapie z woj. lubuskiego wzięło udział:

- > w grupie elektrycznej 8 uczniów,
- > w grupie elektroniczno-telekomunikacyjnej 3 uczniów.

W III etapie z woj. lubuskiego wzięło udział:

- > w grupie elektrycznej 1 uczeń,

Rok szkolny 2008/2009

<i>Szkoła</i>	<i>Miasto</i>
Technikum Nr 7 Zespołu Szkół Elektrycznych	Gorzów Wlkp.
Zespół Szkół Samochodowych w Żarach	Żary
Katolickie Liceum Ogólnokształcące	Żary

W I etapie z woj. lubuskiego wzięło udział:

- > w grupie elektrycznej 19 uczniów,
- > w grupie elektroniczno-telekomunikacyjnej 12 uczniów.

W II etapie z woj. lubuskiego wzięło udział:

- > w grupie elektrycznej 4 uczniów,
- > w grupie elektroniczno-telekomunikacyjnej 8 uczniów.

Żaden uczeń z woj. lubuskiego nie zakwalifikował się do III etapu.

Rok szkolny 2009/2010 finał w Zielonej Górze.

<i>Szkoła</i>	<i>Miasto</i>
Technikum Nr 7 Zespołu Szkół Elektrycznych	Gorzów Wlkp.
Zespół Szkół Technicznych i Ogólnokształcących	Gorzów Wlkp.
Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych nr 1 "Elektryk"	Nowa Sól
Zespół Szkół Technicznych im. Jana Pawła II	Zbąszynek
Zespół Szkół Technicznych i Licealnych	Żagań
Zespół Szkół Samochodowych w Żarach	Żary

W I etapie z woj. lubuskiego wzięło udział:

- > w grupie elektrycznej 21 uczniów,
- > w grupie elektroniczno-telekomunikacyjnej 46 uczniów.

W II etapie z woj. lubuskiego wzięło udział:

- > w grupie elektrycznej 4 uczniów,
- > w grupie elektroniczno-telekomunikacyjnej 6 uczniów.

Żaden uczeń z woj. lubuskiego nie zakwalifikował się do III etapu.

Trudno przecenić potrzebę organizacji takich zawodów. Powyższa statystyka z pewnością przyda się w analizach leżących u podstaw podejmowania decyzji, o jakości kształcenia młodych elektryków.

Olimpijczyków w murach naszej Uczelni powitał Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą prof. Tadeusz Kuczyński. Towarzyszył mu Dziekan WEliT prof. Andrzej

FOT. 2 WŁADZE UZ I WEliT Z FINALISTAMI EUROELEKTRY 2010

Pieczyński. Na zawody zgłosiły się wszystkie osoby zakwalifikowane do finału. W tym miejscu warto wymienić autorów zadań wszystkich etapów. Komitet Główny Olimpiady powołał dwa zespoły autorów. Wszyscy są pracownikami WEliT UZ. Jeden zespół układał zadania z elektrotechniki drugi z elektroniki i telekomunikacji.

W skład pierwszego zespołu weszli: **dr inż. Radosław Kłosiński, dr inż. Eugeniusz Rożnowski, dr inż. Robert Smoleński.**

Drugi zespół tworzyli: **prof. Andrzej Olencki, dr inż. Jan Szmytkiewicz, dr inż. Krzysztof Urbański.**

W imieniu Komitetu Organizacyjnego dziękuję wszystkim autorom za współpracę w organizacji Olimpiady.

Druga fotografia jest dowodem zainteresowania władz UZ działalnością SEP. Uniwersytet Zielonogórski dołączył do rodziny uczelni, które czynnie biorą udział w zachęcaniu młodzieży szkolnej do pogłębiania wiedzy o elektrotechnice. W imieniu Przewodniczącego Komitetu Głównego Olimpiady opiekę nad przebiegiem finału sprawował sekretarz KG **mgr inż. Sebastian Zakrzewski.**

W czasie trwania finału Dziekan zorganizował spotkanie z nauczycielami towarzyszącymi finalistom. Rzadko się zdarza okazja by porozmawiać z najlepszymi nauczycielami w Polsce. Przygotowanie olimpijczyka to praca, za którą jak wiadomo nie płaci się. Tym bardziej na uznanie zasługuje szkoła z Nowego Sącza, która wystawiła reprezentację składającą się aż z czterech uczniów. Wyniki finału można znaleźć na stronie: http://www.euroelektra.edu.pl/joomla/wyniki/09-10/wyniki_III_etap_09_10.htm

Po finałach nastąpiło zwiedzanie Wydziału. Znalazł się czas na wizytę w trzech instytucjach. Dzięki uprzejmości jednego ze sponsorów Olimpiady, firmy ADB uczniowie mogli zwiedzić również laboratoria przemysłowe zakładu wiodącego na świecie w swojej branży. Każdy uczestnik podczas pobytu w ADB otrzymał upominek.

Zakończenie finału odbyło się podczas obiadu w Palmiarni, na który zaprosił Dziekan WEliT UZ. Palmiarnia okazała się dobrym wyborem, bo spora grupa osób wywiezie z Zielonej Góry miłe wspomnienia.

Na obiedzie byli również Prezes Oddziału Zielonogórskiego SEP, **mgr inż. Waldemar Olczak** oraz kol. **Paweł Wójcicki**, V-ce Przewodniczący Ogólnopolskiego Studenckiego Komitetu Koordynacyjnego działającego przy Komisji ds. Studentów i Młodzieży ZG SEP - student naszego wydziału. Po krótkich wystąpieniach uczestnicy zostali obdarowani prezentami ufundowanymi przez Dziekana WEliT UZ oraz firmy **Kronopol** i **Mazel**.

Każdy uczestnik finału wychodził z trzema, a niektórzy z czterema torbami wypełnionymi przydatnymi w życiu gadżetami. Czwarta torba to nagroda za rozwiązanie dodatkowego zadania konkursowego. Nagrody ufundowała firma **Kronopol**. Miłym akcentem było wręczenie nagrody również opiekunom zwycięzców.

Były media, osoby śledzące działalność akademicką dowiedziały się, że Wydział bierze udział w ogólnopolskich przedsięwzięciach skierowanych do młodych ludzi, przyszłej kadry technicznej kraju. Wydział w tych działaniach nie jest sam. Organizatorzy dziękują wszystkim za wsparcie nie tylko rzeczowe, ale również finansowe. Podziękowania kierujemy również do Wydziału Mechanicznego za udostępnienie głównej sali do przeprowadzenia zawodów. Dziękujemy również kierownictwu Inkubatora Przedsiębiorczości za gościnę.

FOT.3 OPIEKUNOWIE PRZED DRZWIAMI, ALE WYSŁALI SĄ NA SALI Z PODOPIECZNYMI

FOT. 4 SPOTKANIE PROF. A. PIECZYŃSKIEGO Z OPIEKUNAMI FINALISTÓW EUROELEKTRY

FOT.5 NAJLEPSI Z NAJLEPSZYCH W POLSCE

SPONSORZY FINAŁU OLIMPIADY EUROELEKTRA W ZIELONEJ GÓRZE.

opracował:
V-ce Przewodniczący Komitetu Organizacyjnego
Dr inż. Sławomir Piontek
Zdjęcia: Mariusz Zaorski

FESTIWAL NAUKI ZIELONA GÓRA 2010

mikroskop czy horoskop?

29 maja 2010 r. (sobota)

Godz.	Tytuł	Miejsce
14.00 20.00	Piknik pracowniczy	Stadion przy ul. Wyspiańskiego

14 czerwca 2010 r. (poniedziałek)

Godz.	Tytuł	Miejsce
12.00	Uroczystość nadania godności doktora honoris causa Profesorowi Diethardowi Pallaschke	Uniwersytet Zielonogórski, Rektorat, ul. Licealna 9, Aula nr 205
ekspozycja kilku- dniowa	Profesor Diethard Pallaschke – wystawa towarzysząca uroczystości nadania godności doktora honoris causa	Rektorat, ul. Licealna 9

13 czerwca 2010 r. (niedziela)

Godz.	Tytuł	Miejsce
12.00	Otwarcie Festiwalu Nauki, Zielona Góra 2010	scena przy Teatrze
12.30	Otwarty Turniej Szachowy o Mistrzostwo Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	(1 duży namiot przy Szkole Muzycznej)
13.30	Proces o czary Katarzyny Funcke - spektakl w wykonaniu pracowników i studentów Instytutu Historii Uniwersytetu Zielonogórskiego	scena przy Teatrze
13.30 –16.00	PORADNIA EKSPERTÓW (m.in.: dr hab. Wojciech Strzyżewski, prof. UZ, dr Andrzej Toczewski, mgr Leszek Kania)	hol Muzeum Ziemi Lubuskiej
16.00	Koncert zespołu studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego	scena przy Teatrze
19.00	Aktualność Tischnera Ucztą Filozofów	Biuro Wystaw Artystycznych
22.00	Publiczne obserwacje nieba	Obserwatorium Astronomiczne – Wieża Braniborska
od 12.00	Bractwo Rycerskie	Strefa X

Wykłady			
Godz.	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
12.30	Oświeceniowe początki współczesnej nauki – Gauss i Humbolt na tle poglądów i przesądów czasów, w których żyli - wykład inauguracyjny	dr hab. Ewa Narkiewicz – Niedbałec, prof. UZ	Sala Witrażowa Muzeum Ziemi Lubuskiej

ORGANIZATORZY FN ZASTRZEGAJĄ SOBIE ZMIANY W PROGRAMIE

13.00	Stworzenie i koniec świata – ile fizyki jest w mitach?	dr Joanna Borgensztajn	Muzeum Wina
13.30	Od szamanizmu do neoszamanizmu	dr Bogdan Trocha	Sala Witrażowa Muzeum Ziemi Lubuskiej
14.30	Zielonogórskie procesy czarownic jako symbol złej magii i przesądów	dr Jarochna Dąbrowska-Burkhardt	Sala Witrażowa Muzeum Ziemi Lubuskiej
15.30	Co z tym kwiatem paproci, czyli prawdy i mity w biologii	dr Krystyna Walińska	Sala Witrażowa Muzeum Ziemi Lubuskiej
Dyskusje panelowe			
14.00 - 15.30	Mit, przesąd, nauka	dr hab. Andrzej Drzewiński, prof. UZ	Muzeum Wina

Pokazy doświadczalne			
Godz..	Tytuł	Prowadzący	
12.00-17.00	Przesady kamienia – prezentacja druku litograficznego	mgr Paweł Andrzejewski	WA
	Prawdy i mity w zarządzaniu – sprawdź czy ulegasz przesądom	prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz, dr inż. Patrycja Łychmus	WEZ
	Pogańskie wierzenia, mity i przesady	dr Bogdan Bobowski	WH
	Magia ziół, czyli zdrowie z pól i łąk	dr Krystyna Walińska	WNB
	Co w trzcinie ...buczy? Czyli rozpoznaj ptaka po jego głosie	dr Marcin Bocheński	WNB
	„Ptasie” domy	dr Marcin Bocheński	WNB
	Oczy szeroko zamknięte: nauka a przesady – prezentacja zbiorów	mgr Kamil Banaszewski	Biblioteka UZ
	Skleroza nie boli, ale trzeba się nachodzić	mgr Monika Lato-Pawłowska	WPSiNoZ
	Nie taka Baba Jaga straszna jak ją malują	dr Ewa Bochno	WPSiNoZ
	Pomiar składu ciała i wskaźnika BMI	dr Andrzej Mroczkowski	WPSiNoZ
	Sztuczna inteligencja – od zabawy do poważnych zastosowań	mgr inż. Błażej Cichy	WEIT
	Sieci bezprzewodowe	dr inż. Marek Florczyk	WEIT
	Zielona energia w Zielonej Górze	mgr inż. Marek Kaniewski	WEIT
	Inteligentny dom widzi i słyszy	dr inż. Remigiusz Wiśniewski	WEIT
	Zdalne sterowanie – zabawa czy konieczność	dr inż. Piotr Mróz	WEIT
	Baśń, mit, zabawa – a może by tak po niemiecku?”	dr Marek Biszczyk	WH
	Teoria świeczki – więcej światła	dr inż. Roman Sobczak	WM
	Nie taki robot straszny jak go malują	dr inż. Tomasz Klekiel	WM
	Efekt mokrego podkoszulka	dr inż. Roman Sobczak	WM
	Czy tata da radę dziecku	mgr inż. Krzysztof Kujawa	WM
	Czy ciężkie znaczy mocne?	dr inż. Tomasz Belica	WM
	Czy maszyna gryzie? Jak to sprawdzić?	dr inż. Grzegorz Dudarski	WM
	Ekspozycja Muzeum Ziemi Lubuskiej	mgr Leszek Kania	MZL
	Konkursy fizyczne z nagrodami	dr Stefan Jerzyniak	WFA
	Niecodzienne pomiary, niecodzienne eksperymenty	mgr Sebastian Kruk	WFA
	Czy ekologia w architekturze to żart?	dr inż. arch. Piotr Sobirajewicz	WILŚ
	Pogoda na co dzień	dr Oryna Słobodzian-Ksenicz	WILŚ

12.00-17.00	Co to za hałas?!	dr inż. Marek Talaga, mgr Jarosław Gil	WILŚ
	Jak wygląda ciepło?	dr inż. Abdrahman Alsabry, mgr inż. Tomasz Wiśniewski	WILŚ
	Matematyka na przestrzeni wieków	mgr Izabela Kurzydło	WMIE
	Magia liczb	dr Alina Szelecka	WMIE
WYSTAWY			
12.00-17.00	Między światłem a cieniem	Jarosław Dulęba	Muzeum Ziemi Lubuskiej
	Przesady w obiektywie	dr Ewa Bochno	Muzeum Ziemi Lubuskiej
	Inspiracje – pokaz prac rzeźbiarskich	II st. kw. art. Hanna Ograbisz-Krawiec, prof. UZ	
Inne			
12.00-17.00	Pokaz gry RPG wykorzystujący postaci, motywy i scenariusze mityczne	dr Bogdan Trocha	WH
	Miedzy mitem a logosem – happening	dr Paweł Walczak	WH
	Od bajki do bajki – 3 minispektakle	dr Teresa Samulczyk	WPSiNoZ
	Strefa hip-hopu. Studenckie etiudy taneczne	mgr Tatiana Maciejewska	WPSiNoZ
	Z wiedźmą na ty – happening	dr Jolanta Kostecka	WPSiNoZ
	Taniec z przesadami – scena	dr Alexander Azarkiewicz	WPSiNoZ
	MONUMENTUS – spektakl uliczny	Jarosław Dulęba	WPSiNoZ
	Nasze skrawki życia	dr Ewa Szumigraj	WPSiNoZ

Zbiorowe programy wydziałowe / pozawydziałowe (poniedziałek, 14 czerwca)

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY			
Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
10:00	„Czy sztuka może zmieniać, a może nawet zbawiać świat? – próba odpowiedzi wraz z przykładami.”	mgr Wojciech Kozłowski	budynek WA Wiśniowa 10 Aula
Pokazy			
9:00	Warsztaty muzyczno-ruchowe dla przedszkoli i klas 1-3 <i>W krainie muzyki</i>	dr Anna Łuczak	Instytut Kultury i Sztuki Muzycznej, ul. Energetyków 2
12:00	Instrumenty muzyczne, jakich nie znacie	dr Tomasz Kienik	Instytut Kultury i Sztuki Muzycznej, ul. Energetyków 2, sala 8
ekspozycja kilkudniowa	„Prze-Sądy” Wystawa studentów Koła Naukowego Pracowni Wolnego Wyboru	dr hab. Jarosław Dziecielewski	hall budynku WA, ul. Wiśniowa 10
ekspozycja kilkudniowa	„Magia druku” Wystawa grafiki	mgr Mirosław Gugąła	hall budynku WA, ul. Wiśniowa 10
Inne			
14:00	Jazz na 3 pianistów	dr Jakub Stankiewicz	Instytut Kultury i Sztuki Muzycznej, ul. Szafrana 19

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Inne			
10.00-11.00 11.30-12.30	„Prawdy i mity na temat reklamy”. Pokaz multimedialny	dr inż. Anetta Barska; dr Janusz Śnihur; mgr Mariola Michałowska	Wydział Ekonomii i Zarządzania (sala 110, Kampus A, A-0)

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI			
Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
10:00-10:20 12:00-12:20	Pola elektromagnetyczne wokół nas	dr hab. inż. Adam Kempski, prof. UZ	Budynek A-2 sala 102 Kampus A
10:30-10:50 12:30-12:50	Sztuczna inteligencja w grach komputerowych	dr inż. Marek Kowal	
11:00-11:20 13:00-13:20	Jak projektować użyteczne strony internetowe	dr inż. Marek Florczyk	
11:30-11:50 13:30-13:50	Programować każdy może ...	dr inż. Piotr Bubacz	
Pokazy			
10.00-14.00 (co 30 min.)	Roboty wokół nas	dr inż. Maciej Patan	sala 310, A2, kampus A
	Automatyzować czy nie automatyzować?	mgr inż. Łukasz Dziekan	sala 406, A2, kampus A
	Multimedialny świat cyfrowej rozrywki	dr inż. Maciej Hrebien	sala 405 A2, Kampus A
	Sieci Komputerowe prawda i mity	dr inż. Marcin Mrugański	sala 404 A2, Kampus A
	Sieci bezprzewodowe - ZigBee	dr inż. Marek Florczyk mgr inż. Piotr Powroźnik mgr inż. Dariusz Eljasz	sala 512 A2, Kampus A
	W krainie dźwięku cyfrowego	dr inż. Krzysztof Sozański	sala 2 A9, Kampus A
	Nowoczesne sterowanie	dr inż. Grzegorz Kobyłecki	sala 1 A9, Kampus A
	Pojazdy i źródła energii o zmniejszonym oddziaływaniu na środowisko naturalne	dr inż. Marcin Jarnut	wejście A9, Kampus A
	Niewłaściwe działanie urządzeń elektronicznych – przypadek?!	mgr inż. Paweł Szcześniak	sala 8 A2, Kampus A
	Wizualizacja i sterowanie urządzeniami	dr inż. Małgorzata Kołopieńczyk	sala 504 A2, Kampus A

WYDZIAŁ FIZYKI I ASTRONOMII

Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
10.00	Nanotechnologia: rewolucja czy zagłada?	dr hab. Mirosław Dudek, prof. UZ	A-29, kampus A
11.00	Stworzenie i koniec świata - ile fizyki jest w mitach?	dr Joanna Borgensztajn	
12.00	Pewne wariacje na temat kamery internetowej, czyli jak tanio sfotografować niebo	dr hab. Wiesław Leoński, prof. UZ	
13.00	Fizyk przy stole elektrofizjologicznym	dr Jarosław Piskorski	
	Prawo fizyki występujące poza fizyką	dr hab. Krystyna Lukierska – Waleś, prof. UZ	WFA

Pokazy			
I tura: 10:00-11:00 (zapisy e-mail) II tura: 12:00-13:00 (zapisy e-maili)	„Niecodziennie pomiary, niecodzienne eksperymenty”	dr Lidia Najder-Kozdrowska	A-29, s. 106, Kampus A
Inne			
po zmroku	Pokaz nocnego nieba w Obserwatorium Astronomicznym UZ	prof. dr hab. Janusz Gil	ul. Lubuska 2, Bud. A-25 (Wieża Braniborska)

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY			
Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
10.00-10.45	O zawartości nauki w nauce czyli o trudnej przyjaźni uczonego z filozofem	dr Piotr Bylica (Instytut Filozofii)	Aula C, Kampus B
11.00- 11.30	Tajne stowarzyszenia i rytuały, symbole i tajemnice- z Danem Brownem tropami mitu	dr hab. Anna Szóstak (Instytut Filologii Polskiej)	Aula C, kampus B
11.45- 13.15	Przyroda w wierzeniach ludów starożytnej Europy	prof. dr hab. Wojciech Dzieduszycki (Instytut Historii)	Aula C, kampus B
13.00- 14.30	Mit w myśleniu współczesnego człowieka	dr Bogdan Trocha	Aula C, kampus B
11.45- 13.15	Czarnoksiężstwo w naukach społecznych	dr hab. Wiesław Hładkiewicz, prof. UZ (Instytut Politologii)	Aula B, kampus B
13.30- 15.00	Mit- Nauka- Kultura. Uwagi historyka	dr Andrzej Gilmeister	Aula B, kampus B
	Wyprawa po chińskie baśnie	prof. dr hab. Tomasz Jaworski	WH
	Skąd się wziął diabeł i jak wyglądał?	mgr Arkadiusz Tyda	WH
	Symbole i ich magiczne znaczenie	mgr Liliana Sadowska	WH
	Istoty demoniczne i magiczne w polskich i niemieckich podaniach ludowych	dr Agnieszka Dylewska	WH
	Szamanizm jako „nauka”, czyli przedstawienie niemieckich badaczy tej dziedziny	Wykład studencki –dr Marek Biszczyński	WH
Inne			
	Mity w świecie filmu i literatury popularnej	Ad Astra	WH

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA			
Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
11.00-11.45	Natura jako inspiracja twórcza w architekturze	dr inż. arch. Piotr Sobierajewicz	sala wykładowa w budynku A-8
12.00 – 12.45	Architektura obronna województwa lubuskiego	dr inż. Wojciech Eckert	sala wykładowa w budynku A-8
13.00 – 13.45	Budownictwo nowoczesne	prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz Biliński	sala wykładowa w budynku A-8
14.00 – 14.45	Diagnostyka budynków	dr inż. Beata Nowogońska	sala wykładowa w budynku A-8
10.00 -10.45	Woda i ścieki w środowisku	prof. dr hab. inż. Zofia Sadecka, dr inż. Sylwia Myszograj, dr inż. Barbara Jachimko	A-12 s.105

Pokazy			
11.00-13.00	Budownictwo mieszkaniowe i zagospodarowanie terenów	dr inż. arch. Marta Skiba mgr inż. arch. Alicja Sapeńko mgr inż. Anna Bazan	Hol budynku A-8
12.15-13.00	„Rzeczywistość czy fałsz”- futurystyka formy architektonicznej	dr inż. arch. Piotr Sobierajewicz	Hol budynku A-8
11.00-12.00	Ćwiczenia z badaniami jakości wody i ścieków	dr inż. Barbara Jachimko, dr inż. Izabela Krupińska mgr inż. Dariusz Królik	Centralne Laboratorium IIŚ A-12,

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII			
Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
10:00 - 10:45	Świat pełen matematyki	mgr Izabela Kurzydło	s. 207, A-29
16:00 - 16:45			Aula Uniwersytecka, ul. Podgórna 50
Pokazy			
11:00 - 13:00	„Matematyka na przestrzeni wieków”	mgr Izabela Kurzydło dr Joanna Skowronek-Kaziów dr Barbara Mędryk dr Anna Laskowska mgr Agnieszka Kulawik	s. 209, A-29
11:00 - 13:00	„Magia liczb”	dr Alina Szelecka studenci kierunku matematyka	s. 223, A-29
13:00 - 14:30	„Spojrzenie na matematykę poprzez sztukę”	dr Anna Laskowska, mgr Anna Jasiak	s. 202, A-29
Inne			
11:00 - 11.45	Do czego służy linijka (warsztaty dla najmłodszych - 6-9 lat)	dr Jacek Bojarski	s. 207, A-29
13:00	Turniej otwarty o mistrzostwo wydziału WMliE w szachach	dr inż. Andrzej Kasperski	A-29
15:00	Podsumowanie wyników Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez granic” w regionie lubusko-zachodniopomorskim	dr Krystyna Białek	Aula Uniwersytecka, ul. Podgórna 50

WYDZIAŁ MECHANICZNY			
Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
11.00 – 12.00	Duży krok w kierunku małego świata	dr hab. inż. Elżbieta Krasicka-Cydzik, prof. UZ	s. 044, A-10
Pokazy			
9.30 – 10.30 12.30 – 14.30	Ziarenko piasku wielkości jabłka- zobaczcie świat w skali nano.	inż. Agnieszka Kaczmarek	s. 001, A-11
9.00 – 10.30	Hamownia podwoziowa	Zdzisław Wałęga	s. 07, A-11
11.00 – 12.00	Rzeczywista symulacja wtrysku paliwa	Zdzisław Wałęga	s. 07, A-11

9.30 – 11.00	Jakie to jest mocne czyli wytrzymałość elementów codziennego użytku	mgr inż. Wiesław Chwalana Koło Naukowe 3P	s. 5, A-11
10.00 – 11.00	Wykonanie elementu na obrabiarce sterowanej numerycznie	dr inż. Alicja Laber	s. 407, A-11
11.00 – 13.00	Co może zaszkodzić człowiekowi w pracy	dr Grzegorz Dudarski mgr Paweł Kaźmierczak	s. 101, A-10
11.00 – 13.00	Badania sprawności psychomotorycznej człowieka	dr Grzegorz Dudarski mgr Paweł Kaźmierczak	s. 131, A-10
10.00 – 12.00	Stroboskopowe metody pomiaru częstotliwości ruchów okresowych	dr inż. Jarosław Falicki	s. 29, A-10
10.00 – 13.00	Ile wytrzyma twój ołówek – badania wytrzymałościowe	mgr inż. Tomasz Smak	s. 28, A-10
12.00 – 13.00	Nic nie jest gładkie	dr inż. Mariusz Jenek	s. 103A, A-10

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH			
Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
9.00	Dudki, pliszki i kukułki ... w przysłowiaach, powiedzeniach i wierzeniach ludowych	dr Marcin Bocheński	s. 115, A8
10.15	Rytuały pogrzebowe z perspektywy antropologii kulturowej	Anna Reder	s. 115, A8
12.00	Nietoperz – demon czy anioł?	dr Elżbieta Roland mgr inż. Jan Cichocki	s. 115, A8
Inne			
10.00	Nietoperz – demon czy anioł?	wystawa wielkoformatowych fotografii 3D o tematyce chiropterologicznej	hol budynku A8

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU			
Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Pokazy			
	Prezentacja Koła Naukowego Pedagogów Woltariuszy – podchody dla dzieci	dr Ewa Bochno	
Inne			
	Talent i dar czy efekt ciężkiej pracy? - czyli czy i jak można zmieniać swoje umiejętności interpersonalne?	dr Marzanna Farnicka	
	Czarny kot i królicza łapka - przesady i nauka	dr Ewa Bochno	

BIBLIOTEKA UNIwersYTECKA			
Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wystawy			
10.00	Profesor Diethard Ernst Pallaschke – Doctor Honoris Causa Uniwersytetu Zielonogórskiego – wystawa z okazji nadania godności doktora honorowego uniwersytetu	mgr Grażyna Lipińska-Nowak, mgr inż. Mariola Nawrocka	Rektorat, ul. Licealna 9

	Po drugiej stronie lustra... wystawa ze zbiorów Biblioteki Uniwersyteckiej	mgr Donata Wolska	Kampus B, al. Wojska Polskiego 69, budynek główny, hol
	Nauka a przesady: wystawa ze zbiorów Biblioteki Uniwersyteckiej	mgr Maria Januszewicz, mgr Karolina Nowicka	Kampus A, ul. Podgórna 50, budynek główny, hol biblioteki
BIBLIOTEKA SZTUKI			
Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Wykłady			
11.00	Ekspresja w malarstwie współczesnym	adiunkt Norman Smużniak, dr Janina Wallis	Instytut Sztuk Pięknych, ul. Wiśniowa 10, aula 105A
Wystawy			
11.30	Norman Smużniak – <i>Pejzaż</i>	adiunkt Norman Smużniak, dr Janina Wallis	Galeria Grafiki Biblioteki Sztuki, ul. Wiśniowa 10

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości			
Godzina	Tytuł	Prowadzący	Miejsce
Inne			
10.00-14.00	Konsultacje prawne i księgowe dot. zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej	Konsultanci AIP	Siedziba AIP, Kampus A

ZOBACZYSZ na FESTIWALU NAUKI

Stworzenie i koniec świata - ile fizyki jest w mitach?

dr Joanna Borgensztajn - Wydział Fizyki i Astronomii

Wykład bazując na teorii Wielkiego Wybuchu będzie opowiadał o początkach Wszechświata, jak również o jego ewolucji do chwili obecnej oraz przewidywanych dalszych losach. Poruszone przy tym zostaną kwestie przekonań religijno-filozoficznych na temat aktu stworzenia oraz hipotetycznego końca świata, które to przekonania na przestrzeni wieków miały wpływ na kształtowanie się poglądów naukowych w tej dziedzinie.

Między mitem a logosem

dr Paweł Walczak - Wydział Humanistyczny

Pokaz o charakterze happeningowym, pokazujący znaczenie filozoficznej refleksji w ustalaniu granicy między nauką a przesądem. Narodziny filozofii w starożytnej Grecji były punktem zwrotnym w rozwoju naszej cywilizacji, były bowiem momentem przejścia od mitologicznej wizji rzeczywistości do racjonalnej metody wyjaśniania zjawisk. To moment narodzin nauki. Pokaz ma uczestnikom uświadomić fakt, iż podobny proces odbywa się w każdym z nas

AMP W PŁYWANIU, WARSZAWA 2010

24 kwietnia 2010 roku w Centrum Sportowo-Rekreacyjnym Uniwersytetu Warszawskiego odbyły się Akademickie Mistrzostw Polski w pływaniu kobiet i mężczyzn. Są to zawody przeprowadzane w systemie dwu etapowym. Eliminacje odbywają się w 4 strefach obejmujących 4-5 województw, a do finału ogólnopolskiego awansuje 36 najlepszych zawodników i zawodniczek w danej konkurencji indywidualnej oraz 18 sztafet, na podstawie czasów uzyskanych we wszystkich eliminacjach strefowych. AMP w pływaniu są uwzględnione w harmonogramie imprez organizowanych przez Polski Związek Pływania, dzięki temu nie kolidują z innymi ogólnopolskimi zawodami pływackimi. Zapewnia to bardzo wysoki poziom sportowy zawodów. W tegorocznych zawodach finałowych do rywalizacji przystąpiło ponad 400 studentek i studentów z 60 uczelni. Jak co roku na AMP zaznaczyli swoją obecność studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego. W wyścigach na 100 i 50 m st. grzbietowym bezkonkurencyjny był Jakub Jasiński. W rywalizacji w kategorii Uniwersytety (w obrębie AMP toczy się również rywalizacja w typach uczelni) reprezentanci Uniwersytetu Zielonogórskiego zdobyli 2 złote medale (Jakub Jasiński na 100 i 50 m st. grzbietowym) i 2 srebrne medale (Lilianna Fabisiak i Krzysztof Gawłowicz na 50 m st. motylkowym). Ponadto Przemysław Mielniczuk był 5-ty na 100 m st. dowolnym, a Lilianna Fabisiak 4 na 100 m st. zmiennym. W klasyfikacji drużynowej mężczyźni Uniwersytet Zielonogórski zajęli VI miejsce.

Tomasz Grzybowski

KUBA JASIŃSKI - ZŁOTO W AMP

NOWOŚCI WYDAWNICZE

>> Ewa Kobylecka,
*Nauczyciele i uczniowie
gimnazjum wobec wyboru
wartości. Między pewnością a
zwątpieniem,*
Oficina Wydawnicza Uniwersytetu
Zielonogórskiego, Zielona Góra 2009,
ss. 393.

Problem wyboru wartości w erze globalizmu i postmodernizmu jest częścią przemian społeczeństwa, kultury i szkoły w nowej sytuacji budowy demokracji w naszym kraju i wielkiego przełomu cywilizacyjnego. Bycie w świecie na początku XXI wieku naznaczone jest piętnem kryzysu tożsamości współczesnego człowieka, również ucznia i nauczyciela, a także systemu edukacji. Wybory nabierają nowego wymiaru, głównie racjonalnego, co ma znamienne konsekwencje. (...)

Refleksje na temat wyboru wartości są w literaturze pedagogicznej i socjologicznej rozproszone. Różnie interpretowane, częściowe teorie i koncepcje są z reguły fragmentaryczne. Brak jest analiz dotyczących ściśle procesu wyboru wartości w procesie edukacji i samookucacji. Jest to problematyka na tyle ważna, że wymaga wnikliwych badań.

(E. Kobylecka, *Uwagi wstępne*, s. 9)

W okresie transformacji ustrojowej wzrosło zainteresowanie problematyką wartości. Zjawisko to jest naturalną konsekwencją powrotu do wolności i demokracji, gdyż w społeczeństwie demokratycznym wolni obywatele mogą indywidualnie kreować drogi swego życia, mają rzeczywiste prawo wyboru wartości. Wzrost znaczenia problemów aksjologicznych wpłynął na częstsze niż dawniej pojawianie się publikacji poświęconych tej problematyce. Nie oznacza to jednak, że mamy do czynienia z nasyceniem potrzeb. Problematyka wartości jest tak złożona i skomplikowana, że żadna publikacja nie może być traktowana jako studium ostateczne, zakończone i w pełni wyczerpujące. W dodatku gwałtowna zmiana społeczna, która jest widoczna i w Polsce i na świecie, odsłania nowe zjawiska i nowe problemy, które wymagają badań i nowego ujęcia teoretycznego.

Pani dr Ewa Kobylecka od wielu już lat zajmuje się tą problematyką, czemu dała wyraz w publikacjach książkowych i artykułach. Do napisania książki o stosunku nauczycieli i uczniów gimnazjum do wartości jest więc dobrze przygotowana, co zresztą znalazło potwierdzenie w przygotowanym tekście pracy. Temat pracy został dobrze wybrany, gdyż gimnazjum jest nowym typem szkoły w naszym systemie oświaty, a jego uczniowie są w wieku dojrzewania, mającym szczególne znaczenia dla kształtowania systemu wartości każdego człowieka.

(z recenzji wydawniczej prof. zw. dr hab. M. J. Szymańskiego)

» **M. Kowalski, E. Kowalska (red.),** *Reklama w społeczeństwie informacyjnym (konteksty społeczno - edukacyjne)*, Maternus Media, Tychy 2010, ss. 127.

W oddawanej do rąk Czytelnika książce zebrano artykuły, w których opinie, analizy dotyczące wybranych aspektów społecznych, zdrowotnych i wychowawczych wiążących się z komunikatami reklamowymi zaprezentowali pracownicy naukowo - dydaktyczni z różnych ośrodków akademickich. Zagadnienie reklamy w treściach i obrazach różnych mass mediów Autorzy przedstawili przez pryzmat osobistego, a więc bardzo autorskiego, postrzegania podejmowanej problematyki. Analizowane w książce treści (m.in.: „Na dobre i na złe” zdrowiu: telewizyjne komunikaty reklamowe a zdrowie; Reklama społeczna jak narzędzie marketingu społecznego; Skuteczność reklamy) jakże współcześnie istotne, wymuszają przyjęcie licznych założeń i wskazują na konieczność dokonywania analiz w trybie interdyscyplinarnym. Autorzy podejmując się trudnego i zawiłego zagadnienia starali się unikać uproszczeń, powierzchowności wniosków, stawiając jednocześnie pytania i hipotezy dotyczące następstw zaobserwowanych procesów. Wymagało to nie lada odważnego spojrzenia w przyszłość, nie tylko z perspektywy dokonujących się przeobrażeń w tworzeniu komunikatów reklamowych, jak również w hierarchiach wartości ludzi, ale przede wszystkim z pilnej potrzeby uświadamienia - przede wszystkim młodemu pokoleniu - ewentualnych skutków wynikających z „codzienności reklamowej”.

Ze wstępu

» **L. Sałaciński,** *Aporie wychowawcze szkoły i nauczyciela. Złudzenia transmisji wartości w edukacji*, s. 415, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2010;

Książka zawiera wnikliwą syntezę aktualnej literatury na temat krytyki obecnych (na przełomie XX i XXI wieku) słabości wychowania szkolnego do wartości oraz obszerną i także wnikliwą diagnozę współczesnego stanu praktyki dokonaną na podstawie własnych badań porównawczych opinii nauczycieli, uczniów i studentów wybranych regionów Polski, Niemiec i Rosji. Cała treść, tak w części teoretycznej, jak i empirycznej, jest obszernie interpretowana, wzbogacona refleksją Autora i wskazaniem na potrzebę zamiany oraz konieczność uwzględniania odpowiednich prawidłowości w budowaniu wychowania na wartościach we współczesnym, głębokim, humanistycznym ujęciu z uwzględnieniem roli jednostki, jej prawa do godnego życia.

[Prof. Maria Jakowicka]

Walorem pracy, co warto podkreślić, jest jej komparatystyczny charakter, dający możliwość dostrzegania podobieństw pośród różnic (Autor zrealizował swoje badania

wśród nauczycieli, uczniów i studentów polskich, niemieckich i rosyjskich), które wspólnie konceptualizują świat znaczeń na gruncie edukacji, Wychowanie ku wartościom jest bowiem jednym z wiodących celów szkolnej edukacji.

[Prof. Alicja Szerląg]

» **D. Dolański (red.),** *Studia Zachodnie 11*, s. 242, B5, oprawa broszurowa, Zielona Góra 2009;

W tomie m.in.:

P. Karp, Postawa Henryka IX głogowskiego i Jana żagańskiego wobec wypraw husyckich w roku 1432 w świetle listów wójta nowomarchijskiego do wielkiego mistrza zakonu krzyżackiego; A. Górski, Rodzina von Jeuthe - przyczynek do dziejów społeczeństwa Zielonej Góry; J. Kuczer, Szlachcic In Christo seeliglich. Edukacja młodzieży szlacheckiej Śląska w czasach habsburskich na przykładzie księstwa głogowskiego; M. Adamczak, „Chronik der evangelisch-lutherischen Kirche Und Gemeinde zu Wollstein von 1602 bis 1839” jako źródło badań nad protestantyzmem i regionem; A. Janczys, „Chronik der Stadt Sprottau” Johanna Gottloba Kreisa; T. Mróz, A. Janczys, Rudolf Haym (1821-1901) i jego zielonogórskie korzenie; P. Bartkowiak, Działalność nielegalnych organizacji młodzieżowych w latach 1945-1956 na terenie Żar; R. Domke, Warunki bytowe mieszkańców Gorzowa Wielkopolskiego w czasach stalinowskich (1948-1956); D. Koteluk, S. Matusiak, Działacze chłopscy wobec kolektywizacji wsi zielonogórskiej w latach 1948-1956; i in.

Zdobycie władzy w Polsce przez Polską Partię Robotniczą dało jej możliwość zrealizowania idei kolektywizacji wsi. Była ona, w myśl stalinowskich założeń, wskazana, uzależnienie bowiem od partii komunistycznej gospodarzących indywidualnie chłopów gwarantowało, że jej więcej nie będą oni zagrażać jej pozycji w kraju, tak jak w latach 1945-1947, kiedy w walce o władzę poparli opozycyjnie nastawione do PPR Polskie Stronnictwo Ludowe (PSL). Decyzję o kolektywizacji wsi, zgodnie z wytycznymi Biura Informacyjnego Partii Komunistycznych i Robotniczych z czerwca 1948 roku, podjęło sierpniowo-wrześniowe plenum Komitetu Centralnego PPR. W 1949 roku miała ona objąć 1% gospodarstw rolnych. To tłumaczy, dlaczego PPR zrezygnowała z agitacji chłopów do spółdzielczości produkcyjnej na rzecz propagowanej wcześniej koncepcji tak zwanych wsi samopomocowych.

[Działacze chłopscy wobec kolektywizacji wsi zielonogórskiej w latach 1948-1956, s. 125]

oprac. Anna Rudkowska
Oficyna Wydawnicza

Zbigniew Karpiński,
Pejzaż z Mielnika, 1970,
monotypia barwna nr 487

Zbigniew Karpiński,
Sad, 1957, monotypia
czarno-biała nr 85

